

Doğan KAYA

NOKSANÎ'NİN KAN KALESİ CENGİ

Sivas - 2009

DOĞAN KAYA

NOKSANÎ'NİN
KAN KALESİ CENGİ

SİVAS - 2009

***Bu kitap, ticari gaye güdülmeden 15 (on beş) adet basılmıştır.
(D. Kaya)**

Kapak: **Kürşat CEZAR**

Baskı: **Vilâyet Kitabevi**

Basıldığı yer: **SİVAS**

Basıldığı yıl: **2009**

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	✓
ÂŞIK NOKSANÎ	1
MANZUM KAN KALESİ CENGİ	2
1- Hikâyenin Şekil ve Üslubu	2
2- Hikâyenin Dil Özellikleri	10
3- Kan Kalesinin Muhtevası ve Özeti	12
KAN KALESİ METNİ	17
Yazma Nüshadan fotoğraflar	251

ÖN SÖZ

İç ve Doğu Anadolu Bölgesi, Türkiye'de Halk Edebiyatı anlatım türlerinin canlı ve zengin bir şekilde yaşatıldığı yörelerin başında gelir. Anlatım türlerinden biri olan halk hikâyeleri de bu yörelerde, yakın zamana kadar büyük ilgi ile yüzyıllarca sevilmiş, nesilden nesile aktarılmıştır. Hikâye anlatma geleneği, teknolojik ürünlerin, ilçelere bucaklara hatta köylere kadar hızla girdiği şu son zamanlara kadar yaşatılmıştır. Daha ziyade köy odalarında, kalabalık bir cemaat karşısında, uzun kış gecelerinde anlatılan veya okunan hikâyeler, geceler boyu sürer, dinleyenler bundan sonsuz haz alır; mutluluk duyarlardı.

Halk hikâyeleri önceki devirlerde bilgi, görgü, zevk, eğlence, eğitim, düşmanlık, nefret, dostluk, yardımlaşma, tecrübe ve davranış gibi faktörler bakımından, insanların hayatlarında önemli bir paya sahiptir, yani Türk sosyal hayatında, inançtan günlük pratiklere kadar vazgeçilmez önemi haizdir.

Halk hikâyeleri sözü ile, halkın okuduğu yahut dinlediği aşk kahramanlık ve dinî konudaki hikâyeler kastedilir. Bunlar genellikle Darendeli çerçilerin büyük bir kültür hizmeti yaparak köy köy dolaşıp sattığı Kerem ile Aslı, Garip ile Şahsenem, Gül ile Sitemkâr, Şah İsmail, Sürmeli Bey, Elif ile Mahmut, Derdiyok ile Zülfüsiyah, Köroğlu ile Selma, Leylâ ile Mecnun, Siyer-i Nebi, Şahmaran, Kırk Vezir, Yedi Alimler gibi eserlerdir. Halkı coşturup, kahramanlık duygularını şahlandıran, dinî ve hamasî yönden güç veren "*cenk kitapları*" da bu türden eserlerdir. Bunlardan en çok itibar gören hikâyeler de Hz. Ali, Hz. Hamza, Eba Müslüm Horasani, Muhammed Hanefi ve Battal Gazi cenkleridir. Halk bunlarla kendi düşünce âleminden izler bulur, bir bakıma onlarla bütünleşir. Meselâ; Battal Gazi tek başına Bizans'ı dize getirirken, manen onunla birlikte mücadelelere katılır, aynı acıyı ve aynı sevinci onunla birlikte tadar. Öyleki; halk, bazen cenk kitabı okumak sözü yerine; "*Haydi, bugün biraz gavur kıralım.*" der.

Kırsal kesimlerde halkın en önemli eğlencelerinden biri olan cenk kitaplarındaki hadiseleri, tarih sayfalarında bulmamız pek mümkün değildir. Türkler, asıl hikâyeye, hayalî pek çok hikâyeye katarak, ona yeni hüviyet kazandırır. Bazen da aslı esas olmayan yeni bir hikâyeye vücuda getirir.

Diğer taraftan halk şairlere de, bir hikâyeyi yeni baştan ele alıp onu manzum olarak ortaya kor. Darendeli Kusuî'nin "*Der Hikâyet-i Keriman* "ı ile Ruhsatî'nin "*Uğru ile Kadı Hikâyesi* " adlı hikâyeler, bu şekilde vücuda getirilmiştir. İşte bu eserlerden birisi de Hz. Ali'nin Kan Kalesi Cengi'dir. Sivaslı Aşık Noksanî, bu mensur hikâyeyi 1950 yılında manzum hale getirmeye başlamış ve 1966'da tamamlamıştır.

Halk hikâyelerinin Anadolu'da yaygın olarak okunduğu bu gelenek, artık günümüzde yaşatılmamaktadır. Elbetteki radyo ve televizyon gibi teknolojik ürünlerin, hikâye anlatma / okuma geleneğinin yok olmasında büyük rolü olmuştur. Bu bakımdan biz, manzum Kan Kalesi Cengi'ni bir mumun sönerken çıkardığı son alev olarak niteliyoruz.

Sivas, 26. 09. 1994
Dr. Doğan KAYA

ÂŞIK NOKSANÎ

Asıl adı Ahmet Turan Ünal olan Noksani, 1913'te Sivas'ın merkez köylerinden olan Savcun'da doğmuştur. Yedi yaşında mahalle mektebine başlamış, 1929'a kadar Arap, iki yıl da Latin harfleriyle tahsil yapmıştır. 1933'ten itibaren köyünde mıntika kâtipliği yapmış; bunu altı yıl sürdürmüştür. 1939'da askere gitmiş, 1945-1953 yılları arasında Savcun muhtarı olarak çalışmıştır. Ne var ki, hizmeti eksik geldiği için emekli olamamıştır. Son yıllarını Sivas'ta kardeşinin yanında geçiren Noksani, 12. Haziran 1993 günü Sivas'ta vefat etmiştir. Mezarı Sivas'ta Yukarıtekkke mevkiindedir. Ölümünden bir yıl önce Ali Şahin Canozan, hayatını ve şiirlerini ele aldığı kitabını "Aşık Noksani- Hayatı ve Şiirlerinden Seçmeler" adıyla Sivas'ta neşretmiştir.

Âşık Ahmet, 1934 ve 1943'te iki defa evlenmiş, ancak her iki evlilikten de çocuğu olmamıştır. Bu sebepten kendisine "Noksani mahlasını uygun bulmuştur. Ahmet, Âşık Edebiyatında Noksani mahlasını kullanan dördüncü âşıktır. Diğerleri Karşlı (XIX. yy.), Erzurumlu (XVIII-XIX. yy.) ve Sivaslı (1899 - 1971) Noksani'lerdir. Sivaslı Noksani, daha sonraları mahlasını Zakiri'ye çevirmiştir.

Noksani'nin sekiz ve on bir hece ile çoğunluğu lirik bir eda ile söylenmiş, yüzden fazla şiiri vardır.

MANZUM KAN KALESİ CENGİ

1. Hikâyenin Şekil ve Üslubu

Cenk kitapları içinde halkın en çok okunan kitaplar, Hz. Ali cenkleridir. Hz. Ali maceralarının anlatıldığı pek çok hikâye vardır. *Amr İbn-i Madi Kerb, Berber Kalesi, Hayber Kalesi, Kubbe-i Mıknatıs, Malik-i Ejder, Nahveran, Ölüm Vadisi, Şeddat, Üç yol, Yemen ve Zerrin Kalesi* cenkleri bunlardan bazılarıdır. Sözüünü ettiğimiz cenk hikâyelerinden en fazla Kan Kalesi sevilir ve okunur. Noksanî'nin diğerleri içinde bunu nazma geçirmesinin sebebi de budur.

Âşık Noksanî, Kan Kalesi'ni nazmetmeye 1950 yılında başlamış olup 1966'da tamamlamıştır. Elimizdeki müellif hattı olan yegâne nüsha, 18,6 x 14,7 cm. ebadında olup sayfa numaraları âşık tarafından verilmiştir. Noksanî, metni rik'a yazısıyla yazmıştır. Her sayfada on beş beyit vardır. Eserin toplam sayfa sayısı 195'tir. Kalın yapraklı ve bez ciltli bir deftere yazılmış olan hikâye 189. sayfada bitirilmiştir. Hikâyenin sonunda şu hüküm bulunmaktadır:

*“Bunu yazan Ahmet Turan
Eğer olur ise soran.*

Sene 1966'da bu kitabı yazdım, bitirdim. Bütün ihvan-ı dine armağan olsun diye. Yalnız sizlerden ricam, ayıplarına bakmayın. Her kim rubuma bir fatiha bağışlarsa, Allah ondan razı olsun, derim.”

Hikâyenin tamamı 2732 beyittir. Âşık Noksanî Kan Kalesi Cengini Latin harflerine aktarma gereği duymuş ve böylelikle ikinci bir deftere aynı hikâyeyi -metinde bazı değişiklikler de yaparak- Latin harfleriyle yeniden yazmıştır. İkinci deftere de şu notu ilave etmiştir:

“Başlama tarihi 1950 idi. 1966 miladi tarihte tamam oldu. Bütün din kardeşlerime bediye olmak üzere yazdım. Ancak onlardan rubuma bir fatiha ihsan buyurmalarını diliyorum. Cenab-ı Allah cümlesinden razı olsun. Amin.

25 Şubat 1991 Savcun köyünde doğma Halil oğlu Ahmet Turan Ünal.

*Mezarı kazılacak bir gün mezar kazanı
Belki sıyrıyla yunur yapıcısı kazanın
Kendi ölse de ölmez güzel eser yazanın
Dilden dile dolaşır söylediği ozanın “*

Noksani, hikâyeyi Latin Harflerine aktarırken, beyitlerinde değişiklikler yapmış, bazı kelime ve ekleri, günümüz Türkçe'siyle vermeyi uygun bulmuştur. Ayrıca ikinci nüshaya önceki nüshadaki 78 beyiti almamıştır. Bunun yanında bu nüshada olan yedi beyit de ilk yazdığında yoktur. Biz, incelememizi yaparken önceki her iki nüshayı da esas aldık ve eseri bir bütün halinde değerlendirmeye çalıştık.

Eserin başında; “*Nazım - Müellif - Kâtib-i ervel Ahmet Turan Ünal* “ ibaresi yer almakta ve bunu on beş heceli (8+7) ve 10 beyit olan gazel düzeninde bir şiir izlemektedir. Âşık Ahmet, asıl konuya geçmeden önce *sebeb-i te'lif* niteliğinde şunları söylemektedir:

*Var idi bir hoşca hikâyet ey can
Adına derlerdi hem Kal'a-i Kan*

*Velâkin nesr ile ol okunurdu
Ancak hâlince cana dokunurdu*

*Bir gün kendime dedim nice edem
Bu hikâyeti ben manzûme edem*

*Deyip heman elime aldım kalem
Geldi o dem aklıma birkaç kelam*

*O anda başladım deyip yazmağa
Ya'ni bu kitabı nazma düzmeğe*

Bu örnekte de görüleceği üzere, hikâye on bir heceli duraksız beyitlerle ve mesnevi tarzında dile getirilmiştir. Genel olarak yarım kafiye kullanılmıştır. Ancak zaman zaman; “*sahabeler-dağıldılar* (184), *kurtarmaz-kalmaz* (866), *getirdim -dedim* (1885), *böler idi-kırar idi* (2501)” şeklinde kafiyesiz beyitlerin bulunduğu da görülmektedir.

Kan Kalesi hikâyesinin nâzımı Noksânî, hikâyenin dört yerinde (1.-10., 1745.-1765., 1766.-1793., 2715.-2732. beyitler) mistik düşüncenin hâkim olduğu şiirlere yer vermiştir. Aşağıdaki örnekte de görüleceği üzere bunlar musammat gazel nev'inden şiirlerdir.

*Münâcât it Yaradan'a seni yoktan var idene
Halin arz eyle zâtına niyaz eyle anıp isyan*

*Bir gün olur ölüm gelir seni arar tarar bulur
Çürür tenin toprak olur olursun hâk ile yeksan*

*Bu mihnet dârını terk it o kalsın sen ileri git
Gel ev kardeş sözümü tut olursun son ucu pişman*

*Kalır senden geri malın soran olmaz dahi halin
Ne ekersen onu alın gerek buğday gerek bostan*

*Geçirme ömrünü beva kuldân umma derde şifa
Bulamadı o da deva ecel derdine bak lokman*

*Seni de götürür ecel bugün nida eder gel gel
Acep anda nic'olur hal meğer vardım ide Sübhan*

*Fenâda kalırım sanma güler yüzüne aldanma
Onun sözüne inanma o nice aldadı insan*

*Sakın koyma namazını terk itme kış u yazın
Dilden kesme niyazını devam eyle ana her an*

*AHMED'in çoktur günahı gece gündüz eder ahı
Ola uhrada penahı şefa'at ide ol sultan
(1767.-1775. beyitler)*

On beş ve on altı heceli bu şiirlerin yanı sıra, hikâyenin muhtelif yerlerinde iki tane de dörtlüklerle kurulu şiirler vardır. Bunlardan ilki “İkinci Meclis”in başında olup sekiz heceli ve genellikle 4+4 duraklıdır. İkincisi ise 8+7 duraklı olup sekiz dörtlükten oluşan bir divandır. Bu, Hz. Ali’nin çarpışma sırasında darda kaldığı bir anda yardımına gelen Halid Bin Velid ile Ebü’l-Muhsin’e söylediği ve;

*Merhaba ey can u canan merhaba hoş geldiniz
Merhaba ey şir-i Yeğdan merhaba hoş geldiniz*

*Bun günümde erişdiniz eylediniz beni şad
Ruy-ı hub ey dil-i mürgan merhaba hoş geldiniz*
(2210. beyitten sonraki şiir)

diye başlayan şiirdir.

Şiirlerinde Noksani mahlasını kullanan Ahmed Turan, hikâyenin muhtelif yerlerinde (sayfa 41 ve 154 ile, 1775., 2236. ve 2257. beyitler) Ahmet olarak tapşırıştır.

“Manzum Kan Kalesi” cengi beş meclise ayrılarak kaleme alınmıştır. (I. Meclis: 11.-589., II. Meclis: 590.-1240., III. Meclis: 1241.-1766., IV. Meclis: 1767.-2246., V. Meclis: 2247.-2732. beyitler). Her biri başlı başına bir bütün olan meclislerde konuya derhal girilmeyip okuyucu ve dinleyici konuya cezbe edici birtakım öğüt ve iyi dilekleri ihtiva eden sözlerden sonra girilmektedir. Sözgeşi Üçüncü Meclisin girişi şu şekildedir:

*Nale kıl ey tuti-i abeste dil
Sen gedersin bu cihandan bunu bil*

*Özge yirde gülşenin vardır senin
Var talep kıl ol bekada gülşenin*

*Hani kime kıldı bu dünya vefa
Anın işi da’ima cevri ü cefa*

*Sana da itmez vefa sen bunu bil
Nub gibi yaşasan cihanda bin yıl*

*Senden evvel gelenler bak n'oldılar
Kamusı da kara toprak oldılar*

*Yetişmez mi dahi bu ibret sana
Ya niçün meyl verirsin sen ana*

*Aldanma bu dünyanın cilvesine
Seni de iletir o bir gün sine*

*İçirir sana da mevt-ı şerbet
Anın çün beyhude çekme meşakekat*

*Yeter ver terkini fani cihanın
Mademki yâri değilsin sen anın*

*O bir gün terkini verecek senin
İçersin cam-ı mevt bin olsa canın*

*Sarf eyle ömrünü sen ubran için
Bak neler anda hazır senin için*

*Varun anda göreceksin didarı
Ne koca olacaksın hem ne sari*

*Ana varmak için kıl namazını
Boşa geçirme dahi kış u yazını*

*Da'ima Hakk'ın rızasını kazan
Salâvat vir Muhammed'e her zaman*

*Dile Hak'dan affını hem tövbe kıl
Yarın ubrada kurtarır seni bil*

*Sürmeden seni burdan ruşigâr
Söyle bir söz kala senden yadigâr*

Raviler kıldı rivayet bunu bil
Anı arz etmek diler size bu dil
(1241. -1257. beyitler)

Görüldüğü gibi konuya geçiş bazı *formel* sözlerle sağlanmaktadır. Yeni konuya başlarken yahut konudan konuya geçerken başvuru formellerden başlıcalar şunlardır:

Raviler kıldı rivayet ey aşız
Hoş hikâyet iyice dinleyiniz (22)

Yine bizim kıssamız geldi şaha
Ali Medine'den çıkmışdı raba (303)

Binüp bunlar şaha gitmekde olsun
Bizim hikâyemiz Ali'ye gelsin (1049)

Ali bunda zevk ü sefada olsun
Sözümüz çün o haciblere gelsin (1185)

Onlar orda beklesinler burda biz
Yine Ali kıssasına geleviz (1402)

Ravi burda bir rivayet eylemiş
Bu kal'ayı şöylece nakl eylemiş (1648)

Yine gelsin hikâyemiz Ali'ye
Erenler şahi ol gerçek veliye (1651)

İtmeyelim kıssayı bunda dıraz
Sözü kısa keselim gayrı biraç (1662)

Amma yine geelim kıssaya biz
Hem nihayete ire bunda bu söz (2203)

Ne ise bu sözü bunda koyalım
Yine eski kıssamızı dinleyelim (2273)

*Erdirelim biz onu nihayete
Sona ire kıssamız bu kez bite (2274)*

*Şimdilik koyalım bu sözü burda
Örtelim üstüne incili perde (2481)*

*Yine biz yürüyelim cenkeden yana
Erdirelim hem bu kez anı sona (2482)*

*Başlayalım yine biz sözümüzüze
Yine tekrar dönelim izimize (2536)*

*Bu hikâye oldu bu virde tamam
En nihayet sona irdi bu kelâm (2705)*

Bunların yanında hikâyeye ara verilen “yatılacak yer”ler vardır.
Onlar da şu sözlerle sağlanmıştır.

*Bir zaman Ali anda rahat oldu
Bugün hikâyemiz burda kaldı*

*Eğer özür verir ise bana Hak
Kalanın arz idem size muhakkak*

*Bugünkü meclisimiz erdi sona
Ma’badım söyleyim yine sana
(579.-581. beyitler)*

*Ve hem zevk ü sefa etmekte olsun
Bugün de kıssamız burada kalsın (1234)*

*Bunda bunlar böyle kalsınlar bele
Bugünkü dersimiz burada kala (1741)*

*Şad u hurrem kaldılar anlar anda
Bugün de kıssamız hatmoldı bunda*

*Geri kalanın yine arz eylerim
Hak emriyle hepini e söylerim
(2230.-2231. beyitler)*

Bölümler, genellikle dua ile sona ermektedir.

2. HİKÂYENİN DİL ÖZELLİKLERİ

Âşık Noksanî, çağımızın âşıklarından olmasına rağmen, anlatımında oldukça fazla arkaik kelime ve ek kullanmıştır. Söz gelişi; bunlardan dikkatimizi çeken kelime ve eklerin bir kısmı şunlardır:

Kelimeler:

kendiye- kendüye (532, 861, 1349, 2447, 2552...),
eytmek “demek, söylemek” (196, 382, 500, 2305...),
ger “eğer” (2253), *kangı* (2255),
kendüz (2130, 2149),
kimesne (1461, 2225),
ol “o” (29, 230...),
örü turmak “ayağa kalkmak” (1353),
tana kalmak “şaşırmak” (1455),
uş “işte” (1078).

Ekler:

-cağız / -ceğız (ölüceğiz-1111),
-dikda -dikde (oldıkda-712, geçtikde-1108, gördikte-959)
-durur / -dürür (altundandurur-1087, bizimdürür-632, vardurur-1158, 2251...),
-ıcak / -icek (çalıcak-998, çıkıcak-921, olucak-1324, 1527),
-gil / -gil (görmegil-1993, vergil-1436),
-ısar / iser (geliser-1516, bulısar-566, veriser-2507),
-layın / -leyin (oncılayın-1510, sencileyin-325),

-*si* / -*sı* (bakmayasız-2268, durursuz-1041, görürsüz-1041, olası-
sayfa 41),

-*uban* / -*üben* (aluben-405, düşüben-520, geçüben-576, kırıluben-
2298, öldürüben-2054...),

-*vuz* / -*vüz* (bilevüz- 2120, gelevüz-1402, idevüz- 592, itmeyevüz-
324).

Bilhassa *Eski Anadolu Türkçesi* devresine (XIII.- XV. yüzyıl) ait olan bu kelime ve eklerin XX. yüzyıl metninde yer alması oldukça dikkat çekicidir. Âşık günlük konuşma dilinde bunların hiç birini kullanmamıştır. Ne var ki, çocukluğundan beri dinî ve menkıbevî eserleri okuyan Ahmet, şüphesizki, bunların etkisi altında kalmıştır. Başta *Süleyman Çelebi* (? - 1422)'nin *Mevlid'i*, *Yunus*'un ilahileri, *Yazıcıoğlu Ahmed Bican* (? -1466)'ın *Envarü'l Âşıkîn'i*, *Veysî* (1561 -1628)'nin meşhur eseri *Siyer-i Veysîsi* olmak üzere, bu nev'iden eserlerdeki dilin rolü oldukça fazladır. Ancak şurası da var ki, Ahmet, metnin tamamında aynı ek ve kelimeleri kullanmamıştır. Sözeliliği “*u*, *ol* “ kelimeleri yerine “*ışte*, *o*”; bildirme eki olan “-*durur*” yerine “-*dur*” şeklini de kullanmıştır.

KAN KALESİNİN MUHTEVASI VE ÖZETİ

Kan Kalesi Cengi'nde birtakım destanî özelliklere yer verilmiştir. Olağanüstülükler şeklinde gördüğümüz bu tarz özellikleri, insanımız olduğu gibi değil de görmek istediği şekilde algılamıştır. Kendi muhayyilesinin ürünü olan bu *olağanüstülükler*den bir kısmı şunlardır:

Hikâye kahramanlarından biri 653 yaşındadır. (750)

Hız. Ali 140 arşın (yaklaşık 95 m.) boyundaki Kumaz Zengi'yi bir elma gibi yukarı atar, aşağı inerken bir hıyar gibi ikiye böler. (837, 838)

100 arşın (68 m.) boyunda canavarlar vardır. (971)

Halid Bin Velid, yorgun atını sırtına alıp, 1000 fersah (5 km.) mesafeye götürür (1332, 1333)

Zülfikâr, çarpışma sırasında Hak emriyle uzar. (2074)

Gözleri od gibi yanmakta olan Döldül (385), bir hamlede on adım mesafeye sıçrar (179), nalı dört karıştır. (299)

Hız. Ali'nin narasından 1500 kâfirin ödü yarılır (850), 80 günlük mesafe olan Medine'den bu nara duyulur (2026, 2033), naranın sedasından yer gök titrer, kayalar deprenip kopar. (2178)

Noksani, kimi zaman bu olağanüstülüklerin gerçek olduğuna okuyucuları inandırmak ister. Şöyleki:

Evet akıl sarmıyor amma bunu

Dinle şimdi inandırırım seni (2034)

dedikten sonra radyo, telsiz, telefon, telgraf vasıtasıyla Avrupa ve Amerika'da söylenenlerin anında her yerde duyulduğunu, bu kişilerin de keramet sahibi olmaları dolayısıyla anlattıklarının mümkün olabileceğini ileri sürer (2035.-2045, beyitler).

Noksani'nin *Kan Kalesi Cengi*'nin diğer varyantlarla farklı ve benzer yönlerini ortaya koymadan önce **özet** ini vermek istiyoruz.

Medine'deki sahabelerden *Saad İbn-i Übbab*, oğlunu sünnet ettirmek ister. Düğüne çağırılan ve verilecek bir hediyesi olmayan Hz. Ali, bir gece kimseye haber vermeden Döldül'üne biner, *Zülfikâr*'ını alır, evden uzaklaşır. Bunun duyulması üzerine *Resulullah Halid Bin Velid*'i, onu bulup getirmesi için arkasından gönderir. Halid, rüyasında Müslüman olmuş Ömer adlı bir çobandan Ali'nin izini bulur. Ali bu arada günlerce yol gider, bir obaya rastlar, orada karnını doyurur. Tekrar yola koyulur, bir dağın eteğinde kurulmuş obaya rast gelir. Burası Medine'ye kırk günlük mesafededir. Ali, orada *Ebü'l Muhsin* adlı bir yiğitle çarpışır, onu yener. Ebü'l Muhsin ve oba halkı Müslüman olur. Ali, Muhsin'in verdiği hediyeleri almaz. Muhsin, bunun üzerine ona, bulundukları yere kırk günlük mesafede ve dünyanın en zengin hazinelerinin bulunduğu *Kan Kalesi*'ni tarif eder. Bunun üzerine Ali, bütün ısrarlara rağmen orada kalmayı kabul etmez, onlarla vedalaşıp yola düşer. Yedi gün yedi gece yol gider. Sekizinci gün sakalı yapağıdan daha ak bir pire rastlar. Bu *İblis*'tir. İblis, hoşla gidecek nice sözlerle Ali'yi kandırır, kendisini takip etmesini söyler. Ali de takip eder. İblis, Ali'yi *Lak Kal'ası*'na götürür, gözden kaybolur. Doğruca üç yüz bin erin yaşadığı bu kalenin Emiri *Tarik Zengi*'nin yanına varır. Kendisini *Kays-ı Harif* olarak tanıtır. Tarik Zengi'yi Ali'nin üstüne kışkırtır. Tarik Zengi, önce kardeşi *Tama Zengi*'yi Ali'nin üstüne gönderir. Tama, Ali ile karşılaşmaya cesaret edemez. Ali, karşısına çıkmaya cüret gösteren *Kumaş Zengi*'yi ve 140 pehlivanı öldürür. Tarik Zengi ve mahiyetindekiler Müslüman olur. O da, Ebü'l Muhsin gibi, hediye vermek ister; ancak Ali reddeder, yola çıkar. Tarik Zengi, Ali'ye üç gün üç gece refakat ettikten sonra obasına döner. Ali, yarısı kızıl, yarısı kara katrana benzeyen *Kan Suyu*'na gelir. Karşıya geçmek için üç gün etrafında dolaşır. Sonunda Kan Kalesi'ne giden bir köprü bulur. Ancak, köprü'nün üstünde çok sayıda canavarlar vardır. Bunlar yüzer arşın boyunda ve tılsımlı canavarlardır. Ali, Allah'a dua eder ve *Zülfikâr*'ı suya çalar. Kan Suyu'nda iki kişi geçecek kadar yol açılır. Yoldan geçerken önüne çıkan ejderhayı öldürür. Böylece bütün tılsımlar bozulur. Aynı şekilde yolu üstündeki tılsımlı kedi ve köpek başlarını da yok eder.

Kan Kalesi'nin sultanı *Kabkaba*, tılsımların bozulduğunu görünce, veziri *Kaytas*'ı oraya gönderir. Kaytas, Ali'nin heybetinden ürker,

savaşmayı göze alamaz. Onu iyilikle ikna eder ve Kahkaha'ya getirmek üzere yola çıkarlar. Yolda Ali'ye Kan Kalesi'nin hakimi olan Kahkaha'ya taptıklarını, onun da güneşe taptığını, malının çok olduğunu, cenneti ve cehennemini bulduğunu anlatır. Ali, kendisini onlara *Vamık İbn-i Vech* olarak tanıtır ve geçimini ülke ülke dolaşıp asker eğitmekle sağladığını söyler. Böylece Kan Kalesi'ne gelirler. Kan Kalesi'nin etrafında yüce dağlar, halka halkadır. Çevresi, bir atının hiç durmadan on sekiz gün seğirteceği mesafeden fazladır. Kızıl altından yedi burcu ve 360 kapısı vardır. Etrafında nehirler akmakta ve eşsiz bağ ve bostanlar bulunmaktadır. Bu kaleyi Hz. Süleyman, devlere yaptırmıştır. Kahkaha, vezirine, Ali'yi üç gün konuk etmelerini söyler. Bu arada Hz. Ali'yi aramaya çıkan Halid Bin Velid, susuz kalır ve günlerce yol geder. Günün birinde Ebü'l Muhsin'e rastlar. Ali'yi bulmak için birlikte yola çıkarlar.

Kahkaha üç gün sonra Ali'yi yanına çağırır. Bu arada Ali'ye önce Kahkaha'nın hazinesini gezdirirler. Burası tarifi mümkün olmayan servetle doludur. Sonra Kahkaha'nın cennetine giderler. Burada Kahkaha'nın kızı ve asıl adı *Nigâr* olan *Bevvabe* vardır. Bevvabe rüyasında Müslüman olmuştur ve bunu herkesten saklamaktadır. Askerler daha sonra Ali'ye, Kahkaha'nın cehennemini gezdirirler. Ali burada, elinde topuz olan kara yüzlü zebanileri görür. Saraya dönerken saf altından yapılmış 90 arşın (61m.) boyundaki *Sur Kapısı*'ndan içeri girerler. Saraya geldiklerinde, yüksek bir merdivenden çıkarlar. Burası siyah abanozdan yapılmış, 340 basamaklı ve her basamağında bir askerle bir canavarın bulunduğu bir merdivendir. Bunu, eni 40 kulaç la'l olan bir kapı takip eder. Sonunda altın ve mücevherlerle kaplı saraya girerler. Kahkaha Ali'ye, yanında yer gösterir. Ali için büyük bir ziyafet verir. Bu sırada Bevvabe'yi almak isteyen *Tamruç* adlı bir pehlivan, Ali'nin başını getirdiğini söyler. Orada bulunan Ali, Kendisinin Ali'yi tanıdığını, getirilen başın başkasına ait olduğunu söyler. İki pehlivan karşılaşır. Ali, Tamruç'un üç hamlesini çeldikten sonra, onu rahatlıkla alt eder ve Zülfikar'la ikiye biçer. O ara bir nara vurur. Bu nara 80 günlük yol alan Medine'den duyulur. Düşman hep birlikte Ali'ye hücum eder. Ali yedi gün yedi gece yiyip içmeden bunlarla mücadele eder. Ali'nin narasını duyan Halid Bin Velid de yanında Tarik Zengi, Ebü'l Muhsin ve askerleri olduğu halde yardımına yetişir. Ali buna çok sevinir, zira 28 gündür

çarpmaktadır. Hep birlikte Kahkaha'nın askerlerini yenerler. Yüz binlerce adam öldürürler. Ali, bu arada Kahkaha'yı da öldürür. Sağ kalanlar Müslüman olur. Ali, Ebü'l Muhsin'i buraya Emir, Tarik Zengi'yi de ona Vezir eder. Ali Nigâr'ı yanına alır, geri dönmek üzere yola koyulur. Yolda *Avk* ve *Kaytan*'ın kabilesi ile karşılaşır mağlup eder. Kaytan'ın kabilesi Müslüman olur. Sağ Salim Medine'ye ulaşırlar. Ali, Nigâr'ı Resulullah'a nikâh eder. Sonra Kahkaha'nın hazinesinden aldığı ve beraberinde getirdiği 500 yük cevahiri Saad İbn-i Ubbad'a hediye olarak verir. O da beş yükü kendisine alıp, diğerlerini fakirlere dağıtır.

Kan Kalesi Cengi'nin elimizde üç metni bulunmaktadır. Bunlardan ilki taşbaskı tekniğiyle, diğerleri 1968 ve 1976 yıllarında günümüz alfabesiyle basılmıştır. Noksani eserini nazmederken ilk eserden büyük ölçüde faydalanmıştır. Sonraki eserler, yeni yazıya çevrilirken epeyce tahrifata uğramıştır. Bu sebepten manzum Kan Kalesi Cengi ile bunlar arasında bazı farklı yönler bulunmaktadır. Bunlardan önemlilerini şöyle gösterebiliriz:

1968 baskılı eserde kahramanların bazıları farklı isimde geçmektedir. Sözgeşi Saad İbn-i Ubbad, *Saad Bin İyad* olarak; Tama Zengi ise *Taba Zengi* olarak yer almıştır. Bunun yanında bu varyantta Hz. Ali'nin Medine'ye dönerken yaptığı çarpışmalar yer almamaktadır.

1976 baskılı varyantta ise farklılıklar daha fazladır. Bu varyantta Saad İbn-i Ubbad'ın, Uhud Savaşı'nda gösterdiği yararlıklar uzun uzadıya anlatılmaktadır ki, bu bizim incelediğimiz eserde ve taşbaskı eserde hiç yer almamaktadır. Ayrıca, Hz. Ali'yi aldatıp Lak Kalesi'ne götüren, bu varyantta şeytan değil sihirbazdır. Kan Kalesi'nin bulunduğu memleketin adı *Kelheş*'tir. Kahramanlardan da Tamruç'un adı *Nemrut*, Nigâr'ın adı da *Mah Hatun* 'dur. Bu varyantta Hz. Ali, Mah Hatun'u, Hz. Muhammed'le değil de Tarik Zengi ile nikâhlar.

KAN KALESİ METNİ

Nâzım-müellif-kâtib-i evvel:

AHMED TURAN ÜNAL

**I. E'UZÜ BİLLAHİMİNEŞŞEYTANİRRACİM
BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM**

1. Âkil olan bu fena dünyaya hiç yar olmasın
Şimdi dost görünür amma sonra ağyar olmasın

Da'ima sayd etmek ister damenin kurmuş sana
Yok ki hiç kimse anın toruna berdar olmasın

Var iken elinde fırsat gör tedarikin müdam
Sonra pişman olup işin ah ile zar olmasın

Ver salâvat ol Muhammed Mustafa'ya subh u şam
Da'ima zikrin bu ola başka ezkar olmasın
5. Kıl salâtı can u dilden da'ima leyl ü nehar
Hem müdavim ol ki yarın meskenin nar olmasın

Sakın zinhar nefsi ananın verme şeytan eline
Azdırır yolun yabana başka diyar olmasın

Fıkr edip bilmek gerek ki bu yalan dünya seni
Göç eder bir gün bunu bil yükün giran olmasın

Bir vesile ola bari bu eser isyanıma
Ta ki yarın ruz-ı mahşerde işim zar olmasın

Dahi cümle mü'mineyni mağfired kıl Ya Gani
Meskenlerin cennet eyle yerleri nar olmasın

10. Ne kadar söylesem dahi sona ermez bu cevab
İdeyim bir hoş hikâyet sözüm tekrar olmasın

MESNEVÎ

Varıdi bir hoşça hikâyet ey can
Adına derlerdi hem Kal'a-i Kan

Velâkin nesr ile ol okunurdu
Ancak halince cana dokunurdu

Bir gün kendime dedim nice edem
Bu hikâyeti ben manzume edem

Deyip heman elime aldım kalem
Geldi o dem aklıma birkaç kelâm

15. O anda başladım deyip yazmağa
Ya'ni bu kitabı nazma düzmeğe

Leyki maksadum budur sizden hemin
Bakmayasız aybıma ihvan-ı din

Hakk'ı seven beni tan eylesin
Hakkımda yavuz kelâm söylemesin

Her kim ana hayr ile beni müdam
Ana rahmet eylesin da'im Hüda'm

Ya İlahi rahmet eyle sen ana
Valideynim dahi ihvanım ana

20. Dahi cümle mü'mineyni Ya ilah
Rahmete müstağrak eyle padişah

Kıl teveccüh hazretine sen tamam
Ta ki hasıl ola sende bu meram

Raviler kıldı rivayet ey aziz
Hoş hikâyet eyice dinleyiniz

Varidi bir sahabe Medine'de
Adına Sa'id derlerdi ey dede

Resul Medine'ye geldiği zaman
Getirmişti sıdk ile o da iman

25. Ve hem kendi padişahlığın dahi
Vermiş idi Muhammed'e ol sahi

Habib'e olmuştu güzide ashab
Nice yıl olmuş idi ana sahab

Bir oğlu var idi anın ey hümam
İmana gelmişti ol dahi tamam

Bir gün Sa'id İbn-İ Ubbad oğlunu
Sünnet etmek murad itmişti anı

Geldi ol Resul Ekrem'in yanına
Verdi izzetle selâm sultanına

30. Resulullah Ubbad'a gösterdi yer
Beri gel yanıma yakın otur der

Dedi Sa'id Ya Resulullah size
Eğer destur verirse Allah bize

Bir dileğim vardır anı arz idem
Siz ne buyurursanız öyle idem

Resul eytdi nedir ya Sa'id sözün
Söyle diyeceğin ne diler özün

Sa'id edeb birle arz etti halin
Dedi ki Ya Resulullah ben kulun

35. Bu cihanda bir evladım vardurur
Anı sünnet etmek muradımdurur

Makbul ise ana düğün ideyim
Yok değilse dönüp geri gideyim

Dedi Resul, Sa'id mübarek olsun
Allah oğlunuza çok ömür versin

Eyi fıkır eylemişsin sen bu işi
Ey Hüda'nın sevgilisi hoş kişi

Habibullah verdi destur âline
Ya'ni düğün ide Sa'id oğluna

40. Hemen Ubbad doğru evine geldi
Bir kuzu bişürüp Resul'e saldı

Muhaliif olmasın diye usule
Heman oğlu ile saldı Resul'e

Getürüp tepsiyle kuzuyu oğlan
Resul Ekrem önüne koydu heman

Sundu mübarek elin yedi Resul
Kalanın Aişe'ye gönderdi ol

Getirdiler kuzuyu Aişe'ye
Ya'ni dokuz evine bahş eyleye

45. Ta'amdan sonra ol Fahr-ı Kâinat
Çağırdı Ali'yi yanına o zat

Verdi Sa'id İbn-i Ubbab haberin
Dedi Ya Ali Bilal'i al hemin

Dahi birkaç sahabe ile bile
Anlarıyla çıkasın kaba'ile

Sa'id'in düğününe oku imdi
Cümlesi birlikte geleler şimdi

İmam Ali eytdi sema'en ve ta'en
Ayak üzre gelip heman ata'en

50. Birkaç ashab ile taşra çıkdılar
Bütün halkı düğüne okudular

Badehu Medine'ye gelip imam
Resulullah'a haber verdi tamam

Sa'id'i yanına çağırdı Resul
Dedi Sa'id bundan geri hazır ol

Hep kaba'iler geliserdir ahi
Ana göre tedarikin gör dahi

Sa'id Resul'den bu sözü işitti
Heman kalkıp yerinden Şam'a gitti

55. On deve yükü buğday aldı geldi
Dahi çok koyun sığır hazır kıldı

Ve hem türlü ta'am hazırladılar
Halk guruh guruh oluben geldiler

Kimi altun kimi gümüş getirdi
Sa'id anlara ziyafetler verdi

Resul Ekrem dahi hizmet kılurdu
Nice ashab ile bile olurdu

Kırk gün kırk gece düğün kıldı nasa
Öyle mal birikti gelmez kıyasa

60. Adedin bilir ancak Allah u âlem
Taşra halkının işi oldu tamam

Sa'id der taşra işi tamam oldu
Habibullah heman Medine kaldı

Okuyam gelesiz ve evvel sizi
Önce da'vet idem sultanımızı

Resul Ekrem n'ola revadır dedi
Sa'id Resul kademine baş kodı

Bütün sahabeyi bir bir evine
Da'vet etti sıra geldi Ali'ye

65. Sa'id İmam Ali yanına vardı
Edeple Ali'ye hem selâm verdi

Sa'id'in selâmını aldı İmam
Ta'zim ve tekrim ile aldı heman

Eytdi Ubbad Ya Veliyullah sizi
Ben isterem düğüne gelmenizi

Dahi hem lutf u ihsan edip imdi
Getir bile eşin Zehra'yı şimdi

N'ola revadır varalım biz deyip
Ve her ikramla Sa'id'i gönderip

70. Heman dem evine girdi ol İmam
Mübarek levni tagayyür oldu hem

Fatıma Ali'yi çün karşıladı
Dedi Ya İmam acep sana n'oldı

Acep hazretinize bu hal nedir
Ah efendim çok melulsun nedendir

Deyip Ali kademine koydu baş
Zâri edip gözlerinden dökdi yaş

Ali der Ya Fatıma zarılığın
Acep nedir ki bana ağladığın

75. Bende yokdur sarılık sen bil ey yar
Bir sebepten bozuldu benzim meğer

Fatıma eytdi ey seyyidim benim
Ya melâliniz nedendir ey canım

Ali der Ya Fatıma Sa'id bizi
Düğüne da'vet etti ikimizi

Dahi sizi bile alıp götürem
Ya Fatıma acep ana ne verem

Sahabenin ekserisi Ubbad'a
Her birisi kudretinden ziyade

80. Yarın ana iletirler saçılık
Ya ben hiç bir mala değilim malik

Şimdi bizde varınız ol düğüne
Bütün cem oluruz Sa'id evine

Sahabeler birer saç verirler
Ve hem ne verdiklerin gösterirler

Reva mıdır bize ya öyle turmak
O halkın karşısında mahcup olmak

Ama yine Hakk'a çok şükr edelim
Hüda verdi fakirliği n'edelim

85. Fatıma Ali'ye nazar eyledi
Gördi halin bağrına taş bağladı

Ali bu cevabı söyledi coştı
Alem-i melekût figana düştü

İmam Ali için hep ağlaştılar
Arş-ı a'zam yer gök hep titreştiler

Cennet hurileri ağladı bile
Hak emreyledi heman Cebra'il'e

Ey meleklerim has kullarım
Niçün ağlaşırsınız bana deyin

90. Feryad edip eytdiler Ya Rab senin
Doyamadı fakirliğe arslanın

Anın için ağlarız işte bizler
Hak emretti sakın olunuz sizler

Anda hikmet vardır anı bilürem
Ben ne ister isem anı kıluram

Dedi Hak kim habibim Mustafa'nın
Bir bölüm ümmeti gelecek anın

Asi olup emrimi tutmayalar
Gazab-ı nirana lââyık olalar

95. Aff edem isyanların şahit olun
Ali fakirliğine sebep bilin

İşitdikde melekler şükür kıldı
Bu hitaba hepsi de memnun oldu

Çün Fatıma İmam Ali sözünü
İşidince oda yaktı özünü

Ağlayarak söyledi Ya Murtaza
Anam Hadice'den yâdigâr bana

Vardurur hem bir yumak cevahirim
Gam yeme ki anı sana veririm

100. Getür anı Sa'id'e eyle vasıl
Ve hem dahi muradın ola hasıl

Ali Fatıma'dan bunu işitdi
Dahi sad-hezaran aferin itdi

İmam eytdi barekallah Fatıma
Hele bir lahza gel otur yanıma

Dedi hazır kıldığın uhran için
Reva mı ki verem o yumacığın

Onu hem Sa'id'e nasıl götürem
Hiç ola mı ki ana saçı verem

105. O yumağın aslını ben söyleyim
Kısaca size hikâyet eyleyim
- Fatıma bir gün etmişti münacât
Günahkâr ümmet için etti hacat
- Baba der ümmet için çekem gam
Yalnız Hak'tan niyazım budur hem
- Bir yumak cevahir kaldı anamdan
Benim için dile bunu Hüda'dan
- Anı yarın kıyamette ben hemin
Sevabı az kadın ümmetlerinin
110. Terazisine koyam ağır gele
Böylece anlara yardımım ola
- Deyu bu du'ası olmuştu makbul
Ondan beri yumağın saklardı ol
- İmam Ali eytdi Rabbülalemîn
Ben kuluna ömür verirse hemin
- Sa'id Ubbad'a ben saçı buluram
Ya Fatıma himmetin sen kıl kerem
- Dedi bunu taşrayı çıkıdı Ali
Varıp heman hazırladı Düldül'i
115. Gelip eve kıldı yatsu namazın
Du'a edip kıldı Hakk'a niyazın
- Ali yatağa esvab ile yatdı
Fatıma bu işinden şüphe etti

Döşeğe gir dedi çare olmadı
Bu söz Ali'ye te'sir kılmadı

Fatıma birazdan uykuya daldı
Ali uyumamışdı bunu bildi

Hemandem kalkıp silahını aldı
Hama'ıl kılıcın beline çaldı

120. Taşra çıkdı duyamadı Fatıma
Ali geldi Düldül'ünün katına

Süvar olup heman sıçradı düldül
Revan oldu yola sanki eser yel

İlk hamlede yigirmi dört adım yer
Sıçrattı deyi raviler böyle der

Anın için kimse Düldül izini
Bulamadı göremedi tozunu

Ali der ey Hüda eyle inayet
Ben zaif kuluna hem bir ganimet

125. Dahi sen fazlına rast getir dedi
İmam Ali'nin muradı bu idi

Taşrada kaba'il Arablarından
Veyahut bir kâfirin askerlerinden

Veya zengin bir kal'aya duş ola
Hücum edip anın malını ala

Getirip Sa'id'e saçılık vere
Böylelikle muradı hasıl ola

Fatıma'ya bu yüzden söylemedi
Eğer dersin beni men eder dedi

130. Ali yola girip gitmekte olsun
Bizim hikâyemiz Zehra'ya gelsin

Fatıma uykudan uyandı kalktı
Yakup şam'ayı etrafa bakdı

Ali'yi dahi yerinde bulmadı
Bir kere ah edip anda ağladı

Dahi hem silahı yerinde yokdu
Heman dem Fatıma taşraya çıkdı

Düldül'ün bulunduğu yere geldi
Bakdı ki Düldül yok zarılık kıldı

135. Ağladı Fatıma ağıt sesinden
Hasan Hüseyin uyandı uykusundan

Dediler ki ana niçin ağlarsın
Bu ah ile ciğerciğin dağlarsın

Fatıma der ey yavrularım bilin
Ga'ib oldu babanız agâh olun

Nere gittiğini demedi bana
Onun için ağlıyorum ben ana

Bilmiyorum acaba nere gitti
Şehzadeler çün bu sözü işitti

140. Ağladılar gözlerinden aktı kan
Oldı gül yüzlerine sular revan

Kendi ağlamasın unuttu Zehra
Sakin edemezdi bunları asla

Sabaha kadar bunlar ağlaştılar
Sabah olunca yine deriştiler

Bilal-i Habeşî okudu ezan
Sahabeler cem olup geldi o an

Gelip herkes aldı namazda yerin
Velâkin boş kaldı Ali'nin yeri

145. Zira ashabda bir adet var idi
Kimse kimsenin yerin almaz idi

Resul emr eyledi okundu kamet
Namazı kıldılar olup cema'at

Sabah erişti imamzadelerin
Fıganları haddenden aştı anların

Kussa adlı bir cariye var idi
Fatıma heman ona emr eyledi

Götür sen bunları dedelerine
Ta ki derman eyleye canlarına

150. Kussa İmam Hasan ile Hüseyin'in
Ellerinden tuttu iki masumun

Alıp anları mescide getirdi
Resulullah dönüp ashaba sordu

Ali bugün gelmedi nedir acep
Bilir misiniz buna nedir sebep

Bunu derken Kussa içeri girdi
İzzet birle Resul'e selâm verdi

Bir eline almış idi Hasan'ı
Dahi bir eliyle tutmuş Hüseyin'i

155. Resulullah görüp eyledi su'al
Dedi Ya Kussa n'oldı ya bu ne hal

Yavrularım niçin ağlıyorsunuz
Sebep ne ki ciğer dağlıyorsunuz

Kussa ey der Ya Resulullah bunlar
Babaları için ağlaşıyorlar

İmam Ali bu gece ga'ib olmuş
Kimse bilmiş değildir hali n'olmuş

Fatıma dedi bana sen bunları
Dedelerine ilet bu canları

160. Varıp anlar dedelerini göre
Belki gönülleri anda hoş ola

Diye ben de getirdim katınıza
Ki arz ettim bunları zatınıza

Resulullah işetti bu cevabı
Heman döktü gözünden kanlı abı

Eytdi benim ey ciğer-köşelerim
Deyip öptü bağrına bastı hemin

Mübarek yeni ile gözyaşların
Sildi hem dahi ohşadı saçların

165. Dönüp ashaba der her kim Ali'den
Bir haber getire bana veliden

Ana zamin olam cennette dedi
Bana komşu ola deyi söyledi

Resulullah çün bunu haber verdi
Heman Halid yerinden örü turdu

Dedi peygambere Ya Resulullah
Ben kuluna destur verirse Allah

İmam-ı Ali'den haber getirem
Dahi anı topunuza yetirem

170. Resulullah ey der Ya Halid eğer
Eğer getirirsen Ali'den haber

Seni ben cennette komşu edeyim
Ta Firdevs'e kadar bile gideyim

Halid Resul'den bu sözü işetti
Heman kalkıp yerinden eve gitti

Giyindi tonun kuşandı silahın
Gelip öptü Resulullah'ın elin

Verdi Resul Halid'e hem yüz altın
Dua eyledi dedi ahdi bütün

175. Seni Allah'a ısmarladım imdi
Halid yer öpüben atına bindi

Halid girdi yola eser yel gibi
Yaz bahar ayında coşkun sel gibi

Resul Ekrem Hasan ve Hüseyin ile
Fatıma'nın evine geldi bile

Gördi kim İmam-ı Ali Düldül'ü
Bir çıkışta tanrının o has kulu

Tamam toksan adım sıçratmış idi
Resul Ekrem bakuben anı gördi

180. Tekbir getirerek eytdi yarenler
Size derim buna aklı erenler

İmam Ali gayet acele gitmiş
Bu gidişle nereye sefer itmiş

Eğer Hüda getirirse selâmet
Size çok anladır bundan hikâyet

Ve eytdi ey Bârî Hüda Ali'yi
Cümle belâlardan hıfz it veliyi

Ve hem du'a eyledi sahabeler
Ve herkes evlerine dağıldılar

185. Resul Ekrem Fatıma evine çün
Gelip dedi ey kızım Ali niçün

Bizden destur almadan gitti neden
Fatıma babasına eytdi beyan

Dedi Sa'id İbn Ubbad Ali'yi
Düğüne okumuştı ol veliyi

Eve geldi ki gayet melul mahzun
Ben eytdim ne sebep var sizde hüzn

- Dedi bana ediyor Sa'id düğün
Anlattı bir bir cümle hikâyetin
190. Ve hem fakirlikten etti şikâyet
Bunun için melullandı begayet
- Yarın hep cem olur Ensar Muhacir
Birlikte cümlesi düğüne gelir
- Herkes kudretince verir saçılık
Bilirsin ki bende yok hiç dünyalık
- Onlar saçı vere ben tehi kalam
Onların karşısında mahcup olam
- Bunu hiç biz lâıyk görmeyelim
Gayrıları gibi boş varmayalım
195. Dedi bunu bir katı ah eyledi
Yine yokluktan şikâyet eyledi
- Ben eytdim Ya İmam-ı Ali niçün
Neden melul olursun anın için
- Bir yumak cevahirim vardır inan
Benim için bırakmışdurur anam
- Saklıyorum anı sana vereyim
Götürsem de saçılık ırgüreyim
- Dedim çün Ali işitti bu sözü
Çevirdi benden yanaya kendüzi
200. Olur mı Ya Fatıma acep niçün
Sakladığın yumağın uhrân için

Anı saçı vermek hiç reva değil
Amma saçı verecek nesneyi ver

Buluram ben diye taşraya çıktı
Girip içeriye etrafa bakdı

Yatdı esvab ile Ya Resulullah
O anda uyku verdi bana Allah

Böyle uyku mümkün olmazdı bana
Bunda bir hal var ki ben kaldım ta'na

205. Uyanıp uykudan yaktım چراغی
Ali deyi aradım solu sağı

Görmedim Ali'yi hem Zülfikâr'ı
Dahi cümle silahı yokdu varı

Kalkıp doğru Düldül oldığü eve
Bakmak için geldim ben eve eve

Gördim ki yoğ idi o Düldül atı
Bana bir ağlamak geldi ki katı

Çok ağladım benim ağıt sesimden
Hasan Hüseyin uyandı uykusundan

210. Uyanıp uykusundan anlar dahi
Benim ile ağlaştılar ey sahi

Ağladığının sebebin sordular
Ana niçün ağlıyorsun dediler

Ben atanız ga'ib oldı deyince
Ya'ni bunlar bu sözümü duyunca

Öyle ağladılar gözlerinden kan
Su yerine akıp hem oldu revan

Sakin edemedim Kussa'ya dedim
Dedelerine iletin söyledim

215. Ya'ni sizi görüp sakın olalar
Dahi bir lahzaca sizde kalalar

İşte böyle nedir bilmem hikâyet
Dedi ve ağladı yine o sa'at

İştitti bu cevabı şah-ı kevneyn
Mübarek gözlerinden döktü abın

Bir zaman Ali için ağlaştılar
Hasretiyle ciğerin dağlaştılar

Mübarek başını kaldırdı Resul
Ağlama ya kızım dedi pür usul

220. Anı ısmarladım Allah'a dedi
Dahi Ali için du'a eyledi

Ve hem Fatıma'nın hatırın aldı
Habib-i Ekrem dönüp evine geldi

Resulullah du'aya meşgul oldu
Bizim hikâyemiz Halid'e geldi

Halid ol Medine'den çıktı heman
Şol eser yel gibi oluben revan

Dedi Ya Allah sen eyle inayet
Dahi kerem eylesin kıl hidayet

225. İmam-ı Ali'nin gittiği yola
Beni vasıl kıl deyip girdi yola

Üç gün üç gece sürüp yola gider
Nihayet yolu bir yabana irer

Görde dağdan bir sürü koyun gelür
Yanında bir çoban zarılık kılur

Ağlayarak der ki Ya Resulullah
Acep nasip eder mi bana Allah

Mübarek cemalini görem mi ki
Yoksa bu hasret ile ölem mi ki
230. Bu zalimin elinde ömrüm dahi
Geçer mi deyî ağlardı ol sahi

Halid çobandan bu üni işetti
Atın sürüp heman yanına getti

Görde bir güzel yığit verdi selâm
Halid'in selâmını aldı çoban

Bakdı çoban Halid'e hem ol zaman
Naziri yok cihanda bir pehlivan

Halid sordu çobana adın nedir
Kimin bu koyunlar feryadın nedir
235. Ve sen Muhammed'i nerden bilirsın
Niçün böyle ah u efgan kalursın

Çoban söyledi ben Emir-i Kaytan
Çobanıym adım Ömer'dir ey can

Bir gece düşümde gördim Ahmed'i
İki cihan güneşi Muhammed'i

Uyandım uykudan getirdim iman
Nur-i İslâm kalbime doldu o an

Zari zari ağladım halim görüp
Vardılar Kaytan'a haberim verip

240. Dediler bu İslâm dinine girmiş
Ve hem Muhammed'i düşünde görmüş

Duyunca bu sözü ol hışma geldi
Dedi ey nabekâr sana ne oldu

Sen ol Muhammed'i nerden bilirsin
Ya anın dinine neden girersin

O Medine'de sen henüz burdasın
Bilmiyon mu kendini sen nerdesin

Pare pare edip akıdam kanın
Dünyadan götürem bu tatlı canın

245. Ben eytdim Muhammed'i düşümde
Sıdk ile cemaline âşık oldım

Hakk'ı birleyüben getirdim iman
İstersen öldür beni deyim heman

O kâfir çün bu cevabı işitti
Gazabından başından aklı gitti

Vurdu yüz değnek ve koydu zindana
Bir yıl yatdım hapiste yana yana

Tekrar beni zindandan çıkardılar
Tez o kelpin yanına getirdiler

250. Emir verdi salıverdiler anda
Dedi ey nabekâr bir dahi bunda

Muhammed adın ağzından işidem
Lat Menat sana çok gazap edem

Öyleki âlemde olsun dasitan
Dedi böyle koyuna saldı heman

Ben biçare tamam bir yıl bu yerde
Muhammed aşkına düştüm

Ah ederim kimse bilmez halimi
Kadir değilem bulam sultanımı

255. Görem mi yüzünü o Mustafa'nın
Ebed kulu olam kânı vefanın

Çün Halid gördi bu işi çobandan
Özü yandı heman indi atından

Öptü gözlerinden dedi maşallah
Seni muradına erdire Allah

Ya yiğit ne güzel itikadın var
Ey Ömer gam yeme kim Hüda eğer

Buyurursa seni ol Muhammed'e
Ulaştıram dahi ben ol Ahmed'e

260. Çünkü Ömer Halid'in bu sözünü
İşidince heman yaktı özünü

Düştü o dem Halid'in ayağına
Gözyaşı yer eyledi yanağına

Dedi ey yiğit sen ol Muhammed'i
Gördin mi ki handan eyledin beni

Dedi Halid çobana agâh ol kim
Ve hem sen dahi bunu iyi bil kim

Muhammed'in ben ashabıyım dedi
Her gün anın yanındayım söyledi

265. Duydu Halid'den çoban bu cevabı
Heman döktü gözünden kanlı abı

Eytdi kurban olayım sözlerine
Muhammed'i gören o gözlerine

Ki Muhammed'i görüp geldin bunda
Halid dedi Ömer gam yeme sen de

Dönüşümde alıp bile götürem
Her murad u maksudına yetürem

Göresin ol mübarek cemalını
Alasın dahi ganimet malını

270. Ömer dedi Halid'e adın nedir
Gelmekte bu ile muradın nedir

Niçün geldin bana bildir bu hali
Halid eytdi götür kıyl ile kali

Dedi Halid benim adıma ey can
Halid İbn-i Velid diyorlar inan

Muhammed'in alemdarıyım ahı
Geldiğime sebep budur ey sahi

Bir gece ga'ib ettik ol Ali'yi
Tanrı arslanı ol gerçek veliyi

275. Resul emreyledi her kim ki vara
İmam-ı Ali'den haber getire

Ana zamin olam cennette dedi
Bile ola benim ile söyledi

Cehdi kıldım Ali'den haber alam
Cennette Muhammed'e komşu olam

Bugün dört gündür gezerim ben dahi
Bir haberin alamadım ya ahi

Acep o zat bu diyara geldi mi
Yahut anı acep gören oldu mı

280. Ömer çünkü bu cevabı işitti
İki günden beri Ya Halid dedi

Şol çayır başında gördim bir kişi
Öyle heybetli ki hiç yokdur eşi

O arslanın heybetinden halayık
Kamusu kaçtılar hep serhoş ayık

Geçip gitti amma arslana benzer
Bir ata binmişti görmemiş gözler

Gördim anı kalbime korku düştü
İşte şurdan eser yel gibi geçti

285. Bir ağaç dibine gizlendim ey can
Bu kadarca gördim ol şahı heman

Çoban eytdi acep o mıdır Ali
Halid dedi evet odurur veli

Acep kangı tarafa gitti ola
Ömer dedi gitti işte şu yola

Gösterdi Halid'e gittiği yolu
Dahi haber verdi hem sağı solu

Halid eyder Ömer'e dinle sözüm
Erkânını öğretelim namazın

290. Gel öğretem dahi abdest almağı
Ve hem öğredeyim sa'im olmağı

Hem Muhammed'e salâvat vermeyi
Dahi ne gerekse anı bilmeyi

Öğredüben dedi Halid Ya Ömer
Beni görmek ister isen sen eğer

Bu yol kenarında tur gözle beni
Şimdi Hakk'a ısmarladım ben seni

Gelirken uğrar ise yolum bunda
Muhammed'e iletem seni ben de

295. Eğer va'dem yeter ölürsem ey can
Medine burdan dört günlük yol heman

Doğru batı tarafına gidesin
Hak inayetiyle şaha yetesin

Hak seni ma'sukuna kavuştura
Deyip Halid veda etti Ömer'e

Ve ol yol kenarına geldi durdu
Düldül mübareğin izini gördi

Zira genişliği Düldül nalının
Dört karış kadarmış Ali atının

300. Halid bakıp Düldül izini gördi
Heman ol tarafa atını sürdü

Dahi Halid sıdk ile girdi yola
Ta ki varıp Ali'yi anda bula

Münacât etti Hüda'ya ol imam
Hem bu kıssa burada oldu tamam

Yine bizim kıssamız geldi şaha
Ali Medine'den çıkmıştı raha

Sürdü Düldül'i hem dört gün dört gece
Beşinci gün gördi bir dağ ki yüce

305. İmam Ali sürüp çıkdı o dağa
Nazar eyleyüben bakdı aşağı

Nihayetsiz ova çayır çimenler
Öter bülbül kokar gülü reyhanlar

Hezaran dasıtan hem ol ovanın
Ortasında bir pınar vardır anın

Pınarın başında var idi ağaç
Boyu uzun var idi bir kaç kulaç

Ol ovada dahi altı bin kadar
Kara oba kurulmuş var develer

310. Sürüp atın ol çeşme saza geldi
Düldül mübareği çayıra saldı

Pınardan su içti hem oldu rahat
Yatıp derdi Hüda verirse fırsat

Biraz dinleneyim sonra kalkayım
Ve bu kavmi dine da'vet kılayım

Eğer dine gelmez iseler imdi
Kılıçtan geçirem hepsini şimdi

Dahi malın davarını süreyim
İletip Sa'id'e saçı vereyim

315. Velâkin karnı aç idi Ali'nin
Erenler şahı ol gerçek velinin

Bakdı gelir bir Arab cariyesi
Kara gözlü elinde maşrabası

Meğer su almağa anda gelirmiş
Velâkin Ali'den haberi yokmuş

Çün İmam-ı Ali'yi bakdı gördi
Heman korkup geri çekildi durdu

Fikre varıp dedi bu nice insan
Benzemez bir adama belki arslan

320. Korktuğundan kızın hem akli şaştı
Elindeki su kabı yere düştü

Ne ileri ne geri gidebildi
Aklı gedip tamamen sersem oldu

Ali çün cariyenin gördi halin
Korkma kızım diyerek tuttu elin

Biz ol kişi değiliz ki kimsenin
Cariyesine hatununa anın

Tama itmeyevüz gel al suyunu
Beğendi kız Ali'nin bu huyunu

325. Edeb birle ileri vardı heman
Ta'zim edip Ali'ye verdi selâm

Dedi sen ne kişisin bildir ismin
Beyan eyle bana hem dahi cismin

Sencileyin görmedim hergiz âdem
Arslana benzersiniz dedi tamam

Ali duydu bu sözü cariyeden
Dedi ben olurum o Medine'den

Cariye eytdi Ya kimlerdensiniz
İmam eyder Hatibler'den oluruz

330. Kız sordu Hatibler kim oluyor
Ali dedi Muttalib'den geliyor

Tekrar Ali kıza dedi Ey harem
Geldi bizden dünyaya fazl u kerem

Cariye der Ali'ye ey merd-i nas
Size bir su'alim vardır dahi has

Medine'de bir ulu zahir olmuş
Ben nebiyim deyü da'va kılurmuş

Gerçek midir bana bildir sen anı
Dahi geder kalbimdeki gümanı

335. Bizim içimizde var ulu ruhban
Çok yaşamış ve çok okumuş ey can

O pir eyder Muhammed Hak Nebidir
Bütün enbiyanın hem hatemidir

Acep gerçek midir haber ver bana
Ali eyder diyem doğrusun sana

Muhammed'den sevgili Hak ta'alâ
Yaratmadı kimse ne dahi a'lâ

Ol sebepten evvel gelen nebîler
Ana ümmet olmağı istediler

340. Hakkında Hak dedi levlâke levlâk
Dahi hem lemma halaktükel eflâk

Dahi ya cariye bütün melekler
Yaratıldı hürmetine felekler

Geldi ana Kur'an adlı bir kitab
Yazılmış içinde hata hem sevab

Bin yıl anın dahi medhin eylesen
Ve hem fazl u kerametin söylesem

Diyebilmem heman anın nısfını
Ya cariye al başına aklını

345. Ol Muhammed'e getir imdi iman
Yarın cennet içre bulasın evtan

Hem cehennemden halas ola özün
Cariye işitti Ali'nin sözün

Sıdk ile getirdi ol Hakk'a iman
Can u dilden heman oldu Müslüman

Ali öğretti ana rükn-i İslâm
Gösterip tarif etti hepsin tamam

İmam Ali şaduman oldu gayet
Sevindi tahsin etti hem begayet

350. Dedi ya cariye Hak dine geldin
Cehennemden ebed sen halas oldın

Hayır du'a eyle ki Muhammed'e
Seni kavuşturayım ben Ahmed'e

Amma ya cariye bu kabilenin
Kim derler beyinin adına anın

Çok mudur bunlarda hem malı metağ
Bana bildir sakın demeyesin lağ

Dedi kız Ali'ye ya seyyid hemin
Cariyesiyim ben şu kabilenin

355. Benim seyyidimdir hem uluları
Hepsinin büyüğü sevgilileri

Amma bu kabilede sim ü zer yok
Velâkin at deve koyunu pek çok

İmam Ali eytdi ya cariyе git
Seyyidine söyle benden selâm it

Varıp ana de ki imana gelsin
Böylelikle elimden halas olsun

Eğer ki gelmezler ise imana
Kılıç çekip idem hepsin bir yana

360. Oğul ve kızlarını esir idem
Ve hem at develerin alıp gidem

Doğru Medine'ye iletürem ben
Ya cariyе seyyidine söyle sen

Cariye çün vardı beyin yanına
El bağlayıp durdu hem divanına

Dedi pınar başında bir er vardur
Sureti arslana benzer oturur

Belinde var iki çatal hama'il
Anı görünce aklım oldu za'il

365. Yere düşmek bana olmuştu garib
Bakuben anda benim halim görüp

Hatırım alıp eytdi ya cariyе
Korkma benden dönme kızım geriye

Biz ol kişi değiliz ki kimsenin
Cariyesine hatununa anın

Tama edenlerden değiliz asla
Ta ezelden beri ve şimdi hâlâ

Çün o serverden bu sözü işittim
Üşenmedim heman yanına gittim

370. Dedim ey sultanım siz ne kişisiz
Ya ne maslahat için siz geldiniz

O server eytdi ben Hatiblerdenim
Ben ana ya Hatibler kimler dedim

Dedi anlar Medine’de olurlar
Devamlı onlar o ilde kalırlar

Dünyaya bünyad oldu bizden kerem
Ve bizden geldi Nebi-yi ahır zaman

Sordu malı ganeminiz çok mudur
Ben dedim ya server mal burda yokdur

375. Heman at deve koyundan ibaret
Ol eytdi şimdi yorulдум begayet

Biraz dinleneyim rahat ideyim
Sonra bak ki bunlara ben n’ideyim

Veyahud hepsi imana geleler
Kılıcımdan dahi azad olalar

Bu cevabı işittim geri döndüm
Heman doğru huzuruza geldim

Var iken fırsat başınıza çare
Ediniz dedi beyine cariye

380. Bu sözü cariyeden bey işitti
Sersem olup başından aklı gitti

Hazan yaprağı gibi hem sarardı
Ağlayarak cariyesine sordu

O erin sureti di neye benzer
Kız eytdi ya melik arslana benzer

Bilinde var kılınca iki çatal
Yüzü nurlu hem dahi kumral sakal

Yassı yağrılı yoğun bilekleri
Ala gözlüdür küçük kulakları

385. Şire benzer dahi bir ata benzer
Atının gözleri od gibi yanar

Yine melik duyunca bu cevabı
Döktü o gözlerinden kanlı abı

Heman o dem yüzü üstüne düştü
Odı sındı başından aklı üşdi

Çün anın yüzüne güllab saçıldı
Biraz sonra aklı başına geldi

Dedi bey kavmine kim agâh olun
Pınarın başına gelen kim bilin

390. Gelen kimse gaziler serveridir
Medine'de Ali dedikleridir

Başınızın çaresine bakın siz
Çabucacık papaza gidelim biz

Papaz çok yaşamış pîr kişi idi
Muhammed'i Hak Nebi bilir idi

Gelip pîre dediler ki n'edelim
Siz ne dersiz ya ne tedbir idelim

Pîr anlara eytdi gelin ben size
Bir nasihat ideyim cümlenize

395. Ol erin elinden kurtulasınız
Melik der söyle ne buyurursunuz

Buna bir çare ihsan eyle imdi
Pîr eytdi melike tez durma şimdi

Varıp biraz ta'am hazırlayınız
Ol ta'amı Ali'ye yollayınız

Eğer ol Ali dedikleriye
Ve hem dahi ta'amından yer ise

Sana ve kavmine nesne demez o
Yok der ise ta'amınız yemez o

400. Zira ol Ali dedikleri kişi
Eğer yerse kimden ekmeği aş

Başına malına canına kıymaz
Yoksa hiç kâfirin hatırın saymaz

Melik pîrden bu cevabı işitti
Biraz ekmek biraz süt hazır etti

Cariyenin anına verdi anı
Dedi Ali'ye götür çabuk bunu

De ki ma'zur tut bizi ya Pehlivan
Bu ta'amı seyyidim saldı inan

405. Ve bu obanın âdeti budur idi
İlet bu yemeği tez durma şimdi

Cariye der dahi sem'en ve ta'en
Süt ile ekmeği aluben heman

Revan olup Ali'den yana geldi
Ali çün cariyeyi bakdı bildi

Ali'ye izzetle hem verdi selâm
Cariyenin selâmını aldı imam

Ta'amı koydu Ali'nin önüne
Ali'ye yalvarı söyledi yine

410. Dedi ma'zur tut bizi ya pehlivan
Hem dahi bize eyle lutf u ihsan

Seyyidim gönderdi bunu yiyesin
Böylece hatırimız hoş idesin

Cariye Ali'ye böyle söyledi
Ali bakuben ana gülümsedi

Ali çün bu cevapları duydu hep
Dönüben cariyeye etti hitab

Var seyyidin katına söyle ana
Bağışladım onu kavmini sana

415. Cümlesi kurtardı başı ve malı
Dahi halas oldu ehli ayali

Mademki biz yedik anın ta'amın
Ana sebep kurtardı başı canın

Biz ta'amın yediğimiz kişinin
Kasd etmeyiz başı malına anın

Deyip Ali sundu elin ta'ama
Cariye çün veda etti imama

Geldi bir demde seyyidi katına
Haber verdi gelüben hazretine

420. Ve hem ne ki İmam Ali söyledi
Cümlesini beye takrir eyledi

Yedi Ali ta'amı şad u handan
Doyurdu karnını dani o nandan

Tanrı ta'alâya çok şükür etti
Biraz rahat oluben anda yatdı

Gitti ruz çünki akşam karib oldı
Ali Düldül'ünün üstüne geldi

Eser yel gibi revan oldı yola
Gice gündüz gitti Hak emri ile

425. Gitdiği yerlerde nesne görmedi
Nihayet yolu bir yabana erdi

Üç gün üç gece gitti aç ve susuz
Dahi çok vadiler geçti ıssız

İmam-ı Ali'de kalmadı takat
Cenab-ı İzzet'e etdi münacat

Ali'nin du'ası kabul olundu
Dördüncü gün bir ulu dağ göründü

Ali çünkü bakdı o dağı gördi
Doğru Döldül'ünün o dağa sürdü

430. Sürdü üç gün üç gece çıkdı dağa
Nazar eyleyüben bakdı aşğa

Gördi ki bir ova çayır çimenler
Öter bülbül kokar gülü reyhanlar

Hoş müzeyyen türlü düzen verilmiş
Bir bucakta iki çadır kurulmuş

Haymeler karşı karşıya kurulmuş
Kızıl siyah atlasa renk verilmiş

Kızıl atlası çadırın önüne
Bir murassa eyerli at var anda

435. Bütün cenk aleti müheyya anda
Ve ol atın dahi ham yakınında

Kırk veya elli adet at var idi
İmam Ali bakıp anları gördi

Şükr edip Allah'a hem hamd ü sena
Heman sürdü Döldül'ünü o yana

Ve ol sahrada bir ırmak akardı
Irmağın yanında bir ağaç vardı

Ali geldi ağacın gölgesine
Döldül'ünü çayıra saldı yine

440. Kendisi yatdı hem rahat eyledi
Kalkıp andan sonra gör kim n'eyledi

Ali Düldül'ünün üstüne bindi
Geldi siyah çadır yanına indi

Düldül'ü ağaca bağladı Ali
Çadırın kapısına erdi eli

Açuben babını içine bakdı
Bileydi içini ne var ne yokdu

Görđi çadır içi dolu putdurur
Kimi altın kimisi gümüşdürür

445. Örtmüşler üzerine diba harir
Dahi yanında çok altın cevahir

Yığa koymuşlar onu görđi Ali
Yine Allah'a şükr eyledi veli

Dedi bir de kızıl çadıra varam
Ne vardır içinde anı da görem

Gelip sonra bu ganimi alayım
İletüp Sa'ide saçı vereyim

Söylenerek geldi kızıl çadıra
Ya'ni bakıp içindekini göre

450. Geldi yakın kızıl çadıra heman
Görđi içerde bir şah-ı cihan

Bir hub avaz ile şiir eydeler
İmam Ali duruben anı dinler

Kulağına dahi bir avaz geldi
Şahcivan çengiye hitabe kıldı

Dedi ya çengi su'alim var sana
Amma ki doğrusunu söyle bana

Çengi eytdi acep ne buyurursuz
Dahi bilmem ki benden ne sorursuz

455. Sultanıma cevaba kadir miyim
Sorduğundan bir haber bilir miyim

Eğer bilinirse cevab verilir
Yoksa ben kulun elinden ne gelir

Dedi şah çengiye cevabım sana
Su'alim vardır ki sen söyle bana

Di bana ki sen bilir misin ki nice
Ya'ni mağribden maşrika var nice

Acep bana mukabil var mı bir er
Doğrusunu söyle bana ver haber

460. Çengi beyden bu cevabı işitti
Ebsem oldu şah yine devam etdi

Yine sordu ben niceyim di bana
Mukabil er var mı diyorum sana

Dyunca bu sözü çengi der hübab
Korkarım şahıma vermeye cevab

Diye bilmem bu sözü sultanıma
Yine ısrar etti şan gulamına

Niceyim bana mukabil var mı er
Çengi der korkarım söylersem eğer

465. Beni helâk edersiz anın için
Sultanıma diyemem bunun için

Şah eytdi çengiye olunuz emin
Korkma deyi başına etti yemin

Yine der Lat Menat hakkı bana
Şahit olsun ki bir şey demem sana

Seni öldürmem deyi etti yemin
Çünkü şahın adını duydu hemin

Dedi ki ey şahım Hak Ta'alâ'nın
Bir arslanı vardır gani Hüda'nın

470. Anın adına derler İmam Ali
Erenlerin şahıdır gerçek veli

Nice nice Ali'yi medh eyledi
Dahi fazl u kerâmetin söyledi

Ve ol şahın ili Şehr-i Medine
Vardır anda Muhammed Nebi yine

Oldırur peygamber-i ahır zaman
Anın emrine müsahhar ins ü can

O zatın hem güvegisi imiş o
Ve hem sahib-i vilâyet imiş o

475. Ve her kangı mecliste gelse dile
O mecliste hazır olurmuş bile

Tekrar eytdi ya pehlivan ol ere
Emredersen çağırayım bir kere

Ola ki veliliği kuvvet ile
Gelip huzurunuzda hazır ola

Seyr idesin nice erdürür anı
Ol civan çengiden işitti bunu

Kahkaha ile gülerek dedi şah
Acırım çengi senin aklına vah

480. O hod Medine'de bizler burada
Tamam kırk günlük yol var arada

Bu senin dediğin iş çok muhaldir
Yoksa aklın yok mı acep ne haldir

Niçün böyle ziyade söylersiniz
Çengi dedi şahım emreylersiniz

Ol ere bir kerre çağıram hele
Eğer gelmez ise başım şart ola

Şah buyurdu çün izin çağır ana
Amma ki gelmezse ya çengi sana

485. Ne ideyim göresin ki dahi ben
Heman çengi çağırdı can u dilden

Ey veliler serveri Şah-ı Merdan
Gel yetiş bu seyyidin katına sen

Bu şahın yanında sen beni hacil
Eyleme dedi çağırdı ol delil

İmam Ali çün taşrada hazırdı
Çenginin tam i'tikadını gördi

Bismillah diyerek çadır kapısın
Kaldırıp içeriye girdi hemin

490. Nazar eyledi çadır içini şah
Ortasında kurulmuş bir taht-ı şah

Tahtın her yanı kızıl altundurur
Bir hub yiğit üzerinde oturur

Öyle şeca'atlü bir pehlivandır
Ya'ni ki dünyada sahib-i kırandır

Varidi yanında bir mahbube kız
Oturur bir huri ki görmemiş göz

Benzer anın yüzü ayın bedrine
Hem cihana gelmemiş misli yine

495. Bir yanında oturur çeng-i civan
O imiş şaha cevap alıp veren

İmam Ali tahsin eytdi civanı
Gördiği dem sevdi ol şah-ı canı

Sureti benzer İmam Hasan'a
Ali eytdi münacât Hüda'sına

Tekrar du'a eyledi şah-ı server
Bu yiğide iman eyle müyesser

Böyle deyip ileri vardı İmam
Dahi ol pehlivana verdi selâm

500. Aleyke ya takiyullah dediler
Bunlar hep birden Ali'yi gördiler

İmam-ı Ali'nin çün heybetinden
Dehşet eylediler korktular andan

Yiğit sordu Ali'ye ne kişisin
Adın nedir ve sen kimin nesisin

Dev misin peri misin tanımadım
Hele ben sen gibi adam görmedim

İmam Ali eytdi yiğit sen kimi
Bu mecliste çağırıştınız hani

505. O bey dedi Medine'de Ali'yi
Çağırıştık biz o gerçek veliyi

İmam Ali eytdi ol kişi benim
Ol yiğit çün bu cevabı duydu hem

Heman akli gedip sersem oldı
Yine tezce aklın başına aldı

Dönüp ol pehlivan söyler Ali'ye
Gökten mi endiniz dedi veliye

Veyahut yerden mi çıkdın di bana
Ali eyder doğrusun diyem sana

510. Ya civan bende keramet vardurur
Kim ki bana Ali deyi çağırır

O dem yetişirim inayet-i Hak
Muhammed mu'cizatı bil muhakkak

Duyunca ol yiğit eytdi Ya Ali
Gel seninle kavl edelim Ya veli

Gel dahi seninle güleş turalım
İkimiz meydanda bir sınaşalım

Eğer ki meydanda beni yıkarsan
Erlik hünerinde üstün çıkarsan

515. Hiç hüccet gerekmez girem dinine
Velâkin ben seni basarsam yine

Sen de benim dinime girer misin
Bu işi kendine hoş görür misin

İmam Ali n'ola revadır dedi
Ebü'l Muhsin'in bu işi beğendi

İkisi dahi meydana girdiler
Heybet ile karşı karşı durdular

O er eytdi derler adıma Muhsin
Ve dedi Ali'ye ol hamle senin

520. Ali eyder evvel hamle senindir
Sen kâfirsın ve hamle kâfirindir

Duyunca bu sözü Muhsin İmam'dan
Titremeye düşüben korktu andan

O demde eyledi Ali'ye hücum
Dedi yıkam şunu yeterse gücüm

Eğerki bir büyük ağaç olaydı
Kuvvet idince çekip koparaydı

Üç kere sınadı Muhsin Ali'yi
Yerinden ayıramadı veliyi

525. Ebü'l Muhsin çünkü bu hali gördi
Ali'nin erliğine hayran oldu
- Dahi bu işe ta'accüb eyledi
Çünkü nöbet İmam Ali'ye değdi
- Ali Ya Allah deyip kemerinden
Tuttu Muhsin'i kaldırdı yerinden
- Vurdu arkası üzerine anı
Çıkdı göğsü üzre şahin misali
- Ebü'l Muhsin gözünü açtı gördi
Ali Muhsin'e anda şöyle sordu
530. Dedi ki ya yiğit siz nicesiniz
Acep va'dinizde sadık mısınız
- Yoksa döndünüz mü eski kavilden
Ebü'l Muhsin dedi dönmem sözümünden
- Sonra kendi kendiye edip insaf
Eğerki hak olmasaydı kalbi saf
- Ben gibi şaha karşı duramazdı
Bir elma gibi yere vuramazdı
- Ve o anda geldi rahmet-i Rahman
Ferişteler sığadı göksün heman
535. Dönüben Ali'ye söyledi Muhsin
Dedi Ya Ali sen lutf-ı keremsin
- Er odur ki ebed saymaya ahdin
Din-i İslâmı bana eyle telkin

İşitti bu cevabı Ali andan
Kaldırdı Muhsin'i kapı yerinden

Bağrına basıp öpdi gözlerinden
Ve hem bus eyledi gül yüzlerinden

Şahadet getirip oldu Müslüman
İmam Ali bu işe oldu handan

540. Dahi öğretti ana rükn-i İslâm
Salâtı guslü hem abdesti tamam

Muhsin anda Ali elin bus eder
Ali dahi Muhsin'i oğul eder

İkisi de şad u handan oldılar
Yine Muhsin çadırına geldiler

Muhsin eytdi kızlara sizler dahi
Tiz iman getirin dedi ol sahi

Kızlar anda gelip oldu Müslüman
Hakk'ı birleyüben buldular iman

545. Bunlar Ali ayağına düştüler
Sıddıkda Ya Resulullah dediler

İmam anlara eyder ya kızlarım
Ma'nâsı ne bu sıddıkta demenin

Dahi aslı nedir siz deyin bana
Kızlar eyder Hak ömür versin sana

Dahi derler biz Müslüman olalı
Kırk gün oldu ehli-i iman olalı

İmam eyder Müslüman olmanıza
Sebep ne ehli iman olmanıza

550. Dedi kızlar bir gece düş görürdük
Bir nur peyda oldu hem anı gördük

Kible canibinden ol oldu peyda
Hiç böyle görmedik bir nur-ı beyza

Ol nur içindeydi gördük Ahmed'i
İki cihan güneşi Muhammed'i

Yanında zatınız dahi dört yarı
Ve hem güzide ashab cümle varı

Gelip bizi imana kıldı da'vet
O anda Hak bize kıldı inayet

555. İman getirdik oldık hem Müslüman
O günden beri bulduk taze iman

Resulullah verdi ağzı yârini
Dedi siz Ali'ye söyleyin bunu

Dahi hub savt ile sure-i Rahman
Kızlar okudular ayet-i Kur'an

İmam Ali ve Muhsin dinlediler
Bunların işine hayran oldılar

Oldı Muhsin i'tikadı ziyade
Evvelkinden dahi bin kat ziyade

560. Kızın birisinin Mariye adı
Şah-ı Merdan'a veliyullah dedi

Resul Ekrem söyledi bunu bana
Müjde olsun kızım Mariye sana

Kırk gün sonra Ali buraya gele
Muhsin'e hak imanı nasib kıla

Sizler dahi olasınız Müslüman
Hep de getiresiniz Hakk'a iman

Dedi Ya Mariye Hak dine girdin
Hakk'ı birleyüben tevhide erdin

565. Vacib oldu gayri medh eyle beni
Geliserdir bu yana İmam Ali

Her ne vakit çağırırsanız bizi
Hak emriyle bulısar Ali sizi

Ol vakit İslâmınız edin ayan
Şimdilik bu sırrınız edin nihan

Dedi böyle geçip gitti yel gibi
Cismi paki kokar idi gül gibi

Çün uykudan uyandık olmuş sabah
Şeb siyahtan bu âlem bulmuş felah

570. İkimiz birbirimize düşümüz
Söyledik geceki olan işimiz

Amma gayrı kimseye söylemedik
İkimiz de durup günleri saydık

Çok şükür Allah'a elhamdülillah
Bugün tamam kırk gün olmuştu vallah

Visaliniz hem bize nasib oldu
O hazretin sözü de sahih oldu

Sıddıkta Ya Resulullah demeye
Sebeb budur Ya Ali der Mariye

575. Ali Mariye'nin sözün işitti
Cenab-ı Bârî'ye çok şükür etti

Yine Ali ve Ebü'l-Muhsin heman
Geçüben oturdular tahta revan

Cümlesi anda gelip oturdular
Muhsin emretti ta'am getirdiler

Yenildi hem dahi içildi şerbet
Sohbet eylediler olup cema'at

Bir zaman Ali anda rahat oldu
Bugün hikâyemiz burda kaldı

580. Eğer ömür verir ise bana Hak
Kalanın arz idem size muhakkak

Bugünkü meclisimiz erdi sona
Ma'badını söyleyim yine sana

İlâhî okuyanı mağfîret it
Ruz-ı mahşerde yarın anı şad it

Dahi dinleyenleri gani Mevlâ
Nasib it göreler Firdevs-i a'lâ

Yazanı etme kıyamette hacil
O gün ola habibin ana delil

585. Dahi cümle mü'mineyn ihvanıma
Nasib et kevserinden kana kana
- Yarın uhrada anlar şad olalar
Cümle cennette didarın göreler
- Dahi hem valideynimi Ya Settar
Ebed görmeyeler tamuyu hem nar
- Ve hem bu söz burada oldu tamam
Ver habibin ruhuna yüz bin selâm
589. *Fâ i lâ tîin fâ i lâ tîin fâ i lâ t*
Ver Muhammed Mustafa'ya salâvat

İKİNCİ MECLİS

1. Yine ceng-i hakikattan
Verem size bu ahbarı
Ve hem rah-ı tarikattan
Verem size bu ahbarı
2. Biline ta ki serencam
Nice oldı sonu encam
Nuş itmezsem ecel-i cam
Verem sizlere bu ahbarı
3. Akıtam dilden zülâli
Açam yine kutlu falı
Ger irerse bana tali
Verem size bu ahbarı
4. Vermeye sizlere bu gam
Hüda göstermeye elem
Ancak maksudum budur hem
Verem size bu ahbarı
5. İhvanıma bu bir tuhfe
Sakin kusuruma bakma
Hatamı başıma kakma
Verem size bu ahbarı
6. Okuyan çekmesin cefa
Dinleyenler bulsun safa
Ger ömür verirse vefa
Verem size bu ahbarı
7. Dü-cihan olasız mesrur
Hüda etmeye sizi dur
Alasız sad-hezaran hur
Verem size bu ahbarı

8. Budur ancak size minnet
İdesiz bir du'a himmet
Size de verile cennet
Virem size bu ahbarı
9. AHMED'in günahı çoktur
Yazık elde amel yokdur
Rahmeti hadden artıktır
Verem size bu ahbarı
10. Ali ve hem Ebü'l-Muhsin
Yiyip içti bir iki gün
Dedi veresin bana izin
Verem size bu ahbarı

MESNEVÎ

590. Ali kaldı Ebü'l-Muhsin yanında
Birkaç gün yiyip eğleştiler anda

Ebü'l-Muhsin dedi şaha sultanım
Böyle gelmene sebep ne canım

Lutf edip anı haber verin bize
Mümkün ise hizmet idvüz size

İmam Ali evvelin ve ahirin
Haber virdi Muhsin'e ne ki varın

Sa'id'in sünnet düğünü ettiğin
Kendisini dahi da'vet ettiğin

595. Ana verecek saçı bulamadığın
Bu dünyada hiç malı olmadığın
- Saçılık bulmak için hem beni dahi
Geldiğime sebep budur ya ahi
- Ne Muhammed'e dedim ne âline
Hiç kimse vakıf değil bu halime
- Kimseye söylemeden çıkdım yola
Belki bana bir ganimet düş ola
- Böyle bir maksatla yola girdiğin
Sonra Kaytan obasına irdiğin
600. Anda bir hatun ile buluştuğun
Hem anınla hal hatır soruştuğun
- Dahi hatun biraz süt ile ekmek
Getirdi bana dedi ey cism-i pâk
- Bunları gönderdi seyyidim sana
Hatırım çün bir şey söyleme ana
- Hem anın malına eyleme tama
Bu cihanda kalasın sen ebed sağ
- Bunu böyle söyledi çün ol nigâr
Dahi çok yalvaruben eyledi zar
605. Zaten bizde de varidi bu âdet
Bize ekmek yedirirse hangi zat
- Anın hergiz malına el sürmeyiz
Yediğimiz çanağa tükürmeyiz

Ol nigârdan bunu duyunca heman
Çün sefer kıldım olup yola ravan

Çok açlık ve çok susuzluk çekmişem
İşte sonunda şu dağa çıkmışam

Bu ovayı ve hem bu sahraları
Temaşa eyledim her ne ki varı

610. Sonra bakıp bu çadırları gördim
Doğru gelip siyah çadıra girdim

Bakdım ki içi dolu cevahir
Ve çok put var örtülü üstü harir

Görünce gönlüm oldı ana hurrem
Dedim bir de kızıl çadıra varam

Anda bir şey var mı anı göreyim
Ana göre tedarikim kılayım

Diye geldim bu çadırın yanına
Bir hub sada geldi hem kulağıma

615. Durup hayli bu sadayı dinledim
Ve hem ne söyledinizse anladım

Dahi çengi beni eyledi da'vet
Girip içeriye kıldım icabet

Söz budur işte geldim tapunuza
Ve hayr eyleye Allah hepinize

İmam Ali söyledi bu sözleri
Melullandı yaşla doldı gözleri

Ve hem şahtan özür diledi Muhsin
Melullandı yaşla doldı gözleri

620. Sana olsun beşaret ulu server
O çadırda gördüğünüz ne ki var

Ya'ni altun gümüş la'l ü cevahir
Senindir götür Sa'id'e saçı ver

Niçün bunun için yiyesiniz gam
Ya niçün çekesiz derd ile elem

Dahi ne kadar gerekse alınız
İle'l-ebed şad ü handan olunuz

Ali gördi Muhsin'in sahavetin
Beğendi anın dürüst i'tikadın

625. Lutf edip sevdi anı can u dilden
Dedi aldım sana bağışladım ben

Bu söze karşı Ebü'l-Muhsin-i Han
Yalvararak der Ali'ye âlişan

Niçün ya şah me'yus eyledin bizi
Ne sebep almadınız tuhfemizi

Şah-ı Merdan dedi Muhsin'e canım
Nakl edeyim sana bunda ahvalim

Medine'den çıkdığımda ben yola
Ahd eyledim bir kâfir malı ola

630. Ve hem anı kılıcımla alayım
İletip Sa'id'e saçı kılayım

Siz şimdi oldunuz bunda Müslüman
Hakk'ı ikrar edip buldunuz iman

Ayruk sizin malınız bizimdürür
Bu işte Hak Ta'âlâ kerimdürür

Bulurum Sa'id'e verecek saçı
Elbet bir kâfirden alam haracı

Şah-ı Merdan dedi Ya Ebü'l-Muhsin
Bu yakında bir kal'a bilir misin

635. Ve hem kâfir ola çok ola kalı
Var ise bildiğin sen söyle anı

Bildir anı bana idem ziyaret
Sizden ancak budur dilek ve hacet

Ebü'l-Muhsin eyder ya serve-i şah
Kabul itmediniz tuhfemizi ah

Bu yakınlarda öyle kal'a yokdur
Heman serveti at deve koyundur

Anlar Medine'ye kadar yük olur
Götürülse de size zahmet olur

640. Burda Resul'e salâvat verelim
Söze andan başlayalım girelim

Amma ya server size bir eyüce
Kal'a haber verem ki gayet yüce

İşi tışi dolu altun ve gümüş
Dahi var çok cevahir göz görmemiş

Hesabı yok la'l ile mercanın bil
Lâkin kimse almağa kadir değil

O kal'anın adı Kan Kal'asıdır
Buraya kırk konak mesafesidir

645. Tamam yigirmi günlük yol gidende
Akar bir kan ırmağı vardır anda

Derler anın adına hem kan suyu
Kan ile katran akar gayet koyu

Sonra gayet derindir suyun dibi
Uc uca bağlasalar birkaç ipi

Anın dibini bulmak mümkün değil
Anı kimse geçmemiştir bunu bil

Amma suyun geçidini sorarsan
Şark şehir içindedir ararsan

650. Uzaklığı şehrin buraya ancak
Bir buçuk senelik yoldır muhakkak

Amma ya şah bu sevdadan fariğ ol
Ne istersen mal meta bende var bul

Dilediğin kadar sana vereyim
Hem seninle Medine'ye varayım

Yüzünü göreyim o Mustafa'nın
Ebed kulu olam kân-ı vefanın

Benim dahi muradım ola hasıl
Sen bu malı Sa'id'e eyle vasıl

655. Yalvardı Ali'ye böylece Muhsin
Bulamadı bu işin hiç çaresin
- Ali eytdi aferin Muhsin sana
Bu dediğin hiç olur değil bana
- Kılıç ile alsam gerek bu malı
Yoksa gönlüm rahat olmaz ya veli
- Lutf edip göster bana kal'a yolun
Varıp bir kez göreyim o kan suyun
- Kan suyunu geçip Kan Kal'asına
Eğer ki varabilirsem ol ile
660. Velâkin ol suyu ben geçemezsem
Nasib olup ol ile göçemezsem
- Gelip yine burada buluşuruz
Yine böyle hal hatır soruşuruz
- Tekrar Muhsin yalvardı ol Ali'ye
Bir çare edemedi ol veliye
- Muhsin anda n'ideceğin bilmedi
Şahı eğlemeye çare bulmadı
- İkisi birlikte taşra çıkdılar
Yol arayıp sağa sola battılar
665. Bir kumlu dağa doğru olup revan
Sürüp dağ başına çıkdılar heman
- Ebü'l-Muhsin anda bir yerde durdu
Bakıp bir incecikçe yolu gördü

Tekrar Muhsin Ali'ye dedi ey şah
Bu yol kan suyuna varır ol agâh

Bu yol doğru ol suya varacaktır
Ve hiç bir tarafa saparı yokdur

Ve hergiz bu yoldan ayrılmayasın
Hak Ta'alâ işin âsân eylesin

670. Dönüp geldi çadıra Muhsin Ali
Heman tezce hazırladı Düldül'ü

Ne var ne yok silahını giyindi
Hama'il kuşanıp atına bindi

Heman Muhsin Şah-ı İmam Ali'nin
Sarıldı boynuna gerçek velinin

Hasret ateşiyle anlar ağladı
Ali anları Hakk'a ısmarladı

Dedi beni unutmayın dua'dan
Yine Hak dönderirse sağ u âsân

675. Bu yoldan gelip sizi bulayım
Görüp sizi yine handan olayım

Eğer va'dem yetip ölürsem ey can
Ahiret hakkını helâl eyle sen

Dahi bir söz diyeyim sana emanet
Eğer dönmez isem burdan selâmet

Medine buraya tam kırk konak yol
Doğru o ile git Muhammed'i bul

Varıp doğruca ol şahı göresin
Ve hem benim selâmımı veresin

680. Diyesin ki erenler şahı Ali
Ağlayarak söyledi bana veli

Yarın öleceğiz o mahşer günü
Di şefa'atten unutmasın beni

Ve hem ahiret hatunum Fatıma
İhmal itme var anın da katına

Hatırın sor selâmım tebliğ eyle
Başımdan geçen ahvalimi söyle

Hasret ateşine canın yakmasın
Söyle beni du'adan unutmasın

685. Dahi ciğer köşem Hasan Hüseyin
Ayrıca anları gedip göresin

Fatma'ya di bunları esirgesin
Hoş tutup boyunların eğdirmesin

Benim için bus eyle gözlerini
İşte söyle böylece sözlerimi

Ve dahi cümle ashabı göresin
Anlara da selâmımı veresin

Benimçün eylesinler hayır du'a
Cümledenize yardım eyleye Hüda

690. Çünkü Ali söyledi bu sözleri
Ağlamaktan kana döndü gözleri

Tekrar yine ağladı Muhsin-i Han
Gözlerinden su yerine aktı kan

Ve hem kızlar dahi çok ağladılar
Hasret ile ciğerin dağladılar

Var idi Muhsin'in hem dört yüz kulu
Dine da'vet etti anları Ali

Hepsi birden anda oldu Müslüman
Anlara da Hak nasib etti iman

695. Tekrar Ali bunlara kıldı veda
Anlar da arka sıra kıldı du'a

Bunlar burda kalsın çün Şah-ı Ali
Çok dağlar va'diler aştı ol veli

Gitti yola yedi gün yedi gece
Sekizinci gün eşit oldu nice

O gün sabah yola girmişti Ali
Yetişdi bir ihtiyar dinle hali

Sakalı yapagıdan ağ idi ol
Gelir Ali'ye doğru hem tutup yol

700. Ali bakdı ana bir hoş kişidir
Zıkr ü tesbih da'im anın işidir

Bir arap ata binip olmuş süvar
Durmayıp geder atını ha kovar

Çünkü Ali geldi ol pîre yakın
Selâm verdi pîr de aldı selâmın

Pîr eytdi Ali'ye getirdin safa
Ey veliler şahı veli mutlaka

Mübarek cemalini görmeği Hak
Ben ednaya nasib etdi işe bak

705. Dedi çokça dîlnüvazlık eyledi
Hoşa gider nice sözler söyledi

Pîrin kendini neden bildiğini
Ali sorup öğrenmek ister anı

Dedi pîre Ali sen ne kişisin
Neden bildin beni kimin nesisin

Söyle bu tarafa kande gedersin
Böyle acele nere azm edersin

Ol pîr eytdi Ali'ye kim Ya Ali
Benim adım Mücahid'dir Ya veli

710. Altı yüz elli yaşıma girmişim
İsa Ruhullah yüzünü görmüşüm

O devirden beri bir mağarada
Çok ibadet eylemişem orada

Bir gice nısf-ı leyl oldıkda ben
Bir sada geldi hatiften eşit sen

Dedi olsun beşaret Ya Mücahid
Görmek isterdin Ali'yi durma git

Müyesser oldu anı görmek sana
Şimdi gider Kan Kal'asından yana

715. Ana göster kan suyunun geçidin
Durma imdi bu işe çabuk gidin

O anda çıkdım mağara önüne
Bakdım bir at eğerli anda yine

Heman bir er beni bindirdi ata
At seğırtti sanasın kuşu duta

İşte böyle durmayıp gider idim
Elhamdülillah bunda size erdim

Hele hazretine yetiştim dedi
Öpdi Ali'nin sakalın okşadı

720. Ve yine öper Ali'nin gözlerin
Söylemeğe durdu sahte sözlerin

Dedi pîr Ali'ye durma yürü sen
Kan suyunun geçidin gösterem ben

Böyle deyip düştü şahın önüne
Ali de düştü pîrin ensesine

Secde-i şükür eyledi Ali hemin
De Ya Rab Ya İlahî'l Âlemin

Ben fakire inayetler eyledin
Dar günümde bunu bana yolladın

725. Böyle deyip giderken bakdı ana
Gördi kim pîr çıkdı yoldan bir yana

Gayrı yola acele durmaz gider
Söylemez hiç o yolu takib eder

Ebü'l-Muhsin Ali'ye doğru yolu
Gösterip öğretmişti sağı solu

İmam Ali dönüp söyledi pîre
Ne oluyor gedersin ahar yola

Gittiğiniz benzemez doğru yola
Acep yolu yanıldınız mı ola

730. Pîr eytdi Ali'ye doğru söyledin
Yanlış olduğunu ey fıkır eyledin

Amma ki şu karşıkı dağ üzerinde
Kan Suyu'nun geçidi vardır anda

Muradım doğru yola gitmek değil
Eğer doğru gidersem sen bunu bil

Altı günlük yol kalıyor aşığı
Biz tutup gideceğiz karşı dağı

Böyle diyerek Ali'yi aldadı
Ali pîrin sözünü doğru sandı

735. Nice du'a senalar eyledi bol
O gün gittiler ikisi alıp yol

Dahi ertesi gün öğlene kadar
Nigihan yolları bir dağa irer

Karşılarında görünür bir şehir
Akar şehrin önünden ulu bir nehir

Öyle bir kal'a ki hiç vasf olunmaz
Ya'ni cihanda emsali bulunmaz

Diller anı şerhe mümkün değildir
O şehrin etrafı bağ bahçe güldür

740. Geldiler ikisi kal'aya yakın
Hile düzmüş Ali'ye pîre bakın

Heman Ali önünden gaib oldu
Ali pirin işine şüphe kıldı

Acep beni neden yoldan çıkardı
Ve bu kal'a ne diye fikre vardı

Meğer ol pîr dediği İblis imiş
İşi gücü mekr ü hile telbis imiş

Varır İblis kal'a beyi katına
El bağlayıp söyledi hazretine

745. Der getirdim Ali'yi tapunuza
Irak sanmayınız hem kapınıza

Adına kal'anın derler idi Lâk
Hem zengiler kal'asıymış buna bak

Tamam üç yüz bin ere mâlik idi
Beylerinin Tarık Zengi'ydi adı

Kâfir iken gayet yavuz er idi
Boyu dahi altmış arşın var idi

Zengiler gelip İblis'i gördiler
Ne kişinin deyi ana sordular

750. İblis eyder adım Kays-ı Harif'dir
Geldiğim yer dahi kuds-i şerifdir

Ben dünyadan göçeli bin yıl oldu
Sonradan İsa beni diri kıldı

Dedi bana duydun mı sen bu işi
Mekke şehrinde töremiş bir kişi

Ben nebiyim deyü da'va kılurmuş
Anın bir de emmisi oğlu varmış

Anlar Mesih'in dinini bozdular
Kendilerinden yeni din düzdüler

755. Bütün halkı sihr ile aldadılar
Cazulıkla nice iller aldılar

Emmisinin oğluna derler Ali
Gayet gürbüz pehlivandur ol veli

Takat getirilmez sesine anın
Heman serfirazdır bu cihanın

Kopardı nice kal'alar kapısın
Bütün kâfirlerin kırdı hepsin

Bin yıl eylesen anın medhin dahi
Diyebilmem binde birini ahi

760. İşte kal'a yakınındadır Ali
Bir işe sebep gidiyor ol veli

Dedi İsa bana tez bir hile it
Ali'yi o kal'adan yana al git

Ve hem ol kal'anın beyine söyle
Selâmımı da ana tebliğ eyle

Ali'nin hakkından ancak o gelir
Mesih'in dinini kurtarmış olur

Tez durma bu işi çabuk bitir sen
Dahi sözün sonunu söyleyem ben

765. Ali ölüp dünyada kalmayacak
Muhammed'in ne kıymeti olacak

Bunu söyledi İsa oldu ga'ib
Gösterdi bana nice çok gara'ib

O anda bindim en yürük atıma
Bir dem içre geldim Ali katına

İşte ne eyledim ise eyledim
Nice hile ve de yalan söyledim

Elinize getirdim işte anı
Bu işe gayret it göreyim seni

770. Tekrar İblis söyler kal'a beğine
Ya melik der bir cevabım var yine

Şimdi sen Ali hakkından gelicek
Bütün iller hep sana kul olacak

Adın bu dünyada iyi anılır
Mesih'in ruhu senden razı olur

Kılıncına durur kalmaz bir kişi
Eğerki sen başarırsan bu işi

Böyle deyüp azdırdı şeytan şahı
Zannetti İblis'in bu sözü sahi

775. Bey İblis'e sordu var mı askeri
İblis eytdi ne asker var ne çeri

Yanında ne eşi var ne de yoldaşı
Yalnızdır sade fıdayi başı

Deyip böyle melike virdi haber
Melik dahi askerine emreder

Üç yüz bin er binip at arkasına
Hepsi birden çıktı kal'a dışına

Kasdi kıldılar Ali üzerine
Saf bağlandı durdu herkes yerine
780. Ali bakdı gördi kal'a önünde
Bi-had asker cem olup kondu anda

Dedi derhal bana yoldaş olan pîr
Belli bu askeri yollayan odur

Hile ile bunda beni getirdi
Bunları üzerime salıverdi

Deyip böyle Hüda sen kıl inayet
Dahi fazlın ile eyle hidayet

Beni kâfırlar üzre galip eyle
Nî'metin a'lâsına mazhar eyle
785. Böyle deyip eytdi Hakk'a münacat
Rabbisinden istedi türlü hacat

Ali bunu söyleyinceye kadar
Çeri gelip Ali'ye yetiştiler

Durup karşısına bağlandı saflar
Yığıldı geldi nice çok alaylar

İmam Ali bindi Düldül üstüne
Sürdü heybet ile kâfir kaskına

Çünkü Tarik Zengi onun askeri
Görünce Ali'den bu heybetleri

790. Hepsi birden geri çekildi durdu
Tarik'in bir yiğit kardeşi vardı

Anın adına Tama Zengi derler
Gayet pehlivan idi hem gürbüz er

Yüz kırk arşın kadardı boyu anın
Sanasın bir devi idi cihanın

Tarik Zengi Tama'ya dedi yürü
Git karındaş bana getir şu eri

Ne iş için gelmiş anı sorayım
Ve hem ne kişidir yüzün göreyim

795. Sürüp Tama Zengi atını heman
İmam Ali katına geldi o an

Ali bakıp Tama Zengi'yi görür
Öyle bir er sanki dağ paresidür

Bakdı Ali geliyor kendisine
Yine etti münacat kendisine

Der ki el Mevlâ-yı hayy ü lâyetmut
Garibem yoldaşım yok senden ümit

Beni bir kâfir üzre kıl muzaffer
Bu yerde ben kuluna eyle zafer

800. Ali bu sözü derken geldi Zengi
Ali'yi gördi yok dünyada dengi

Bakdı kim misli cihana gelmemiş
Bu dünyada bir dahi eşin görmemiş

Tama der Ali'ye sen ne kişisin
Niçün geldin bu ile nedir işin

Gel seni götüreyim şahdan yana
Seni ister ver cevabını ana

Benim bu sözüme yok demeyesin
Sonra pişman olup yok demeyesin

805. Ve hem adıma Tama Zengi derler
Korkumdan titreşir devler periler

İmam Ali çünkü Tama Zengi'den
Duydu bu sözleri o ferzengiden

Dedi Ya Zengi kulağım işitmez
Iraktan söylemek bana kâr etmez

Sen benim yanıma biraz yakın gel
Söyle bana benim de sözümü al

Çünkü Zengi duydu Ali sözünü
Korkusundan geri çekti özünü

810. Birdenbire heman rengi bozuldu
Koşup kardeşinin yanına geldi

Tarik Zengi'ye dedi kardeş sana
Bir söz diyeceğim darılma bana

Ben o kişi yanına varamadım
Korktum andan hiç bir şey soramadım

Sorduğum sözden birisin anlamaz
Çünkü sağırdır kulağı dinlemez

Gel yanıma dedi amma varmadım
Korktum andan dahi bir şey sormadım

815. Zira gürbüz bahadır pehlivandır
Ya'ni dünyada bir sahip-kırandır

Dedi korkar bakmağa devler ana
Görünce ben de anı kaldım tana

Tarik Zengi bu sözü kardeşinden
Duyunca dağılır aklı başından

Tama Zengi'ye dedi ey nabekâr
Sende hiç mi yoğ idi namus u ar

Ben de seni pehlivan sanıyordum
Hakikat er deyi güveniyordum

820. Hayıf ki ben seni öyle sanmışam
Kalıbına bakuben aldanmışam

Meğer ise tamam korkak imişsin
İçi kokmuş çürük kabak imişsin

Dahi çok acı söyledi darıldı
Meğer bir de emmisi oğlu var idi

Ana ad derlerdi Zengi Kumaz
Kalıbı var amma işe yaramaz

Tama Zengi'den artık idi boyu
Elbette ikisi bir neslin soyu

825. Dedi emir vereyim Kumaz sana
Git şu duran kişiyi getir bana

Kumaz Zengi bu sözü çün eşetti
Binip atına şahtan yana gitti

Ali'yi gördi gürbüz pehlivandır
Ancak dünyada bir sahip-kırandır

Amma neylesin geldi bir emir ile
Ali'ye gürzünü kıldı havale

İmam Ali men edip savdı anı
Kâfir bu kez çıkardı kılıncını

830. Kuvvet ile kılınç vurdı Ali'ye
Bir zarar edemedi o veliye

Bu kez de süngüsün kıldı havale
Anı da men eyledi Ali yine

Andan sonra nevbet Ali'ye değer
Ali dedi ana ey mel'un kâfir

Çabuk söyle bana di tanrı birdir
Ve hem di ki Muhammed Hak nebidir

Söyle bunu kurtarasın canını
Yoksa bir hamlede dökem kanını

835. Görenler ya'ni senden ibret alsın
Gerek ki mü'min ola kurtulasın

Bu sözü böyle duyunca ol la'in
Kaçıp kurtarmak istemişti hemin

Ali yetişip kemerinden tutar
Anı elma gibi yukarı atar

Aşağıya inerken çaldı anı
Bir hıyar gibi iki böldü anı

Mel'un dağ paresi gibi yıkıldı
İki paresi iki yerde kaldı

840. O anda canın cehenneme saldı
Ruhu ilelebet orada kaldı

Gördi askerler bunu korktu katı
Melik Zengi de gördi bu heybeti

Bir pehlivan var idi anı saldı
Ali Zülfikâr'ı bir kerre çaldı

Anı da tepeledi şah-ı cihan
Nice bu sözü uzatalım heman

Birbiri ardınca Ali şîr ü ner
Tamam yüz kırk pehlivanı tepeler

845. Tarik Zengi yine bu hali gördi
Heman üç yüz bin askere buyurdu

Hepsi birden Ali üzre geldiler
Her biri bir yerden hamle kıldılar

Hay u huy sesleri na'ra avazı
Doldı kâfir askeri ile o yazı

İmam Ali ra'di bir na'ra urdı
Tekbir getirdi kâfir içre daldı

Bütün dağ taş İmam Ali sesinden
Çini tas gibi çınladı o ünden

850. Bin beş yüz kâfirin yarıldı ödü
Hepsi canların tamuya yolladı

Dağıttı bir anda askeri Ali
Kal'anın kapısını aldı veli

Zengiler Ali'den bu hali gördi
Cümlesi beyleri katına vardı

Dediler bu adam böyle olursa
Bir dahi askere hamle kılursa

Emin olun kırar bu hepisini
Bakın aldı kal'anın kapısını

855. Tarık Zengi fikreyledi bunu hem
Diledi gönlü heman ola İslâm

Dedi Hak olmasaydı bunun dini
Elbette zebun kılamazdı beni

Tabi gelmezdi elinden böyle iş
Çünkü bu hüneri kimse görmemiş

Rahmet melekleri Tarık Zengi'nin
Gelip sığadılar göğsünü anın

O anda nur-ı İslâm zahir oldu
Binip ata Ali yanına geldi

860. Çağırdı bunların günahı nedir
Niçün öldürüyon bunları el şîr

Ali bakdı kendiye çağırana
Emsalin görmemiştir bu zamane

Giyinmiş başına hem altunlu tac
Belinde zerrin kemer değer harac

Eğnine giydiği harir libastır
Doyulmaz bakmağa ki öyle hastır

İmam Ali bildi ki zengilerin
Şahı bu olacaktır bu çerinin

865. İmam Ali çağırdı dedi ana
Ya melik bir şey diyeceğim sana

Bu çeriden bir danesi kurtarmaz
Kırarım cümlesi bir diri kalmaz

Amma hep birden imana gelesiz
Kılıcımdan böyle azad olasız

Ali melike bu sözü söyledi
Ve hem dahi çok nasihat eyledi

Melik Zengi eyder Ya Ali sana
Bir şey diyeceğim sen öyle bana

870. Bu Muhammed dini acep Hak mıdır
Yoksa buna uyanlar ahmak mıdır

Bana bildir öğreneyim ben bunu
Andan sonra tasdik eyleyem seni

Ali dedi buna el Şah-ı Zengi
Bu dinin dünyada olmaya dengi

Ve sen Muhammed'i bir kez göreydin
Nasib olup o devlete ereydin

Sağ oldıkça ayrılmazdın yanından
Sana aziz olur tatlı canından

875. Ve hem Hak buyurdu hakkında levlâk
Yarattı şanına arz ile eflâk

Arş u kürsi bütün bu kâ'inatı
Muhammed'in dostluğuna yarattı

Eğer ol zat-ı şah halk olmasaydı
Halk olup bu cihana gelmeseydi

Bir şey yaratmaz idi bil muhakkak
Anın yüzü suyuna yarattı Hak

Dedi yine 'Tarik'a bunu sen bil
Eğer Hak verse bana ömür bin yıl

880. Anın vasfın eylemek mümkün değil
Kâfi gelmez anı övmeğe bu dil

Varise aklın dinine giresin
Gedip ayağına yüzün süresin

Dile özün halas olsun cahimden
Ve hem içmeyesin ma-i hamimden

İştitti çün melik işbu cevabı
Heman döktü gözünden kanlı abı

Gelip Ali'ye dedi Ya Şah-ı din
Acep ben ne söyleyeceğim hemin

885. O sultanın dinine gireyim ki
Ali eytdi ye melik böyle di ki

On sekiz bin âlemin tanrısıdır
Muhammed Hak resulü hem nebidir

Kelime-i şahadetı getir sen
Geri kalanını söyleyeyim ben

Melik Zengi Ali'den duydu anı
Yüce avaz ile söyledi bunu

Şahadet ederim ki birdir Allah
Cemi'i işlere kadirdir Allah

890. Muhammed hem kuludur hem resulü
Cümleye gösterici doğru yolu

Şah-ı Zengi bunu böyle söyledi
Bu kez dönüp kavmine emr eyledi

Çağırdı anlara siz agâh olun
Batılı terk eyleyip Hakk'ı bulun

Şimden gerü ben olmuşam Müslüman
Siz de bana uyun getirin iman

Dedi bunu endi atından yere
Ali'nin yanına yüzünü süre

895. Ali de buna oldu şad u handan
O da endi o dakkada atından
- Bakdı gelmiş Melik Zengi yanına
Silip Zülfikâr'ı koydu kınına
- Melik Zengi öper Ali ayağın
Ali de öptü onun gül yanağın
- Kavmi dahi bölük bölük geldiler
Şahın elin öpüp selâm verdiler
- Ali'yi kal'aya da'vet ettiler
Şad u handan olup bile gittiler
900. Üç gün üç gece ziyafet virdiler
Bir zaman bu şazılıkta kaldılar
- Anlara öğretti erkân-ı İslâm
Bilinmesi ne varsa hepsin tamam
- Öğrenip hep ehl-i tevhid oldılar
Yiyip içip şazılıkta kaldılar
- Melik Zengi dedi Şah-ı vilayet
Niçün kıldınız bu ili ziyaret
- Buraya gelmekte muradın nedir
Lutf edip söyle anı bize bildir
905. Ve hem nedir maksudunuz bilelim
Ana göre size hizmet kılalım
- Deyip tekrar öptü Ali'nin elin
Öğrenmek istedi anın ahvalin

İmam Ali söyledi hep tamamet
Bütün serencamı kıldı hikâyet

Bunlar dinlediler hayran oldılar
Ve hem şaha dilnüvazlık kıldılar

Tarik Zengi dedi Ya İmam Ali
Eğer muradın mal ise ya veli

910. Bende gayet çokdurur bunu bil
Sonra bu kan kal'asından fariğ ol

Hep senindir gereğince alasin
İletip Sa'id'e saçı kılasin

Amma ya server bu senin dediğin
Hiç mümkün değildir çünkü ben kulun

Bir kaç kez o kal'aya kıldım sefer
Ana varmağa olmadı müyesser

Melul mahzun dönüp geldim geriye
Şimdi hiç meyl etmezem oraya

915. Sen de bu sevdadan fariğ ol canım
Benim malım ne var ise hep senin

Çünkü mübarek cemalini gördüm
Yeter bana yüce devlete erdim

Melik Zengi arz etti bunu dilden
Ali anladı ki can u gönülünden

Hem derun-ı dilden oldu Müslüman
Dedi malın bağışladım sana ben

Bunu böyle söyledi çünkü Ali
Melik Zengi dedi ey server veli

920. Niçün hediyemiz olmadı kabul
Ali dedi bu işe olma melul

Bu iş için Medine'den çıkacak
Ahdi kıldım kâfir malı olacak

Ve hem anı kılıncımla alayım
Götürüp Sa'id'e saçı vereyim

Sonra çok çektim bu yolda meşakkat
Lâbüt göreceğim Kan Suyu'n elbet

Eğer kısmet eder ise bana Hak
Gideceğim o kal'aya muhakkak

925. Bu sözü duyunca Ali'den Tarık
Dedi ben de olayım size refik

Biz de seninle beraber gidelim
Ve hem o Kan kal'asın feth idelim

Ali duydu Tarık Zengi'den bunu
Dedi Hak bahtiyar eylesin seni

Lâkin ben yalnızca yürümeği
Çok severim çekmeyin siz emeği

Yine dedi ye melik guş dut bana
Yalnız var bir ricam deyim sana

930. Bu yerde siz dinlenip rahat olun
Heman benim yol tedarikim görün

Melik Zengi bakdı ki İmam Ali
Tenha yürümeği sever ol veli

O anda yol hazırlığını gördi
Ve hem eğnine harir don giydirdi

Kal'adan birlikte çıkdılar yola
Üç gün bile gittiler Ali ile

Dördüncü gün Ali'ye doğru yolu
Gösterip öğrettiler sağı solu

935. Tekrar Tarik Zengi İmam Ali'nin
Sarılıp boynuna ağlar veli'nin

Eytdi Ya İmam acep sensiz nice
Olur bizim halimiz gündüz gece

Ali tekrar alır melik hatırın
Dedi gidem siz kal'anıza varın

Ve hem sizi Hakk'a ettim emanet
Eğer gelir isem bunda selâmet

Yine kavuşuruz elbette imdi
Allah'a ısmarladım sizi şimdi

940. Melik Zengi dönüp geldi kal'aya
Dinle işin sonunu varır neye

Ali kan kal'asına oldu revan
Sığınp Hakk'a yola girdi heman

Böylece yürüdü beş gün beş gice
En nihayet çıkdı bir dağa yüce

Nazar kılıp bakar aşağıya ol
Gördi Kan Suyu'nu azim suyu bol

Ne gürlemesi var ne çağlaması
Sanki bir derya akar çıkmaz sesi

945. Yarısı benzer idi kızıl kana
Ve hem yarısı benzer katırana

Görenler alır idi bundan ibret
Bu bir su değildi belki alâmet

Çünkü Ali suyu bu halde gördi
O anda kalbine bir korku geldi

Sürüp Döldül'ünü geldi yanına
Vardı bakmağa suyun kenarına

Varidi yüz kulaç bir kemendi hem
Çıkarıp anı suya daldı o dem

950. Amma ki bulamadı suyun dibin
Ali çekip çıkardı geri ipin

Dedi suyun kenarı böyle derin
Kim bilir acep nasıl orta yerin

Çün bu sözü böyle söyledi Ali
Heman Döldül'üne bindi ol veli

Üç gün üç gice dolaştı sağ u sol
Suyu geçmek için bulmağa bir yol

Ali sergerdan olup kaldı naçar
Dedi kuştan gayrı bunu kim geçer

955. Bakdı nagâh suyun bir kenarında
Bir azîm heybetli kemik var anda

Ali çünkü kemiği bakdı gördi
Ta'accüb ederek yanına vardı

Bu kemik ne diye eyledi fikir
Bir zaman bu işe kıldı tefekkür

Bu hal içre durur iken nâgihan
Gözine bir şu'le göründü heman

Rengi kızıl amma ki şu'le verir
Ya'ni gördikte güneşi andırır

960. Amma mesafesi daha çok uzak
Tahmin etti varidi yirmi konak

Ali gördi dedi acep ne ola
İşte şu görünen karşığı şu'le

Meğer o görünen Kan Kal'ası'ydı
Ve ol ziya kal'anın şu'lesiydi

Ve yine gün gibi görünen meğer
Bir köprüydü doğru kal'aya geder

Köprü'nün üzerinde canavarlar
Başları hem tılsımlıydı anlar

965. Eğer bir kimse geçse Kan Suyu'nı
Ve ol köprüye döndürse yönünü

Ol canavarlar ederlerdi avaz
Birikip çığrışılar hep bir ağız

O ses işitilir Kan Kal'ası'ndan
Kal'a halkı haberdar olur andan

Suyun başka yok idi geçit yeri
Ne dev geçebilir bunu ne peri

Gemi de olsa geçemezdi bunu
Dinle agâh ideyim şimdi seni

970. Su içre var idi hem çok canavar
Şekli kan kendileri gayet şırar

Anların yüzer arşın boyu vardı
Anın çün bulduklarını yutardı

Bu sebepten bu yerden gemi geçmez
Şöyle bil üzerinden kuş da uçmaz

Ve hem katrandan dahi çok canavar
Varidi durmadan anlar av arar

Velâkin ol kemik olduğu yerde
Çok canavar yok idi ancak orda

975. Ana sebep kemik olmuştu nişan
Dinle kimdir bu kal'ayı yaptıran

Süleyman aleyhisselâm bunu yapan
İlkin bu kal'anın temelin atan

Andan sonra nice çok padişahlar
Şah olmuş bu kal'aya nice şahlar

İmam Ali bu işte fikre daldı
Dinle işin sonunu nice oldı

O görünen ş'u'le Kan Kal'ası'nın
Ziyasıydı parlayan Ş'u'le anın

980. Ali aciz kalıp der Hayyu kadim
Ey keremler kâni cömert efendim

Kuş değilim kanadım yok ki uçam
Zevrakım yok binip üstüne geçem

Geri dönsem adıma noksan olur
Bu suya girsem halim nice olur

Neyleyim Ya Rab bilirsın halimi
Düşmüşem deryaya dut sen elimi

İnayet eyle biçare kuluna
Yine rahîm eyle perişan halime

985. Suyu geçmeğe bana derman eyle
Bildir kuluna bunu ferman eyle

Yalvarıp nice kez andı Hüda'sın
Çıkardı başındaki amamesin

Yüzünü gözünü toprağa sürdü
Ağlayarak böyle naliş eyledi

Der idi ey padişah-ı Zülcelâl
Ve ey kadir ü kerim ü bîzeval

İnayet kıl bu suyu ben geçeyim
İlahi kuş değilim ki uçayım

990. Nefsimi ısmarladım bugün sana
Bu suyun geçidini göster bana

Böyle diye ederdı Hakk'a zari
Veyahut ruhumu kabz eyle bari

Ölmek elbet hayırlı bana burda
Bir çare kıl ilahi sen bu derde

O anda geldi kulağına bir ses
Ya Ali dindir yaşın zarını kes

Seni odur bu sudan geçirici
Senin elindeki kudret kılını

995. Sana verdim o şöhretli Zülfikâr
Anı kan suyuna çal ey namdar

Göresin anda Hüda'nın emrini
Çabuk yap bu işi sen el din eri

Çünkü duydu bu sadayı Murtaza
Sevindi gönlü buna doldı safa

Suyun çün yanına vardı Seyf-i Hak
Kan suyuna Zülfikâr'ı çalıcak

Şah-ı Merdan'a açıldı anda yol
İki kişi sıgar yan yana bol bol

1000. Ali çünki anda bu hali gördi
Şükredip toprağa yüzünü sürdü

Böyle buyurdu Aliyyü'l Murtaza
Ver salâvat ruh-ı pak-i Mustafa

Ali yüzündeki toprağı sildi
Kalkıp andan atı yanına geldi

Gözlerini sildi dedi bismillah
Cümleinin muradını vere Allah

Heman Ali bindi yine atına
Geldi doğru Kansuyu'nun katına

1005. Bakdı güzel bir yol olmuş orada
Heman serbestçe geçer bir araba

İmam Ali naliş etti Mevlâ'ya
Çok ağlar yalvarır Hak Ta'alâ'ya

Dedi Ya Rab ben kuluna bu kadar
İhsan ettin yardım eyledi kader

Bu kez senden dileğim vardır ancak
Bunu da göster bana sen Bari Hak

Zülfikâr'ı çaldığım yerde ki yol
Kıyamete kadar baki kala ol

1010. Diye böyle eyder münacatını
Bir sada geldi o an dinle anı

Dedi ey benim arslanım şir Ali
Kıyamete baki koydum bu yolu

Gelip geçen adını söyleyeler
Bu yol şah-ı Ali'nindir diyeler

Geldi heman bu sada kulağına
Ali yine şükreder Mevlâ'sına

Ne kıssa-i diraz eyleyelim biz
Uzatmakla sona irer mi bu söz

1015. O yol hâlâ dururmuş öyle derler
Ve hem bunu görenler böyle söyler

Bu yola derler imiş Ali yolu
İnanmazsan sen de git gör ol ili

Şah-ı Merdan çünkü geçti köprüden
Sağ selâmet kurtarır kendin sudan

Sonra suyun öte başına vardı
Bir kemik iskelet var onu gördi

Ol kemiğin yanından geçerdı yol
Hem aca'ibler var idi anda bol

1020. Ve hem asılı bir ejderha başı
Ali gördi acepledi bu işi

Çün ejderha gördi Şah-ı Merdan'ı
Kasdi kıldı öldüre idi anı

Ali gördi ejderhanın halini
Heman Zülfikâr'a atdı elini

Çaldı ejderhaya anda bir kılıç
Kesti başın tutarı kalmadı hiç

Pare pare olup başı ezildi
Anda olan tılsımlar bozuldu

1025. İmam Ali ol yeri geçti öte
Yolu bir burca uğrar gide gide

O yerde var çok canavarlar başı
Anlar hep tılsımlıymış gör işi

İmam Ali çünkü ol sihirleri
Bir ilm ile bozar geçer anları

Böylece yürüdü üç gün üç gece
Köprüyü bitirdi geldi son uca

Bakdı ki köprünün öte yanında
Bir büyük kedi başı durur anda

1030. Ve hem biraz ötede ana yakın
Bir de köpek başı var gayet azim

Çünkü Ali vardı yaklaştı ana
Görünce bu başları kaldı tana

Çün kedi gördi Ali'nin geldiğin
Ağzın açkı meledi hazin hazin

Dağlar taşlar ol sadadan inledi
Bir zaman çini tas gibi çınladı

Ali gördi bu işi kaldı tana
Heman Zülfikâr'ını çaldı ana

1035. Düşürdü çün Ali kediye yere
Bu kez de köpek başı geldi dile

Öyle uludu ki âlem sesindin
Zelzeleye düştü cihan bu ünden

Şah-ı Merdan anı da ikiye biçti
Sürüp anları dahi öte geçti

Meğer Kan Kal'ası ol aralıkta
Yedi günlük kalmış idi ırakta

Ol kedinin sesi kal'aya geldi
Gelip Kahkaha'nın sem'ine değdi

1040. Çün ol avazlar erişti kal'aya
Kahkaha der vezire böyle neye

Dedi ey vezirlerim ne durursuz
Bozuldu tılsımlar uş görürsüz

İşte bakın Kansuyu'nu geçtiler
Bozup sihirleri yolu açtılar

Hem meledi büyük kedinin başı
Çabuk gidin öğrenin tiz bu işi

Çün padişah bu cevabı söyledi
Bizzat vezirlerine emreyledi

1045. Vezirine Kaytas vezir derlerdi
Heman doğru ordugâhına geldi

Tezce yüz pehlivan silahlandırır
Bunları Ali'ye karşı gönderir

Anlara dedi gidin Kan suyu'na
Ve hem çok tenbih eder tekrar yine

Varıp tılsımı bozanı görün
Her kim ise alıp bize getirin

Binip bunlar Şah'a gitmekte olsun
Bizim hikâyemiz Ali'ye gelsin

1050. Ali çünkü köprüyü öte geçti
Ve hem yolu geniş ovaya düştü

Karşıda bir dağ göründü gözüne
Sürdü atını ol dağın yüzüne

Nihayet yolu dağ başına çıktı
Durup anda biraz etrafa bakdı

Gördi anda bir azim sahra ulu
Çevre yanı lale sünbül gül dolu

Bağ u bostan açılmış taze güller
Öter dalında hezaran bülbüller

1055. Kuşatmış bir ulu ırmak ovayı
Akar her bucağında nice çayı

Doyulmaz bakmağa bir tuhfe mekân
Misalin görmemiş bu devr ü zaman

Gördi anda yine bir nesne kızıl
Kan Kal'ası burcu idi dahi ol

İmam Ali eser yel gibi heman
İndi dağdan yoluna oldu revan

Ali yine bunda gitmekte olsun
Sözümüz Kahkaha mel'una gelsin

1060. Çünkü şaha karşı yüz atlı vezir
Hazırlandı birbirinden bahadır

Demir dona girip oldılar revan
Bir dem içre yettiler şaha heman

Gördi anlar Ali'yi mahbub civan
Misalin görmemiş bu devr ü zaman

Bir ata binmiş atının gözleri
Sanki şimşek andırır yıldızları

Bahadırılıkta benzer idi şire
Bir kılıncı var ucu enmiş yere

1065. Ve hem ol kılıncın ucu çataldır
Yüzü benzer aya kumral sakaldır

Şöyleki heybetli bir pehlivandır
Heman dünyada bir sahip-kırandır

Gözleri yıldırım gibi şakırdı
Yüce avaz ile Kur'an okurdu

Çünkü anlar şaha yakın geldiler
Çün Ali'nin heybetini gördiler

Dilediler ki şahı bend ideler
Alıp onu Kahkaha'ya gideler

1070. Velâkin söylemez oldu dilleri
Gitti kuvvetleri tutmaz elleri

Bunlarda kalmadı bunlarca mecal
Dediler n'oldı bize ya bu ne hal

Söylemeğe kalmadı mecalimiz
Kuruyu kaldık nice oldu halimiz

Atlarından inip yaya oldılar
Yürüyüp Ali yanına geldiler

Dediler pehlivan ma'zur dut bizi
Görmek için şahımız ister sizi

1075. Hem du'a hem çok sena etti size
Lutf edip ol pehlivan gelsin bize

Ne vilayet kavmidir versin haber
Hem konuk olsun bize ol şir ü ner

Anın için padişah saldı bizi
Muntazırdır görmeğe ister sizi

Bu hususta siz ne buyurursunuz
Yalvarırız sana uş görürsünüz

Ali işitti sözünü bunların
Heman bildi maksadını anların

1080. Dedi pek a'lâ olur bize gidelim
Görüp kal'anız ziyaret idelim

Âdetimdir işte böyle gezerim
Nerde ulu şah var onu sezerim

Heman o şahın yanına giderim
Dahi ordusuna ta'lim ederim

Bildiğimi anlara öğretirim
Alıp ihsanını geri giderim

Böyle deyip anlara eyler hile
Revan olup bile girdiler yola

1085. Yolda şaha nice hürmet ettiler
Ortalığa alıp anı gittiler

Bakıp Ali'ye anlar hayran olur
Kılıncın görenin aklı dağılır

Ve hem atını dahi medh ederler
Birbiriyle söyleşerek gederler

İmam Ali bunları dakar söze
Yani aldamak için güler yüze

Ali eytdi yarenler size derim
Bir su'alim var ana cevap verin

1090. Anlar da buyur bakalım dediler
İmam Ali bunlara dönüp söyler

Dedi ki bu vilayetin adı ne
Adı nedir ne derler malikine

Sonra siz hangi dine taparsınız
Ta ki bundan haberdar olalım biz

Dedi anlar Ali'ye ya pehlivan
Bu ilin adı Kâvus'dur bil ey can

Kal'amızın adı Kan Kal'ası'dır
Görünen şavkı anın şu'lesidir

1095. Şahımızın adıdır Kahkaha Şah
Ana taparız bize odur ilah

Padişahımız da tapar güneşe
Ne orman görmüş ömründe ne meşe

Meta'ı çok begayet maldardurur
Askerinin haddi hesabı yokdur

Dahi vardır cenneti cehennemi
Varınca siz de görürsünüz anı

Cehenneminde vardır zebaniler
Görmeğe insanın tüyleri ürper

1100. Sonra cennetinde var hurileri
Hepsi de bu dünyanın dilberleri

Ta'rif eylemek ile bitmez bu iş
Dünya bunun gibi daha görmemiş

Çünkü İmam Ali duydu bu sözü
Heman onlardan yana döndü yüzü

Ey yarenler Allah aşkına deyin
Sizi kim gönderdi bana söyleyin

Benim geleceğimi şah mı bildi
Söyleyin sizi bunda o mu saldı

1105. Dediler ya pehlivan bizler sana
Söyleylim doğrusun önden sona

Ne şah bildi seni ne de birisi
Senin şah dediğin kelbin irisi

Bizim köprüde vardır tılsımlar
Hem yazılmış sihr ile çok isimler

Bir adam Kan Suyu'nu geçtikde ol
Muhakkak tılsımlara gelir yol

Ve hem köprüde var ejderha başı
Helak olur yanına varan kişi

1110. Yine vardır anda bir büyük kedi
Yalnız başı var yokdur vücudu

Çünkü ol ölüceğiz kedi meler
Anın sesi bütün cihanı deler

Andan bu şehre geleni bilirler
Yoksa başka nerden agâh olurlar

İşte şah da kedinin melemesin
Eşitmiş hem de itin ulumasın

Bildi andan tılsımlar bozuldu
Ne kadar sihir var ise çözüldü

1115. Bize emir eyledi tizce varın
Kimdir Kan Suyu'nu geçeni görün

Diye saldı şah bizi katınıza
Biz de geldik anun çün zatınıza

Seni tutup şaha götürecektik
Böylelikle gözünüze girecektik

Biz de geldik hazretinize erdik
Ve arslan heybetinde sizi gördük

Korkumuzdan tutmaz oldu elimiz
Söylemeye varmaz oldu dilimiz

1120. Mecbur olduk size kul olmağa biz
Yine sordular Ali'ye açıp söz

Dediler Ali'ye bu Kan Suyu'nu
Nice geçtin bize bildir sen anı

Ve ol tılsımları nice bozdun
Zevrakın mı varidi nice yüzdün

İmam Ali eytdi ey yarenlerim
Benim çokdur bu işde hünelerim

Kan Suyu'nu geçmek asandır bana
Anın için atım işler her yana

1125. Bunlar Ali'den bu sözü aldılar
Anın bu işine hayran oldılar

Dediler ya seyyid nerden gelirsın
İsminiz ne ve ne yerden olsun

Ve hem sizin iliniz hangi ildir
Ne maksadla geldiğin bize bildir

Bizler de şahımıza bildirelim
Mal verip yüzünüzü güldürelim

Bunu böyle Ali'ye söylediler
Ve hem çok medh ü sena eylediler

1130. Ali eytdi anlara ey yarenler
Beni herkes tanıy yüzüm görenler

Amık İbn Vechi derler adıma
Âlem meftun oluptur san'atıma

İlim Horasan'dır andan gelirim
Silah ilmini pek yahşi bilirim

Bu sebepten olmuşum böyle seyyah
Ve hep ömrümde çok gördüm padişah

Varmadığım kalmadı bir vilayet
Kıldı takdir bana da böyle âdet

1135. Hangi ilde ne diyarda olursam
Bir ulu şah adın haber alırsam

Varıp anın bahşışını alıram
Ve hem kullarına ta'lim kıluram

Çün dönüp gederim kendi elime
Onu sarf ederim kendi ayalime

Ederiz ol şaha du'a vü sena
Tükenip ol bahşış erince sona

Bu kez gayrı padişaha gederim
Anın kullarına ta'lim ederim

1140. Çünkü bu şahın da adın işittim
Anı görmek için azm-i rah ettim

İşte Kan Suyu'nu geçtim ilm ile
Ve ol tılsımları bozdum yine

Nice gün yürüdüm yolda vuruştum
Hamdülillah bunda size eriştim

İnşaallah işimiz olun âsân
Sağ selâmet bu ile geldim heman

Dedi sizler dahi şaha varınız
Geldiğimi ana haber veriniz

1145. Ger kabul eyler o şah beni
Öğreteyim kullarına ta'limi

Deyin kabul eylemezse o şaha
Dönüp gidem gayrı bir padişaha

Çünkü dedi bunlara bu cevabı
Anlar eytdi Ali'ye seyyid abi

Bizim padişahımız sen gibi bir
Silahşör pehlivana muntazırdır

Şimdi senin geldiğini eşidir
Seni görünce şahımız şad olur

1150. Böyle deyip yola oldılar revan
Şah-ı Merdan bilesince çün heman

Geldiler anda bir ovaya ulu
İçi dışı asker ile dopdolu

Yüz bin çadır kurulmuş ol ovaya
Karışmış birbirine atlı yaya

Atların sadası insan avazı
Mat eder havada turnayı kazı

Ve hem Kan Kal'ası ulu kal'adır
Etrafında yüce dağlar halkadır

1155. Bir atlı tam on sekiz gün seğırtse
Gice gündüz durmadan bekçe gitse

Bir başından bir başına varamaz
Ne kadar gidilse sona eremez

Sonra hem bu kal'aya Kan Kal'ası
Diye ad vermenin budur ma'nası

Bu kal'anın yedi burcu vardurur
Hepsi de kızıl altundandurur

Hergün sabahleyin güneş doğunca
Şu'lesi ol yedi burca değince

1160. Bütün burçlar kızıl kan rengin alır
Yirmi günlük yola şavkısı gelir

Ali durdu o kal'aya bakardı
Çevre yanında bir nehir akardı

O ırmağın kenarı gül gülistan
Lale sümbül açılmış bağ u bostan

Hezaran bülbüller dallarda öter
Güllerin kokusu misk gibi kokar

İmam Ali bakuben gördi anı
Heman Beytullah'a dönderdi yönü

1165. Dedi Ya Rab halimi sen bilirsin
Ben kulun sırrına ağâh olursun

Ey dü âlem halkının sırrını bilen
Ey kamu müşkülli asan kılan

Yine ben kuluna eyle inayet
Bu kal'ayı almağa kıl hidayet

Ve hem ben biçareye eyle yardım
Bir iken bu yerde bin oldı derdim

Ve eytdi ey kâdir Allah beni sen
Yarattın bir iki katre meniden

1170. Dahi aslım bir avuç kara toprak
Bunları yaptıran sensin bana Hak

Senden olmazsa bana fazl u kerem
Yoksa ben kimim ki bu ili irem

Bu kal'ayı feth idem ben ilahi
Sensin ancak dü âlem padişahı

Yüz tuttum sen ki dü âlem şahısın
Feth-i babsın cümlemin fettahısın

Deyip eyledi Hüda'ya münacat
Rabbisinden istedi türlü hacet

1175. Raviler böyle rivayet ederler
Bunu doğru bilenler böyle derler

Bu kal'anın üç yüz altmış kapısı
Hep demirden muhkem idi yapısı

Her kapısı açılırdı bir ile
Anın ta'rifi ne mümkün bu dile

Ve hem o kal'ayı Nebi Süleyman
Devlere yaptırmış idi alişân

Böylece kal'aya yakın geldiler
Kal'a kavmi çün Ali'yi gördiler

1180. Ta'accüb ettiler gördikte anı
Dediler bu değil bu devr ademi

Çün Ali'yi anlara Hak Ta'alâ
Hem heybetli gösterir hemi a'lâ

Kal'a kavmi gelip bir bir Ali'nin
Elin bus eylediler ol velinin

Safa geldin deyü kıldılar izzet
Getirdiler önüne dürlü ni'met

Bir ulu barıgâha kondurdular
Kahkaha'ya bir haber gönderdiler

1185. Ali bunda zev ü safa da olsun
Sözümüz çün o haciblere gelsin

Çünkü hacibler seğırdüp gittiler
Varıp Kahkaha hınzırına yetdiler

Karşısında durdular el bağlayu
Söylediler sözlerini pek iyi

Kaldırıp başını Kahkaha la'ın
Dedi anlara benim haciblerim

Ne imiş o ne haber getirdiniz
Bana onun aslını söyleyiniz

1190. Anlar eytdi sultanım ana vardık
Şu dağın arkasında ana irdik

Bir ovada rastladık bizler ana
Görünce ol eri hep kıldık tana

Kendisi benzer idi şir arslana
Misalin görmemiştir bu zamane

Sonra kılıncı iki çatal anın
Benzemez yapısına bu zamanın

Biz o şahın atıyla kılıncından
Katı korktuk şirin heybetinden

1195. Anı bend itmeğe kalmadı mecal
Tutuldu dilimiz dedik bu ne hal

O sebepten katına getirmedik
Affeyle bizleri iş bitirmedik

Heman i'zaz ile yanına vardık
El bağlayup kamu divarına durduk

Heman ana çok izzet ikram ettik
Sizi padişahımıza ister dedik

Ol yiğit da'vete etti icabet
Sevindi hem du'a etti begayet

1200. Bizler düşüp önüne girdik yola
Gelirken ahvalini sorduk ana

Ol dedi ki ben Horasanî zemin
Vilâyetindenim gelirim hemin

Adıma da Amık İbn-i Vech derler
Ve hem bende çoktur ilim hünerler

Bana seyyahlık olmuşdurur âdet
Varmadığım kalmadı bir vilâyet

Her ne kadar var ise dünyada şah
Cümlesinin haline oldım agâh

1220. Güldü hacibler dediler sultanım
Bir kişinin kıymeti nedir canım

Öylesinden ne gelir bize kaza
Heman şahımızdan ister sadaka

Yoksa başkaca elinden ne gelir
Bir fakire benziyor Allah bilir

Böylece şahlarına söylediler
Ve hem çok medh ü sena eylediler

Kahkaha anlara çün emr eyledi
Çok nasihat dahi tenbih eyledi

1225. Gidin görün yine ol pehlivanı
Dahi üç gün konaklayın siz anı

Dördüncü gün alıp bana getirin
Şimdilik anın yanında oturun

Ben anın kim olduğunu bilirim
Ne yapmak gerekse anı kılurım

Gelirken Bab-ı Azim'in içinden
Getirin ki göre heybetlerimden

Ve o gördüklerinden ibret alsın
Gözü korkup beni de tanrı bilsin

1230. Çünkü hacibler dini yok kâfirden
İşittiler bu cevabı o hardan

Sürüp geldiler Ali'nin katına
El bağlayıp durdular hazretine

Ali'ye üç gün üç gice ziyafet
Eyleyip hizmet ettiler begayet

Çünkü Ali Bab-ı Azîm içinde
Yiyip içmekde olsun ol mekânda

Ve hem zevk ü safa itmekte olsun
Bu günde kıssamız burada kalsın

1235. İlâhi okuyanı mağfîret it
Yarın ruz-ı cezada anı şad it

Dinleyenin günahını bağışla
Keremler kânısın lutfını işle

Yazanın verme emeğini boşa
Şad ola uhrada hem baştanbaşa

Dahi cümle mü'mineyni ya Kerîm
Nasib et göreler cümle didarın

Yarın uhrada istersen amanı
Salâvat vir Resul'e her zamanı

1240. Fâ i lâ tün fâ i lâ tün fâ i lâ t
Resul'ün ruhuna yüz bin salavat

ÜÇÜNCÜ MECLİS

Nâle kıl ey tuti-i aheste dil
Sen gedersin bu cihandan bunu bil

Özge yerde gülşenin vardır senin
Var taleb kıl ol bakada gülşenin

Hani kime kıldı bu dünya vefa
Anın işi da'imâ cevır ü cefa

Sana da itmez vefa sen bunu bil
Nuh gibi yaşasan cihanda bin yıl

1245. Senden evvel gelenler bak n'oldılar
Kamusu da kara toprak oldılar

Yetişmez mi dahi bu ibret sana
Ya niçün meyl verirsin sen ana

Aldanma bu dünyanın cilvesine
Seni de iletir o bir gün sine

İçirir sana da mevta-yı şerbet
Anın çün beyhude çekme meşakkat

Yeter ver terkini fani cihanın
Madem ki yâri değilsin sen anın

1250. O bir gün terkini verecek senin
İçersin cam-ı mevt bin olsa canın

Sarf eyle ömrünü sen uhran için
Bak neler anda hazır senin için

Varıp anda göreceksin didarı
Ne koca olacaksın hem ne sari

Ana varmak için kıl namazını
Boş geçirme dahi kış u yazını

Da'ima Hakk'ın rızasını kazan
Salâvat vir Muhammed'e her zaman

1255. Dile Hakk'dan affını hem tövbe kıl
Yarın uhrada kurtarır seni bil

Sürmeden burdan seni bu rüzigâr
Söyle bir söz kala senden yadigâr

Raviler kıldı rivayet bunu bil
Anı arz etmek diler size bu dil

Yine geldi hikâyemiz Halid'e
Bak neler geçti başından ey dede

İmam Ali'yi sordu çobandan
Hem dahi salıḡını aldı andan

1260. Geldi vakti ver Resul'e salâvat
Yarın olsun destigir sana o zat

Halid aldı Düldül izini ele
Hakk'a kılup tevekkül girdi yola

Bir nice gün yürüdü ac ve susuz
Ve hem çok vadileri geçti ıssız

En nihayet susuzluktan bunaldı
Atı dahi yoruldu anda kaldı

Başladı yalvarmağa Mevlâ'ya ol
Dedi ey Rabbü'l Kerim rahmeti bol

1265. Ben bîçare kulun gayet bunaldım
Atım dahi yoruldu burda kaldım

Ya gıyasü'l-müstegisin aşkına
Sen bilirsin halimi ma'lum sana

O sevgili Habib'in hürmetine
Yardım eyle ben bîçare miskine

Deyip yüzün gözün toprağa sürdü
Ağlayarak atın yanına vardı

Yine binip atına girdi yola
Baka baka gederdi sağa sola

1270. Üç gün üç gece yürüdü yola çün
Göründü bir yüce dağ dördüncü gün

Sürüp atın dağın başına çıktı
Nazar eyledi aşağıya bakdı

Gördi kim bir ulu sahradır heman
Her tarafta çok akar ab-ı revan

O sahranın bir kenarında ulu
Bir ağaç var idi gayet gölgeli

O ağacın dibinde ulu pınar
Suyu tatlı kesilme bilmez akar

1275. Pınarın suyu sahrayı kuşatmış
Akıp geder her tarafa kol atmış

Varidi anda dahi çok obalar
Kurmuşlar yan yana nice haymeler

Çünkü Halid İbn-i Velid pehlivan
Ol ulu sahrayı gördi çün heman

Ve hem askerlerini gördi yine
Münacaat eyledi Rabbü'l Mu'in'e

Sürüp atını ol ağaca geldi
İnip attan atın çayıra saldı

1280. Ol pınarın suyundan içti kana kana
Çok şükürler eyledi Mevlâ'sına

Biraz yatdı uyandı etti rahat
Bir kadın geldi pınara o sa'at

Hazret-i Ali'ye gelen cariye
Meğer su almağa gelmişti yine

Dilinde var idi Allah kelâmı
Verir Muhammed'e salât selâmı

Halid'in kulağına tevhid ünü
Değince can u dilden dinler anı

1285. Gördi Halid kadındır bir cariye
Güzellikte yüzü benzer huriye

Cariyeydi bakdı gördi Halid'i
Acep bu pehlivan kim ola dedi

Gelip Halid yanına verdi selâm
Hatunun selâmını aldı imam

Cariye der Halid'e ya pehlivan
Ne kişinin neredir sizin vatan

Ne iş için geldiğin bana bildir
Adın nedir dininiz hangi dindir

1290. Doğru söyle sen anı bildir bana
Halid eyder diyem doğrusun sana

Halid İbn-i Velid'dir benim adım
Şehrimiz Medine'dir sana dedim

Muhammed dinidir dinim sorarsan
Geldiğimin sebebini ararsan

Ali adlı var idi bir ulumuz
Hem velimiz idi hem ulumuz

Bir gün ga'ib eyledik bizler anı
Sonra aldık bu ilden sağlığını

1295. Anı aramak için gelmişim ben
Acep andan bir haber bilin mi sen

Çünkü cariye bu sözü işitti
Serhoş olup başından akı gitti

Koşup düştü Halid'in ayağına
Ağladı yaş aktı gül yanağına

Bütün başından geçen ahvalini
Ağlayarak Halid'e söyler anı

Ya Halid Ali gideliden beri
Gezerim bu yerde anı aray

1300. Gedip gelip bakıyorum izine
Toprağını sürüyorum gözüme

Gitmiyor hayali gözüm önünden
O zat ayrılalı benim yanımdan

Böyle deyip başladı ağlamağa
Ah edip yüreğini dağlamağa

Halid eytdi ağlama cariye sen
Hüda ömür verir ise seni ben

Alıp şah-ı Resul'e götürüyüm
İresin yüce devlete göreyim

1305. Göresin mübarek cemalin anın
İle'l-ebed şad ola tatlı canın

Cariye çün Halid'in bu sözünü
İşidine kan bürüdü gözünü

Halid'e eyledi anda çün du'a
Dedi işin asan eyleye Hüda

Bir çanak süt ile bir yufka ekmek
Getirdi Halid'e yine cism-i pâk

Halid ol süt ile ekmeği yedi
Doydu karnı Allah'a hamd eyledi

1310. Ve hem şükr eyledi Mevlâ'ya o an
Binip yine atına oldu revan

Dedi ya cariye İmam-ı Ali
Hangi yana gitti acep ol veli

Gittiği yolu haber verin bana
Cariye der söyleyim anı sana

Halid'e gösterdi gittiği yolu
Ta'rif edip anladır sağı solu

Halid ol yola revan oldu geder
Yol boyunca her tarafa seyr eder

1315. Bir nice gün yürüdü zahmet ile
En nihayet geldi bir kumlu yere

Halid ile atı oldılar zebun
Aç ve susuz kaldılar anda üç gün

Atıyla kendinde kalmadı mecal
Dedi Ya Rab n'oldi bize bu ne hal

Atım yoruldu kaldım ben bu yerde
Ya ilahi düşmüşem katı derde

Bırakıp gitmeye atın kıyamaz
Melul mahzun bakışına doyamaz

1320. Atı koyup gitmese olur helâk
Halid eytdi o anda Hakk'a dilek

Dedi Ya Rab Resul'ün cemalinden
Mahrum olam diye korkarım andan

Yoksa öldüğümü kayırmazam ben
Bu işte bir sebep halk eylegil sen

Gelip atın başın aldı dizine
Sürer yüzün Halid atın yüzüne

Ey benim atım kıyamet olucak
Yarın ulu divan kurulacak

1325. O gün Hakk'a şikayet itme beni
Şimdilik ısmarladım Hakk'a seni

Deyip iki gözünden bus eyledi
Ağlayarak bunu böyle söyledi

Duyunca at Halid'in bu sözlerin
Kaldırıp başın açtı gözlerin

Halid'in kendiye şefkatin görüp
Yüzünü Halid'in payına sürüp

Gözlerinden su yerine aktı kan
Halid attan görünce bunu heman

1330. Kendisi de ağladı efgan ile
Ölürsem de götürem bunu bile

Koymayam bu yerde manzun atımı
Sarf idem uğruna var kıymetimi

Bir kerre Allah deyip anda Halid
Girdi yola atın sırtına alıp

Bir fersah yere atı alıp gider
Raviler böylece rivayet eder

Zebun olup kendi dahi yoruldu
İndirip atını çayıra saldı

1335. Atın biraz üstüne geldi canı
Halid katıp önüne sürdü anı

Bin bir zahmet ile dağın başına
Bakdı dağdan heman aşağısına

Görđi bir sahralık gül gülistan
Çayır çimen açılmış bağ u bostan

Öter türlü türlü dalda kuşları
Birbirine benzemez cünbüşleri

Bir ırmak ovayı kuşatmış akar
Açılmış lalesi menekşe kokar

1340. Bu ovanın orta yerinde hemin
İki çadır görđi gayet müzeyyen

Kurmuş çadırları karşı karşıya
Biri kıvı atlas birisi kara

Siyah atlasî çadırın önünde
Nice at var idi otlardı anda

Çünkü Halid İbn-i Velid Pehlivan
Biraz seyr eyledi o yerde heman

Sürdü geldi ırmağın kenarına
İndi atdan biraz dinlendi yine

1345. Kılıp namazını eyledi rahat
Yine bindi atına tez o sa'at

Çadırlardan yana oldu revane
Yakın gelince görđi çün hemane

Var anda iki kız huri misali
Dahi var bir nevcivan kaddi âli

Durmadan Allah'ı tevhid ederler
Halid durdu anda anları dinler

Kendi kendiye dedi bunda bunlar
Tevhid itmeği kimden öğrenirler

1350. Acep Ali bu yana geldi m'ola
Bunlara sorsam haberini n'ola

Düşünüp böylece fikir eylerdi
Bakıp anlarda çün Halid'i gördi

Dediler bu ne gürbüz pehlivandır
Cihanda misli yok şîr-i zamandır

Heman Muhsin yerinden örü turdu
Selâm verdi Halid'e karşı vardı

Halid dahi aldı Muhsin selâmın
Ehl-i iman olduğun bildi anın

1355. Sordu Muhsin Halid'e ne kişisin
Niçün geldin bu ile nedir işin

Dönüp Halid Muhsin'e der ya yiğit
Sen önce vir cevap sözümü eşit

Bu vilayetin adına ne dersiz
Ya bu ıssız vadide neylersiniz

Ve adın ne dediniz hangi dindir
Lutf edip söyle anı bana bildir

Ebu'l Muhsin dedi Halid'e server
Bu ilin adına Duş sahra derler

1360. Ebu'l Muhsin'dürür hem benim adım
Dinim Muhammed dini işte dedim

Duyunca Muhsin'in Halid sözünü
Sarılır boynuna öper gözünü

Din karındaşı imişsin bana sen
Dinle imdi naklidem halimi ben

İlim Arab vilâyetim Medine
Dinim Muhammed dini dinle yine

Geldiğimin sebebi budur ey can
Resul'ün güveğisi şah-ı cihan

1365. Anın adına İmam Ali derler
Cihanda olmaya öyle gürbüz er

Geldim anın haberini almaya
Resul'e cennette komşu olmağa

İşte sözün doğrusun dedim sana
Gördin ise anı haber ver bana

Bu sözü duyunca Muhsin Halid'den
Kucaklayıp indirdi anı attan

Öpüp elini hem bastı bağrına
Dedi Halid kurban olayım sana

1370. Ve o gözlerine ki Muhammed'in
Mübarek yüzünü gördin Ahmed'in

Böyle diyüp Muhsin anda ağladı
İkram edip Halid'i ağırladı

Önüne heman yemek getirdiler
Hepsi birden sofraya oturdular

Doydu karnı yedi Halid ta'amı
Söyledi Muhsin'e yine kelâmı

Ol veliler serveri şah-ı Ali
Haber vir bu yana geldi mi veli

1375. Muh eyetti beşaret olsun sana
Geldi ol şah-ı vilâyet bu yana

Kaldı burda bir iki gün o server
Dinle başımdan geçeni şir ü ner

Şah ile bunda güleş tutduğunu
Ve Ali kendini mat ettiğini

Anın önünde imana geldiğin
Andan beri ehl-i iman olduğun

Ve hem bana tabi olanlar dahi
Geldiler birden imana ya ahi

1380. Amma anlattı bana bir macera
Yüreğime vurdu onulmaz yara

Medine'de var imiş bir er sahi
Derler imiş adına Sa'id dahi

Ol ulu sünnet düğünü eylemiş
Ve hem Ali'yi de teklif eylemiş

Ama vermeğe bulamamış saçı
Bu iş gelmiş kendiye gayet acı

Muhammed'e âline söylemeden
Anlara bunu haber eylemeden

1385. Görüp sefer yırağın çıkmış yola
Ya'ni sacı vermek için mal bula

Geldiği yollarda geçen vakı'a
Ne ki oldıysa haber viridi bana

İşte böyle söyledi şah halini
Yine gelem bunda bekle yolumu

Deyip böyle o şah ayrıldı benden
Ya Halid sözün sonunu dinle sen

Sonra ol şah bana dedi ki Muhsin
Bu diyarda bir kal'a bilir misin

1390. Bildiğin var ise haber ver bana
Ben de Kan Kal'ası'nı dedim ana

Söylediğime çok oldım peşiman
Çıkdı bir kez ağzımdan Kal'a-i Kan

Gitme deyü çok rica ettim ana
Te'sir itmedi sözüm hergiz ona

En nihayet kal'aya gitti o şah
Arka sıra eyledim çok ah u vah

Böyle deyip Halid'e viridi haber
Halid'e çok acı geldi bu haber

1395. Hem dahi melul mahzun oldu anda
Diledi tez atına bine hem de

Ali'nin ardınca getmek istedi
Ebu'l Muhsin sabreyle Halid dedi

Bir iki gün hele tehir idelim
Sonra ikimiz beraber gidelim

İmam Ali nerde ise bulalım
Kendimizi Kan Suyu'na vuralım

Ya Halid güç olur anı aramak
Çünkü aramızda mesafe ırak

1400. Biz gideriz belki o gelmiş ola
Şimdilik bu işe sabreyle hele

Halid ile Muhsin anda kaldılar
Ali çün hayır du'a kıldılar

Anlar orda beklesinler burda biz
Yine Ali kıssasına gelevüz

İmam Ali Bab-ı Azîm yanında
Bir çadır içinde kalmıştı anda

Yiyip içüp eyleşdi anda üç gün
Düşünüp endişe ederdi hergün

1405. Acep bu kal'ayı hangi yol ile
Nice alam diye kurardı hile

Böylelikle üç gün de oldu tamam
Hacibler Kahkaha'ya vardılar hem

Du'a edip dediler sultanımız
Ne buyurur bizlere hakanımız

O misafir yiğidi katınıza
Getirelim mi anı zatınıza

Dediler şaha şah eytdi tez varın
Ol yiğidi alıp bana getirin

1410. Hacibler yer öpüp andan döndüler
Şah-ı Merdan'ın katına irdiler

Dediler pehlivan size şahımız
Hayır du'alar etti padişahımız

Sizi da'vet eyledi divanına
Ne dersiniz gidelim mi yanına

İmam Ali bu sözleri işitti
Bu da'vete heman icabet etti

Ali önde yürüdü anlar geri
Girdiler Bab-ı Amık'dan içeri

1415. Gördi anda Ali bir büyük kapı
Gayet enli çok yüce muhkem yapı

Bölük bölük asker çevre oturmuş
Zırh giyinmiş kamu dalkılınc olmuş

İşte bunun gibi kal'anın tamam
Üç yüz altmış kapısı var idi hem

Cümlesinde bu askerler var idi
İmam Ali bakıp anları gördi

Bunları çün böylece seyr ettiler
Geçüp andan ileriye gittiler

1420. Görünce bunları ol şah-ı zaman
Mübarek hatırı oldu perişan

Hak Ta'alâ'ya eyledi münacât
Kadıyü'l-hacata arz etti hacat

Dedi Ya Rabbi ilâhe'l-âlemin
Ben kuluna inayet eyle hemin

Bu kal'anın fethin eyle müyesser
Yoksa kadir değil bu fethe bu ser

Deyip böyle yaş akar gözlerinden
Damlar idi çeşm ü nem yüzlerinden

1425. Du'a edip elin çaldı yüzüne
Bir ulu saray göründü gözüne

Akarsular ötüşür türlü kuşlar
Açılmış gülleri bitmiş yemişler

Zağferanlar karanfiller zencebil
Kâfi değil anın bu vafına bu dil

Varidi her nebatat bitmiş anda
Misali yoğ idi anın cihanda

Kahkaha söyledi çün haciblere
Her yeri seyr ettirin ol servere

1430. Anın çün gösterirler her bir yeri
Öğretirler Ali'ye çevreleri

Ne kadar enva'i türlü canavar
Gördi Ali anları hep ne ki var

Dünyada ne var ise anda tamam
Olmadık hiç yok idi hasıl kelâm

Dünyada yoğ idi böyle bir hisar
Cihana gelmemişti böyle bir şehir

Ali anda eytdi Hakk’a münacât
Yine Mevlâsına etti müracât

1435. Dedi Ya Rabbi inayet eylegil
Bana lutfunla hidayet eyligil

Bu kal’ayı vergil ehl-i imana
Yazık olur kalırsa bu düşmana

Dedi hacibler Ali’ye pehlivan
İsteriz biz gönlün ola şadüman

Şahımızın hazinesin göresin
Biz isteriz bu devlete iresin

Ali dedi n’ola gedip görelim
Gayret idiniz ki çabuk irelim

1440. Sağ tarafa yürüdüler gittiler
Bir sa’atte hazineye yetdiler

Gördiler anda demirden bir kapı
Yapılmış gayetde bir enli yapu

O kapının önünde on bin çeri
Yalın kılınç dutar elde her biri

Ali’ye anda ikram eylediler
Hazine bekçisine söylediler

Hazine bekçisi o kâfir la'ın
O kâfirlerin ulusuydu hemin

1445. Anın adına derler idi Emir
Domuza benzer idi levni kömür

Hacibler dediler ya bekçi Emir
Aç kapıyı içeriye izin ver

O kâfir çün Ali'den havfe vardı
Görünce Ali'yi benzi sarardı

Dedi hergiz kapıyı açamam ben
Eğer açılmasın diler isen sen

Gidin şahın mühürünü getirin
Açın kapıları içeri girin

1450. Yoksa mühür olmayınca açamam
Bu eşikten içeriye geçemem

Emir'den çün bu sözü işittiler
Bir ikisi şahlarına gittiler

Geri kalan dördü Ali yanında
Onlar gelinceye bekledi anda

Varıp ahvali şaha söylediler
Emir'in sözünü nakl eylediler

Kahkaha anlara virdi nişanı
Dedi Emir'e veriniz siz bunu

1455. Açıp hazinemi göstere sin ana
Göre içindekini kala tana

Gösterin ana dahi cennetimi
Görsün andaki olan nimeti

Hem cehennemimi gösterin ahi
Görüp anı ibret ala bir dahi

Çünkü aldı emri hacibler heman
Çıkıp andan yola oldılar revan

Bir anda ol hazineye vardılar
Padişahın mühürünü verdiler

1460. En nihayet o kapıyı açtılar
Hepsi birden içeriye geçtiler

Bakıp anda gördiler altun gümüş
Şimdiye değin kimse ne görmemiş

Yapılmış altun gümüş çün ejderha
Öyle kıymetli idi yetmez baha

Yapılmış hepsi altun idi anlar
Yine anda varidi çün hücreler

Varidi altun gümüş canavarlar
Yapılmış sim ü zerden nice kuşlar

1465. Kiminin ayağı la'l başı mercan
Kimin gagası zümrüt tüyü elvan

Öyle yapmışlar ki ol bad-ı saba
Dokununca anlara verir sada

Dönüp ruzigâra karşı öterler
Ötüşleriyle cana can katarlar

Bunların vasfın demek kabil değil
Aciz olur ta'rifinde nice dil

Görüp bunları ileri daldılar
Yine geldi önlerine hücreler

1470. İçlerinde dolu inci cevahir
La'l ü mercan örtülü üstü harir

Hepsi dolu ağzına kadar tamam
Çünkü bu hazineyi gördi imam

Niyaz eyledi anda Mevlâ'sına
Dedi Ya Rab dileğim budur sana

Nasib et ehl-i İslâm'a bunu sen
Bunun fethine sebep olayım ben

Daha nice naliş eyledi Ali
Hazine kapısına irdi yolu

1475. Gördi anda asılı bir levha var
Vardı ileri ana etti nazar

Ana yazmışlar idi hoş bir yazı
Birkaç satır amma Arapça sözü

Evvelâ yazılmış ol Bârî Hüdâ
Yerde gökte eşi yokdur mutlaka

Kün demekle yarattı bu âlemi
İnsi cinni vahşi tuyur Adem'i

Feyekün demekle bir kerre dahi
Mahveder bu âlemi bil ya ahi

1480. Böyle diye yazılmış yine andan
Demiş ben ki Davut oğlu Süleyman

Ve yine demiş buraya gelen zat
Bu ile Kan Kal'ası verildi ad

Burc-ı barûsu yapılmış yakutdan
Anın çün rengi oldu kızıl kan

Bu kal'anın içinde hücreler var
İçi dolu cevahir sim ü zerler

Ben Süleyman Nebi idim dinle bak
Bana öyle saltanat vermişti Hak

1485. Mağrib ile maşrıka hüküm ederdim
Binip ruzigâra uçup giderdim

Müsahhar idi dev ve peri bana
Sözün sonunu diyeceğim sana

Havada gezer idim bir gün ey can
Gözüme göründü bu makam heman

Beğendi gönlüm gayette burayı
Diledim bu yere kuram sarayı

Emir verdim devlere perilere
Yapalar bir kal'a heman bu yere

1490. Yaptırıp kal'ayı tezce bitirdim
Nice eyyam bu kal'ada oturdum

Nice dürlü aca'ib görmüşem ben
Ve hem çün zevk ü safa sürmüşem ben

Bu yeri baki sanurdım kendime
Meğer aldanmışam dünya fendine

Bir gün hasta olup girdim yatağa
Meğer gelmiş ecel sizim otağa

Varidi bir mu'allem dedim ana
Bak hele remiline söyle bana

1495. Benden sonra bu kal'aya kim gele
Kimler hükm eyleye kimler şah ola

Bakdı remiline Mu'allem heman
Bana dedi padişah-ı bu zaman

Siz gidince gele çok padişahlar
Şah ola bu kal'aya nice şahlar

Ve anlardan sonra bir kâfir gele
O mel'un kendisini tanrı kıla

Adı Kahkaha ola ol mel'unun
İşi gücü küfr ola anın hemin

1500. O zamanın halkı ana tapalar
Tanrı diye önünde yer öpeler

Öyle gaddar olacak ki ol kişi
Ana karşı durmayacak bir kişi

Çün Süleyman bu sözleri işitti
Kıssasından başından aklı gitti

Dedi hele falına bir dahi bak
O kâfirin sonı neye varacak

Bu kal'ada çok mu kalacak o har
Çok mı eyleyecek bu halka zarar

1505. O mu'allem yine bakdı falına
Ya'ni işin sonu andan biline

Bakdı fala dedi Nebiyy-i zişan
Bunun için düşünüp gam yeme sen

Ahır vakte erişe devr-i zaman
Bir peygamber zuhur ide Arab'dan

Hem Muhammed adlı ola ol Resul
Enbiyanın hatemi ve şahı ol

O nebinin mu'cizati çok ola
Dini ta kıyamete baki kala

1510. Oncılayın gelmeye bir muhterem
Anın vatanı ola Beytül-Haram

Hem anın merkadi ola Medine
Arz ideyim sözün sonunu yine

O serverin güveğisi pehlivan
Emmizadesi ola şah-ı cihan

Ve anın da ili Medine ola
Bir gün bir iş için buraya gele

Adı Ali ola ol pehlivanın
Sir-i zamanı ola hem Hüda'nın

1515. Kılıncının adı ola Zülfikar
Anınla nice beğ kâfiri kırar

Nice kal'aları feth eyleyiser
Elinden her ne iş dersen geliser

Gelip o zat Kahkaha'yı öldüre
Anın şerrini cihandan kaldıra

Çün mu'allemden bu sözü Süleyman
Duyunca çok sevindi oldu handan

Şükr edip Mevlâ'sına hamd ü sena
Dedi Ya Rab şükr ola bin bir sana

1520. Ve yine o levha yazmıştı yazı
Tekrar edip söylemişti bu sözü

Demiş tekrar Şah-ı Merdan Ya Ali
Bu hattımı okuyasın ya veli

Ben Süleyman peygamberim bilesin
Oku bu yazımı ibret alasın

Cem-i âlem bana oldu müsahhar
Bak işte şimdi elimde neyim var

Hiçbir şey durmadı ecel önünde
En nihayet beni de koydu sine

1525. Yalnız var bir ricam size hemin
Maksudum sizden budur ey şah-ı din

İletesin selâmımı Ahmed'e
İki cihan güneşi Muhammed'e

Kıyamet kopacak ahra olacak
Yarın o ulu mahşer kurulucak

Di anda bana da itsin şefa'at
Benim de affıma itsin münacat

Hem dilesin Süleyman Aleyhisselâm
Ümmet oldu sana ey sahib ümem

1530. Bunu böyle okudu Şah-ı Ali
Sevincindin ağladı çün ol veli

Her makama varıp etti temaşa
Bakdı gördi hepsini baştanbaş

Süleyman'dan sonra gelen şahları
Ve anların oturduğu tahtları

Görüp anda okudu çün yazılar
Bu dünyadan şikâyetçi bazılar

Bunu görüp geçtiler ileriye
Yolları irdi heman bir araya

1535. Ali'nin gözüne göründü bu yer
Bakıp ana acep bu ne ne ola der

Eyledi anda merak bunu bile
Dedi bunlara sorayım bir hele

Ali der haciblere ey arkadaş
Bu yer nedir bana eyleyiniz faş

Kokusundan dimağ oldu mu'attar
Yoksa var mı burda dükkân-ı attar

Hacibler eytdiler evet ya yiğit
Tanrımızın cennetidir bu eşit

1540. Bu kokular gelir işte oradan
Doğru ana gidiyoruz buradan

Siz de görmelisiniz o makamı
Dağılsın gönlünüzün derd ü gamı

Yoksa gedip padişaha varalım
Ali eytdi evet anı görelim

Hacıbler anda yürüdü sağ kola
Ali de anlar ile kendi bile

Gördi Ali anda bir kapı geniş
Bir yanı altun ve bir yanı gümüş

1545. Halkası mihı dahi la'l ü mercan
Cevahirle münakkaş idi her yan

Geldiler çünkü hep birden o baba
Bağırıp söylediler Ya Bevvabe

Çünkü geldi kapıdan bir hoş sada
Kimse hiç duymuş değil böyle nida

O sadadan hepsi bihuş oldılar
Açılınca kapı baka kaldılar

Gördiler kapıyı açan kız durur
Şavkısı her tarafa şu'le verir

1550. Cihanda yoğ idi bir dahi misali
Ya melek ya anın huriydi nesli

Cevahir taç giyinmiş zerrin kamer
Kaşı kara la'li leb yüzü kamer

Kız eytdi Ali'ye geldiniz safa
Hem safalar getirdiniz mutlaka

Aldı anları heman içeriye
Edeb birle buyur etti oraya

Görđi Ali anda bağlar bağçeler
Yapılmış köşkü var nice saraylar

1555. Revan olmuş sular durmayıp akar
Açılmış güllerı menekşe kokar

Bölük bölük kurulmuş nice hayme
Ağaca sayı yok hepsi de meyve

Uçup gezer idi kuşlar anlar
Gezerler kol kola takmış huriler

Yıyıp içüp ederler zevk ü safa
Bunları gören ebed çekmez ceza

Akıp ceryan eder nice nehir var
Suları çok soğuk öyleki buz kar

1560. Kimisi bal idi kimisi şarab
Akardı her tarafta nice çok ab

Ve hem çok meyveler bitmişti anda
Nice yüce saraylar çok yanında

Hepsi a'lâ idi biri birinden
İnsan ayrılamazdı hiç birinden

Ol sarayların kamu etrafını
Bir kızıl dıvar kuşatmış varını

İmam Ali Medine'de Resul'e
Arz edip bu yerleri aldı dile

1565. Dedi Muhammed'e Ya Nebiyullah
Ol makamda gördüğüm şey vallah

Tükenmez anı demekle ya cemil
Çünkü vasfına bu dil kâfi değil

Yine getirelim sözü Ali'ye
Çıkdı yüce bir saray-ı âliye

Göründü gözüne bir köşk-ü a'lâ
Boyu hem diğerinden yüce bâlâ

Genişi etrafı varidi kırk ar
Yücelikte göğe çekmiş idi ser

1570. Gümüş altun idi köşkün yapısı
İnci ile cevahirden kapısı

Anın içinde vardı nice huri
Güzellikte değer dünyayı biri

Öyle bir saltanat var idi anda
Diyebilmem ben de birini bunda

Hurinin gılmanın sayısın ancak
Kimse bilir değil idi muhakkak

Gördi bunlardan yukarda bir çadır
Yapılmış inciden her rengi aktır

1575. Bunları seyr eyledi baştanbaşa
Görenlerin muhakkak aklı şaşsa

Var idi enva'i türlü çiçekler
Üzerinde uçardı kelebekler

Öyle müzeyyen idi ki ol makam
Yoğ idi eksigi hepsi de tamam

Dolmuş idi içi dışı huriler
Her tarafta güneş yüzli periler

Dopdolu olmuş idi ol mekânda
Anın emsali yoğ idi cihanda

1580. Amma bunlara baş olmuş bir peri
Güzellikte misli yok sanki huri

Cihana gelmemiş öyle bir dahi
Ta'rifi mümkün değildir ya ahi

Ali bu kez o mahi gördi anda
Varıp durdu o dilirin yanında

Hem Arap dilince virdi selâmı
Aldı kız selâmını bildi anı

Safa geldin eya ey menbi-i şah
Mübarek yüzünü görürmüşüm ah

1585. Hamdülillah bu nasib oldı bana
Ali sordu ben kim dedi sana

Neden bildin benim Ali olduğum
Yahut nedir böyle handan olduğun

Hem sadıksın Ya Resulullah dedin
Bilir misin sahibini bu adın

Ol kız eytdi veliyullah Ya Ali
Kahkaha'nın kızıyam ben ya veli

Benim adım Nigâr'dır sen bil ey şah
Sana söyleyeyim bunu ol agâh

1590. Benim babam o kahkaha dediğin
Bilmiyor kendisi ne halt yediğin

Kendini sureta tanrı ediyor
Herkese ben sizi halk ettim diyor

Hâşâ ol murdar ne ki tanrı ola
Ya o kim ki öylesi işler kıla

Tanrı oldır ki bu cümle âlemi
Yarattı kün demekle cümle ademi

Feyekün demekle eyler yine çok
Yapabilir mi anı bu aklı yok

1595. Dinle ya Ali babam dediği har
Gûya cennetle cehennem halk eder

Beni eyledi başı hurilerin
Öyle bil ki emiriyim bu yerin

Bir gice ben yatar iken uykuda
Kıyameti koparmıştı ol Hüda

Kamu halk hep soru hasab içinde
Gûya ben de olurmuşum o anda

Öyle bir acıklı halim var imiş
Bunalmışam sanki yerim tar imiş

1600. Helak olmak bana gelmişti garib
Bir tarafta bir alem çünkü görüp
- Ol alem beyaz idi sanasın nur
Hem münevver yüzlü bir kimse durur
- Ve hem anın çevresinde yanında
Çok ay yüzlü kişiler vardı anda
- Bir münadi eyliyor anda nida
Diyor işte bu Muhammed Mustafa
- Diyor gelin ey ana ümmet olan
Dünyada sünnetini icra kılan
1605. Çabuk gelin buraya cem'i olun
Bu Livaü'l- Hamd'in altına gelin
- Ve ben de işitiyorum o ünü
Döndürdüm o tarafa doğru yönü
- Varıp ol şaha istedim şefaât
Beni görüp yüzün çevirdi o zat
- Söyledim ana Nebiyy-i dü-cihan
Bana niçün yüzün çevirdin ey can
- O zat buyurdu bana kızım Nigâr
Elbette bu dönmemin sebebi var
1610. Sen ki henüz ümmetimden değilsin
Şimdilik ehl-i küfür edna kulsun
- Benim gayem kurtaram ümmetimi
Çünkü anlar işledi sünnetimi

Yoksa gayrıları bana ne gerek
Ümmetim çün eyledim Hakk'a dilek

Şimdi sen de gelmelisin imana
Öylece gelebilirsiniz bana

Yoksa gelip beni göremezsınız
Bu yüce devlete eremezsınız

1615. Bunu böyle söyleyince o sultan
Heman belirdi ben de iman

O sa'at sıdk ile geldim imana
Ümmet oldım şefa'at etti bana

Sonra bana dedi bekle kırk günü
İyice say sakın unutma anı

Kırk günden sonra gele İmam-ı Ali
Bu kal'aya uğraya bir gün yolu

Feth ide bu yeri kavmini kıra
Ve hem seni alıp bana getire

1620. İşte ben de sayıyorum günleri
Bugün kırk gün oldu gördüm sen eri

Ol sebepten söyledim ben ya ahi
Saddakta Ya Resulullah'ı dahi

Ve hem yine eyledi taze iman
Ali bunu görüp oldu şadüman

Bildi Ali bunu bu bir mu'cize
Dedi ey kız beşaret olsun size

Eğer ben bu kal'ayı feth edersem
Sağ selâmet Medine'ye gidersem

1625. Seni alıp götürem Mustafa'ya
Eriştirem seni ol yüzü aya

Kıyam nikâhınızı elim ile
Şimdilik bu yerde meks eyle hele

Duyunca bu sözü kız oldu handan
Ana oldu o gün düğün ü bayram

Ali ayrıldı çün kızın yanından
Yürüyüp aşağıya indi andan

Geldi hacibler yanına hem bu dem
Dedi hacibler şaha ey muhterem

1630. Buyurun gayrı burdan gidelim
Biraz da cehennemi seyr idelim

Ali dedi n'ola ana varalım
Anda ne var ise anı görelim

Sürüp andan cehenneme vardılar
Ne var ise anı dahi gördiler

Gördi Ali anda bir büyük dere
Od yanar isabet itmiş her yere

Yedi yerden tütünleri çıkardı
İs olmuş her yanı fena kokardı

1635. Boz dumanlar kaplamıştı her yerin
Dibi görünmez idi gayet derin

Gördi Ali bunu vardı ileri
Ya'ni temaşa ideydi ol yeri

Bir mu'azzam kapı var gördi anda
O kapının heman biraz yanında

Kurulu idi anda bir siyah taht
Oturmuş üzerine bir kara baht

Ve hem yine var idi taht-ı gâhlar
Oturmuş üzerine ruy siyahlar

1640. Hepsi tutmuş idi elde topuzlar
Gûya zebani idi o domuzlar

Bunları görenin ürperdi canı
Ödü sınar kurur damarda kanı

Ali seyr eyledi cehennemi çün
Dedi Ya Rab bu ola böyle niçün

Sen ki cümle padişahlar şahısın
Hep yaratılmışların Allah'ısın

Bir kâfire verirsin bunca malı
O tanrıyım diye alır vebali

1645. O mel'un kim ola böyle söyleye
Senin kullarını yarattım diye

Anı niye salimen yaşadasın
Bu kamu halka anı baş idesin

Böyle diye eyledi naliş niyaz
Münacât eyleyüp ağladı biraz

Ravi burda bir rivayet söylemiş
Bu kal'ayı şöylece nakl eylemiş

Bu cennetle cahimi eden abad
Bünyad etmiş anı Şeddat İbn-i Ad

1650. Hele kalsın bu ravi çün bu yerde
Anın üzerine örtelim perde

Yine gelsin hikâyemiz Ali'ye
Erenler şahı ol gerçek veliye

Hacibler dediler Ali'ye ey şah
Buyurursanız idelim azm-i rah

Sürüp andan ileriye geçtiler
Gâhî yürüdüler gâhî koştular

Yine geldi önlerine bir kapı
Safi altundan yapılmış hoş yapı

1655. Ol kapı Sur kapısı imiş meğer
Baha yetmez idi dünyayı değer

Doksan arşın idi ol Sur'un boyu
Yapılmış yonma taşdan gayet iyi

Kim bilir bunlar kimin yapısıdır
Şimdi Kahkaha divan kapısıdır

Hacibler çün ol kapıyı açtılar
Hepsi birden içeriye geçtiler

Bakdı Ali kapının iç yanında
Yüz bin asker var idi hazır anda

1660. Her biri bir başka silâh kuşanmış
Kimi ata kimisi file binmiş

Görüp anları ileri giderler
Her tarafa bakıp seyran ederler

İtmeyelim kıssayı bunda dıraz
Sözü kısa keselim gayrı biraz

Yolları irdi yine bir sahraya
Orada var hesapsız atlı yaya

Her biri bir düzen ile dururlar
Koşun koşun olup saf saf yürürler

1665. İndi hacibler anda atlarından
Bir yere bağladılar iplerinden

Ali de indi anda Döldül'ünden
Seyis gelip anı aldı elinden

Döldül'ü de bile saldı çayıra
Otlaya karnını ottan doyura

Ve kendiler dahi eğlendi anda
Geçirdiler geceyi ol mekânda

Sabah oldu Ali kıldı namazı
Eder Mevlâ'sına bin bir niyazı

1670. Hacibler o dem de geldi yanına
El bağlayıp durdular divanına

Dediler atlarımız bunda kalsın
Seyisler atları çayıra salsın

Bundan öte at ile gitmek olmaz
Gedersek bizim için iyi gelmez

Alıp Ali'yi bir müddet gittiler
Şehrin ortalık yerine yetdiler

Ali anda gördi çok saray nice
İçlerinden birisi gayet yüce

1675. Dürr ile vermişler ona cılayı
Yanar ateş gibi verir şu'leyi

Boyu minare gibi yüksek durur
Ay gibi her tarafa şavkı vurur

Ali durup seyr eder idi anı
Bakdı değmiş çün ana sabah günü

Nura gark oldı saray baştanbaşa
Durup Ali anı etti temaşa

O yerde var idi güzel bir hava
Dokundukça cana verirdi safa

1680. Anın vasfın eylemek kabil değil
Anı arz itmeğe aciz kalır dil

Var idi anda hem bir ulu divan
Çarşı dükkân ile çevrili her yan

Genişliği ola tahmini beş mil
Geçip anı ileri aldılar yol

Kahkaha'nın sarayına geldiler
Saray halkı Ali'yi çün gördiler

Hayran oldılar anın heybetine
Dediler acaba bu geldi niye

1685. Hacibler çün çağırdı çavuşlara
Dediler tez varınız padişaha

Misafiri getirdik haber verin
Vakit geçirmeyiniz bekçe yürün

Çavuşlar vardılar Kahkaha kelbe
Haber verdiler Ali'yi o kalpa

Kahkaha der alın gelin göreyim
Kim imiş ve niçün gelmiş sorayım

Çavuşlar geldiler Ali katına
Ya'ni ala gideler hazretine

1690. Geldiler bir demde saray önüne
Ali gördi orda çok şeyler yine

Bakdı siyah abanozdan nerdiban
Sanki ucu göğde değmişdi heman

Üç yüz kırk aded idi basamağı
Yapılmış tertib ile solı sağı

Her basamak üzerinde bir nefer
Yanında bağlı idi bir canavar

O hayvanları anlar zabt ederler
Gelip giden selametçe giderler

1695. Ali görüp bunları seyran eder
Çıkıp nerdübana yukarı geder

Gide gide yolları irdi yine
Kahkaha'nın sarayının önüne

Bakdı Ali anda bir muhkem kapı
Hem kapının üzeri büyük yapı

Ol kapının genişliği kırk kulaç
Boyunun uzunluğu böyle birkaç

Ol kapı yapılmış idi la'liden
Sanki almışlardı bab-ı âliden

1700. Ali hacibler bile yürüdüler
Anda dahi aca'ibler gördiler

Ol sarayın içini altun ile
Bezemişler cevahirlerle bile

Ana vurmuşlar idi hoş cilalar
Ol cilâdan aks ederdi şu'leler

Her tarafı olmuş idi nura gark
Anda olanların olmaz çoğu fark

İmam Ali bakdı gördi çün anı
Dedi ne hoş ziynet itmişler bunu

1705 Yedi taht var idi hem yedi yerde
Üzerleri kamu örtülü perde

Yapılmış kıymetli taştan her yeri
Amma yüksek idi anlardan biri

Onun yüksekliği kırk arşın ola
Yazık ki nasib olmuş bu bed kula

Meğer Kahkaha'nın imiş yüce taht
Oturmuş üstüne kâfir-i bed-baht

Başın açmış güne istikbâl itmiş
Deli olmuş başından aklı gitmiş

1710. Der idi ki ey benim tanrım ulu
Hem yarattın hem a'lâ ettin beni

Bu şahlığı bana virdin yine sen
İkrar eyliyorum sana kulum ben

Hep bu ili vilâyeti ne ki var
Benim hükmümde kıldın sen girdigâr

Ve bunca askerleri verdin bana
Anın için ediyom secde sana

Muhtacım affına fazlına senin
Yerdeki kulların tanrısı benim

1715. Sen beni halk eyledin ben anları
Sen göğü zapt eyle ben de bu yeri

İkimiz de da'ima söz bir idek
Dahi nice böyle şeyler halk idek

Böyle diye naliş eder o bedkâr
Bilmiyor ne yediğin har oğlu har

Ali Kahkaha'nın sözün işitti
Gussasından başından aklı gitti

Ağlayarak dedi ey kadir Allah
Yerde gökte senden özge yok ilah

- 1720 Hâşâ o kimin iti tanrı ola
Ya'ni bu mahlûkatı diri kıla
- Sen yarattın on sekiz bin âlemi
Kün dedin hep buldular hayat kamu
- Ser iki yok naziri yerde gökte
Bu göz görmez anı var gözde perde
- Sen ahadsin yoldaşın yok eşin yok
Mü'min olan kuluna ihsanın çok
- Bana eyle inayet sen Ya Alîm
Oldı âsi size bu alçak la'in
- 1725 Alam bu kal'ayı kâfir elinden
Döndürem bu halkı batıl yolundan
- Böyle diye ileri vardı nagâh
Bakdı sağda kurulu yüz taht-ı gâh
- Sol tarafta yine yüz taht kurulu
Her birinde oturur bir har ulu
- Bunlar ulu veziri idi anın
Kamusı düşmanı idi bu dinin
- Secdeden kaldırdı başın Kahkaha
Giydi harir elbise yetmez baha
- 1730 Giyindi başına kıymetli bir taç
Kemer kuşandı astı boyuna haç
- Gelip eyledi tahtına kararı
Kapandı ayağına ne ki varı

Secde edip hepsi bir ağlaştılar
Bizi affeyle tanrımız dediler

O kâfir dedi sizi yarlıgadım
Bazı oldım hoşnudum dahi şadım

Anlar da bir olup şadıız dediler
Bilmezler ki çokça necis yediler

1735 Sonra halk sakın olup etti karar
O anda şah Ali içeri girer

Du'a şeklinde etti kelpelânet
Kahkaha Ali'ye eyledi hürmet

Dedi acep ne gürbüz pehlivandır
Cihanda misli yok şîr-i zamandır

Yüreği ağzına geldi pelidin
Korkusundan akli şaştı o itin

Safa geldin yiğit hele gel beri
Ali'ye yanında gösterdi yeri

1740 Ali varıp oturdu çün ol yere
Geçti hepsinden yukarı sedire

Bunda bunlar böyle kalsınlar hele
Bugünkü dersimiz de burada kala

İnşaallah gerisin tapunuza
Arz ederiz kalanın hepinize

Amma lâkin bunda birkaç kelime
Size nakl ideyim geldi dilime

Sözlerim size zahmet vermesin
Dilerim ayıbımı kimse görmesin

KASİDE

1745 Bugün meclis hıtamında idem birkaç kelâm icat
Ulu mahşer zamanında n’ola ahval-i ka’inât

Cem ola mahşere insan kurula anda bir mizan
Kimin ağır gele isyan kimin kesir ola hayrat

Kimi uça edip tayran kiminin gözleri giryan
Kimi ola yanıp büryan kimiler güle olup şad

Kimi soru hesab ola kimiler ettiğin bula
Kimisi saçını yola kıla efgan ile feryat

Kimi sorula a’mâlden kimi hesab vere maldan
Kimin gitmiş dini elden olunmuş zümre-i ussat

1750 Kimi vali kimisi han kimi köle kimi sultan
Kiminin her yanı üryan kimi giymiş harir hil’at

Kimi cahil kimi alim kimi mazlum kimi zalim
Kimi emraz kimi salim kimi şeyho kimi nevzat

Nida eyleye münadi diye Ümmet-i Muhammed
Gelin işti Liva-i Hamdı budurur sa’i-i rahmet

Kamu halk dehşet içinde n’ideceğini bilmeye
Diyeler bir nebi zîşan bize eyleye şefa’at

Varalar Adem’e Nuh’a diyeler bize dad eylen
Bu ateş ref ola bugün idiniz Hakk’a münâcât

- 1755 Kabul eylemeye Adem varalar çün Halil'ine
Diye o ben de yapamam gidin Musa-yı Kelîm'e
- O da göndere İsa'ya İsa diye ben de yapamam ben
Gidin siz doğru Ahmed'e odur ekmel-i kâinat
- Diyeler Ya Habibullah şefa'at eylegil bize
O anda ol Resulullah diye ey Sırr-ı Hafıyyat
- Ve diye Rahmet-i Rahman bugün ref eyle cahimi
Koya secdeye başını diye affeyle tekmilât
- Diye Allah eya server kabul ettim münâcâtın
Sefî'ol anlara bugün senindir selahiyyat
- 1760 Şefiü'l-müznibîn kıldım seni bu cümle âlime
Bağışladım kamu sana ne var mü'min mü'minat
- Varın doğru cinanıma nazar eylen didarıma
Koyam anları narıma kim oldır tarîkü's- salât
- Kamu halk ana varalar gelip yanında duralar
Kim imiş anda bileler şefi-i yevm-i arasat
- Eşettin mi bunu Ahmed tut anın emrini sünnet
Yarın diye sana ümmet olur yoksa işin heyhat
- İlahi cümle mü'mini o gün affeyle lutfunla
Kamu ehl-i cinan ile nasib eyle tecelliyat
- Fâ i lâ tiin fâ i lâ tiin fâ i lâ t*
Ver Muhammed Mustafa'ya salâvat

DÖRDÜNCÜ MECLİS

Gel ey bülbül figan eyle seher vaktinde kıl efgan
Derun-ı dilden ağlagıl ola çeşmin suyu pür kan

Münâcât it Yaradan’a seni yoktan var idene
Halin arz eyle zatına niyaz eyle anıp isyan

Bir gün olur ölüm gelir seni arar tarar bulur
Çürür tenin toprak olur olursun hak ile yeksan

Bu mihnet darını terk it o kalsın sen ileri git
Gel ey kardeş sözümü tut olursun son ucu pişman

1770 Kalır senden geri malın soran olmaz dahi halin
Ne ekersen onu alın gerek buğday gerek bostan

Geçirme ömrünü heva kuldan umma derde şifa
Bulamadı o da deva ecel derdine bak Lokman

Seni de götürür ecel bugün nida eder gel gel
Acep anda nic’olur hal meğer vardım ide Sübhan

Fenada kalırım sanma güler yüzüne aldanma
Onun sözüne inanma o nice aldadı insan

Sakın koyma namazını terk itme kış u yazını
Dilden kesme niyazını devam eyle ana her an

1775 AHMED’in çoktur günahı gice gündüz eder ahı
Ola uhrada penahı şefa’at ide ol sultan

İlahi yarın uhrada Habib’in diye ümmetim
Kamu mü’minlere YaRab cinanın içre ver evtan

Salât ile selâm eyle Resul'ün ruh-ı pakine
Sana nardan necat ola oku âyât ile Kur'an

Ne kadar bunda söylesem sona irdiremem anı
Yine mevzu'a dönelim idelim kıssayı beyan

Ali çün geçip oturdu o meclisin sedirine
Kahkaha dedi Ali'ye safa geldin ulu mihman

1780 Adın nedir nerelisin Kimin nesi nedir aslın
Haber ver doğruyu söyle neresidir sizin vatan

Nice Kan Suyu'nı geçtin nasıl bozdun tılısımı
Ne maksadla gelirsin sen beyan eyle açıp dihan

Görünür işte çehrende ululuğun alâmeti
Ömrüm içinde görmedim senin gibi ulu insan

Ali der benim adıma Amık İbn-i Vech derler
San'atkârım hünerim çok beni tanır bütün cihan

Horasan'dır vilayetim bilesin sen dahi ey şah
Gezerim her diyarı ben ederim her yanı seyran

1785 Duyunca bir ulu şahı gederim yanına anın
Kulların ta'lim ederim alırım bi-hisab ihsan

Anı ehl ü ayâlimle yiyip tüketirim varın
Bu kez de gayrı şaha gederim çün olup revan

İşte işim gücüm benim budur başka meta'ım yok
Satarım anı her yerde gerekse kâr gerek ziyan

İşittim vasfını senin dediler o ulu handır
Sizi ziyarete geldim yürüyüp yolları yayan

Kabul eylerseniz beni idem kullarını ta'lim
Eğer yoğ ise ihtiyaç gidem gayrı şaha heman

1790 Dedi Kahkaha Ali'ye anın çün çekmegil elem
Benim malım hesabsızdır kamu dolı yazı yaban

Virem sana malı genci ebed olasınız gani
Gedip bir dahi birine halin eylemegil beyan

Ve bende kul begayet çok idesin ta'lim anları
Kamusı ola pür hüner olalar hepsi pehlivan

Dedi Kahkaha'ya Ali idem ta'limi anlara
Olalar sahib-i hüner kılınç vura tuta kalkan

Ve bende çokdurur başka hünerler
Görenler beni her kez öğrenirler

1795 Silahşorlıkta hiç yokdur nazirim
Var ise karşıma gelsin hazırım

Ve bende hem kerâmet hüneri var
Anın çün dünyada görmemişim tar

O ilm ile bozmuşam nice sihir
Müşkil işlerde oluram ben mahir

İşte uğradı yolum Kan Suyu'na
Bakdım anın uzununa boyuna

Geçtim anı ilmim ile yine ben
Geldim ol köprüye çün sağ u esen

1800 Gördiğüm anda varidi çok tılısım
Nice hayvan başı yazılı isim

Yaptım anın her birine bir ilim
Hepsi batıl oldu açıldı yolum

Gelir iken uğradım hacibler
Bunu dahi söylemiştim anlara

Böylelikle geldim işte tapuna
Başkasının değil senin kapına

Böyle deyip eyledi sözün tamam
Dinledi ordaki olan has u âm

1805 Hem du'a şeklinde etti la'neti
Bilmeyenler öğdü sandı ol iti

Ol la'in emreyledi tez kullarına
Dedi yemek getiriniz bu ere

Çektiler yemekleri çün biç- hisab
Getirdiler nice altun gümüş kab

Şeker şerbetleri kuzı büryanı
Ol sarayın ta'am oldu her yanı

Yemekler yenildi içildi şarab
Sarhoş olup tutdılar kafayı hep

1810 Dediler şarab verin misafire
İzzet ikram eyleyiniz bu ere

Ali'ye dahi şarabı verdiler
Bağlayıp el karşısında durdular

Dedi Ali Kahkaha'ya el Emir
Rice eylerim size beni hoş gör

Ben sefere çıkınca ahd eyledim
Va'di kıldım bunu böyle söyledim

Eve dönüp geri gelene kadar
İçersem şarabı kör olayım eğer

1815 Böyle diye ahdi kıldım buna ben
Şimdilik ma'zur göresin beni sen

Şah emretti Ali'yi hoş gördiler
Anı koyup gayrlara verdiler

Yiyip içip ettiler zevk ü safa
Oldılar hepsi de tüssülü kafa

Ali gördi bunları oldu melul
Dedi Ya Rab çok şımarı bu füzul

Ben kuluna inayet eylegil sen
Bugün bu kal'ayı feth eyleyim ben

1820 Hep kırayım ben bunların tomarını
Yüzem derisini üzem damarını

Eyliyem burasını ehl-i İslâm
Katli vacib asi oldu size hem

Böyle diye eyledi niyazı çün
Heman geldi dışarıdan katı ün

Bir de çavuşlar içeri girdiler
Kahkaha mel'una haber verdiler

Beşaret olsun size sultanımız
Çok şükür mahvoldı düşmanımız

- 1825 Pehlivan getirdi Ali başını
Sağ selâmet geldi yapmış işini
- Bunu böyle söylediler la'ine
Sanki oldu anda bir düğün yine
- Bunlar böyle şad olup durur idi
Kimi kalkar kimi oturur idi
- Bir de girdi içeriye bir la'ın
Deve benzer kadd ü kameti hemin
- Şekli benzer hınzıra yüzü kara
Girdi içeri başın koydu yere
- 1830 Secde etti dedi ey şah-ı cihan
Kesmişem başını kahroldı düşman
- İşte budur düşmanımızın başı
Rahat eyle özünü betti işi
- Böyle deyip attı başı meydana
Mağrur olup seyr ederdi her yana
- Kahkaha mel'un ana ikrâm eder
Ayak üzre turup istikbâl eder
- Kâfiri oturttu kendi yerine
Bahşış ihsan eyledi her birine
- 1835 Verdi ana hil'ati fakirane
Emir verdi çabucak anda yine
- Ortaya türlü yemek getirdiler
Kurdular sofraları oturdular

Yediler içtiler şeker şerbeti
Her biri öğdü şişirdi o iti

Kahkaha'nın ana ikram itmesi
Bu kadar taltif edip büyütmesi

Sebebi duymuştu Ali adını
Korkusu şak eylemişti ödünü

1840 Duymuş idi hem anın yiğitliğin
Tek başına kal'alar feth ettiğin

Hem nice kâfirleri kırdığını
Nicelerin boynunu vurduğunu

Ne var ise bunları duymuştu hep
Yatamazdı korkusundan bî-edep

Der idi bana gelir bundan zarar
Ali'nin ölümüne çare arar

Topladı vezirlerini bir yere
Anlar ile eyledi müşavere

1845 Dedi beyler size diyem bir kelâm
Maksadım sizin de reyiniz alam

Ali adında var imiş pehlivan
Korkusundan titriyor imiş cihan

Korkarım ki gele bugün bu yana
Bir zararı dokuna size bana

Nasıl edip biz bunu öldürelim
Anın adın ortadan kaldıralım

Vezirler dediler ana şahımız
Anın çaresin bilir penahımız

1850 Amma bize danıştınız bu işi
Kalbimizden giderelim teşvişi

Ana Tamruç pehlivanı göndererek
Bunu anca o adam yapsa gerek

O kâfir bir padişah oğlu idi
Kahkaha'nın sevgili kulu idi

Boyu benziyor idi minareye
Çün getirdiler o kelbi oraya

Kahkaha der Tamruc'a ya pehlivan
Sana bir vazife veriyom heman

1855 Gidesin doğru Medine şehrine
Dinle sözümün sonu vardır yine

O şehirde bir Muhammed var imiş
Hem halife hemi peygamber imiş

Kendisinden bir din eylemiş icat
Bana Cebrail gelir demiş o zat

Anın bir de emmisi oğlu varmış
Be-gayet pehlivan hem gürbüz ermiş

Ve hem damadı imiş ol Resul'ün
Yarı yardımcısı imiş o kulun

1860 Adına derler imiş İmam Ali
Tanrının arslanı imiş ol veli

O çok kal'aları eylemiş harab
Niceleri öldürüp itmiş türab

Ba'zısını döndürürmüş dinine
Hiç durur yoğ imiş anın önüne

Gitgide çoğalmış anlara uyan
Bunu böyle söyledi bana diyen

Belki bir gün o gelirse buraya
Birer birer bizi çeker sıraya

1865 Seni salmak istiyorum o yana
Bu işi yap vezir olasın bana

Kesip geleceksin Ali'nin başın
Başka yokdur yalnız budur işin

Dedi Tamruc yaparam ben o işi
Ben ne vezir olurum ne de bir şey

Veresin bana kızın Nigâr'ı sen
Anı verirsen yaparam bunu ben

Kahkaha andan işitti bu sözü
Dedi yaparsan bunu verdim kızı

1870 O cennette başıdır Hurilerin
Serfirazıdır bütün perilerin

Va'd ediyorum viraneyim anı sana
İllâ getir Ali başını bana

Böyle kavl ü karar edip dahi
Tamruç andan yola olmuştu revan

Bu sebepten başı getirdi özü
Ya'ni ala Kahkaha'dan o kızı

Amma lâkin o dediği olmadı
Talihi bu kez ana yar olmadı

1875 Şimdi geldi yine sözün gerisi
Kahkaha dediğin kelbin birisi

Kahkaha Tamruc'a dedi pehlivan
Nice yaptın işini eyle beyan

Düşmanımız Ali ile n'eyledin
Nasıl oldu da anı katl eyledin

Gel haber ver nice kesdin başını
Ya nice bitirdin anın işini

Tamruc eyder padişah-ı bu cihan
Ali için yola olmuştum revan

1880 Kuşanup silahımı bindim ata
Ol ile azm eyledim kalkıp yata

Nice günler yürüdüm aç ve susuz
Hem nice vadiler geçtim ıssız

En nihayet vardım anın iline
Gördim anı vakıf oldım haline

Düşüp anın ardına ta'kip ettim
Her nere gitti ise bile gettim

Bakdım anda çıkıyor bir hurmaya
Kasdi kıldım anı anda vurmağa

1885 Yetiştım arkadan gürz ile vurdım
Vurur vurmaz anı tez yıkıverdim

Çöktüm üzerine eyledim savaş
Anı çaldım yere oldu hurda haş

Bir elimle boynuna basıverdim
Bir elimle başını kesiverdim

Alıp başı hazretime getirdim
Sözün doğrusunu ben size dedim

Ali dahi bu sözü dinler idi
Kâfirin dediğini anlar idi

1890 Güldü Ali kâfirin bu sözüne
Kahkaha çün bakdı Ali yüzüne

Dedi sen bu sözlere güldün neden
Ya nedir bunda seni mesrur iden

Ali dedi güldüğümü sorma sen
İyi olmaz söyler isem anı ben

Kahkaha dedi anı demen gerek
Gülmenizin sebebin biz de bilek

Ali dedi Medine'ye varmışım
Nice kerre Ali'yi ben görmüşüm

1895 Ali orta boylu kumral sakallı
Yoğun yağırnlı ve yoğun elli

Ela gözlü heman arslana benzer
Ana karşı duramaz bir şîr ü ner

Ben bilirim bu başkasının başı
Yoksa bu er yapabilmez o işi

Hem bu işler gelmez anın elinden
Hep yalandır ne çıkdıysa dilinden

Bu baş anın başı değildir hâşâ
Bu yiğit kendini öğmesin boşa

1900 Güldüğümün işte sebebi budur
Bu adam söyler yalan doğru budur

Çünkü Tamruç bunu duydu Ali'den
Aklı gitti beter oldu deliden

Heman aldı kılıncını eline
Geldi yapıştı Ali'nin koluna

Dedi sen nasıl adamsın nabekâr
Hiç mi yokdur senin gibi nâmıdar

Görmedim sencileyin bir yalancı
Bu söz sana düşer mi hiç dilenci

1905 Sen benim kim olduğum bilir misin
Öldürürüm seni sağ kalır mısın

Beni neden sen çıkarırsın yalan
Benden öte gidiver bulun belân

Galiba getirdi ecelin senin
Va'deniz yetti tamam oldu günün

Diledi tez Ali'yi yere çala
Dedi Kahkaha ana sabır et hele

Bu kişiye şimdilik lutf eylesen
Ana bir şey deme gücenirim ben

1910 Hem bizim konuğumuzdur bu kişi
Hatırım çün yapma buna bu işi

Sonra noksan erişir adımıza
Bizi deyip geldi o kapımıza

Hatırım çün bu ere itme cefa
Sen otur yerinde eyle safa

Dahi böyle nice yalvardı ana
Ali Kahkaha'ya dedi bak bana

Sen bunun inanma hergiz sözüne
Görünmez çöp kadar benim gözüme

1915 Kaba kaba öğünür ancak sana
O ne derse sözü kâr itmez bana

O kendini gûya yiğit sanıyor
Kalıbına bakıyor aldanıyor

Size söyler yalan eder hile
Bu da kim ki elinden iş gele

Sen bunu öğüp boşa şişirmegil
Sığmaz oldu kabına taşırmağıl

Biraz haddini bilsin buna söyle
Eğer ben yalan isem beni dinle

1920 Beni öldür kanım sana helaldir
Yoksa fazla ürmesin bunu kaldır

Çünkü Tamruç duydu Ali sözlerin
Hiddetinden kan bürüdi gözlerin

Kudurmuş kelbe döndü bilmez n'ide
Çekdi kılıncını ki hamle ide

Ali bu kez Tamruc'a açdı dilin
Dedi kâfir çekiver benden elin

Seni it gibi tepelerim heman
Ne haline mağrur oldın kaltaban

1925 Ben senin gibileri çok görmüşem
Çoğünü urup çoğünü kırmışam

Yok mı sandın dünyada senin gibi
Feth ettin kal'alar benim gibi

Senin gibi dünyada yok mı sandın
Demek bakdın kalıbına inandın

Göstereyim ben sana erlik nedir
Nas içinde olasınız hor hakir

İşte meyden erliğini göreyim
Birisine on cevabı vereyim

1930 Yeter artık eyi öğdün kendini
Yok mı sandın bu cihanda dengini

Ali sözünü bitirdi böylece
Ordakiler söyledi bu er nice

Haline göre İyi söz söyledi
Pehlivanı şimdiden mat eyledi

Olmaya ki bu er olmasın deli
Baksanıza pervasız söyler dili

Galibe bu er susamış kanına
Öldürür bunu yazıktır canına

1935 Pehlivana ola mı bu mukabil
Bunun imkânı yokdur gayrı kabil

Kahkaha dedi Ali'ye ya yiğit
Bırak bu sözleri var işine git

Sen konuksun böyle sözler söyleme
Dinle beni buna inat eyleme

Yok yere verme arada başını
Sen neye geldinse yap o işini

Çünkü Tamruç duydu Kahkaha sözün
Öptü elin dedi bana ver izin

1940 Ver emir bununla ben cenk ideyim
Gen cihanı başına tenk ideyim

Heman böyle deyip kalktı ayağa
Mağrur olup bakındı sola sağa

Benzer idi siyah deve o pelit
Kendini meth eyleyip öğdü o it

Ali kaldı yanında za'if adam
Dediler sen deli mi oldın bu dem

Hasmına bak sen gibi üç misli var
Dünyayı başına sonra eder dar

- 1945 Ali dedi bırakın beni n'ola
Er olanlar meydan içre bell'ola
- Şah dedi mademki söz kâr eylemez
Eceli yakın gelen söz dinlemez
- Bırakın bunları eylesin savaş
Biri yere düşe biri ola baş
- Ol la'inin var idi bir meydanı
Çok büyüktü geniş idi her yanı
- Dedi salın bunları siz meydana
Münadiler n'ide etsin her yana
- 1950 Söyleyiniz kamu meydana gelsin
Padişahın emridir bunu bilsin
- Üç gün üç gice oraya geldiler
Toplanıp meydan içine doldılar
- Hepsi geldi gelmedik hiç kalmadı
Bir yanı boş kaldı yine dolmadı
- Geldi Tamruç la'in anda pür gazab
Meydana azm eyledi oy biç edeb
- Ali dahi meydana oldu süvar
Bindi Dülüdül'e belinde Zülfikâr
- 1955 Her ikisi karşı karşı durdular
Ordakiler anları hep gördiler
- Kahkaha mel'un da çün geldi heman
Bir küheylan ata binmiş kaltaban

Çünkü anlar Kahkaha'yı gördiler
Ana karşı hepsi secde kıldılar

Ol la'in geldi turdu yerine
Baka andan cenk idenler görüne

Geldi Tamruç öptü Kahkaha elin
Dedi Kahkaha ana ey has kulum

1960 Yürü var meydana hasmın gözlüyor
Senin ile cengi candan özlüyor

Amma yine diyeyim bir söz sana
Sakın kıyma çok yazık olur ana

Anı öldürme o kendin bilmiyor
Çok nasihat ettim ama almıyor

Bu adamın işi mecnun işidir
Buna aklım ermiyor ne kişidir

O la'in kalbinden eder hile tor
Varayım meydana ben bir kerre gör

1965 Vardığım sa'ette öldürem anı
Çıkaram canını akıdam kanı

Böyle deyip sürdü meydan yerine
Vardı turdu İmam Ali önüne

Orda olanlar birer söz söyledi
Çoğu Tamruç la'ini meth eyledi

Çünkü Tamruç geldi Ali yanına
Dedi ey susamış olan kanına

Di çabuk kıl önce sen hamle bana
Ben kılsam hiç nöbet değmez sana

1970 Ali dedi ana ey mel'un küfür
Söyle bu öğünmede kârın nedir

Göster erliğini nen var göreyim
Birisine karşı ben on vereyim

O la'in eşetti çün bu sözleri
Gazabından kan bürüdü gözleri

Kâfir andan gürzünü aldı ele
Anı eyledi Ali'ye havale

Eğer anı vura idi bir dağa
Dağ geçerdi yere san battı yağa

1975 Ali tuttu gürze karşı elini
Çekti gürzü silki verdi kolunu

Kâfirin gürzünden eli üzüldü
Elinin derisi bile yüzüldü

Alıp anı yatdı yabana Ali
Gitti akli kâfirin oldu deli

Aldı eline bu defa kılıncı
Ana andan gayrının yetmez gücü

O kılıncı gayet ufak ve çok kıbar
Yüzünün eni on karış kadar var

1980 Gayret etti Ali'ye vura idi
Başını ikiye ayırdı idi

Ali gördi kâfirin bu halini
Tuttu eli ile sıktı kolunu

Düştü kılıncı elinden çün yere
Kâfir utandı diler yere gide

Amma etti gayreti anda yine
Bu def'a da yapıştı süngüsüne

Anın süngüsünü de savdı Ali
Kâfirin gayet fena oldu hali

1995 Anda olanlar bu hali gördiler
Korkularından kuruyu kaldılar

Hepsi parmak ısırp hayran olur
Dediler acep bunun sonu n'olur

Gel görelim Ali'den yana hali
Tamruc'a söyledi ey mel'un deli

Gördik işte sendeki erlik nice
Hani beni sayıyor idin hiçe

Ya nerede kaldı öğündüğün
Ya nice oldu kendin beğendiğin

1990 Kaba kaba konuşuyordun hani
Görmüyordu çöp kadar gözün beni

Bak ki beğenmediğin er nicedir
Gördin işte kim hakir kim yücedir

Atalardan kalma bir temsilim var
Kebenin altında derler er yatar

Kimseyi görmegil senden aşığı
Anladın mı sözü Mısır eşeği

Çünkü kâfir duydu Ali'den bunu
Korkusundan ağzına geldi canı

1995 Dil ucuyla dedi eyle sen dahi
Savarım o hamlelerin ben dahi

Ali dedi kâfir ederim sana
Siz üç kerre ettiniz hamle bana

Sana fırsat vermedi Gani Hüda'm
Şimdi ben de senin ettiğin idem

Amma sana ben bunu eylemezem
Sen gibi kaba kaba söylemezem

İyi dinle ne söyleyeceğim sana
Hamlenin birin bağışladım ana

2000 Âlemin rızkın veren Rezzak'a ben
Yine dinle sözümün sonunu sen

Birisini de anın mahbubuna
Bağışladım cümlelerin matlubuna

O ki cümle enbiyanın serveri
İns ü cin ü evliyanın rehberi

Anın adı Muhammed Mustafa'dır
Bağışladım anı ben ol şaha der

Amma kaldı geride uş birisi
Getti ufakları kaldı irisi

- 2005 Vaktına hazır ol işte geliyom
Yine dinle sözümü bak ne diyom
- Müslüman ol halas eyle canını
Yok yere boynuna alma kanını
- Hem yarın tamu odundan ol halas
Dilerim siline kalbindeki pas
- Çünkü kâfir bu sözleri işitti
Korkusundan başından aklı gitti
- Dehşetinden kıpkızıl oldu la'ın
Başladı herze yemeğe o bî-din
- 2010 Hem Ali'ye söğdü hem peygambere
Biçimsiz söz söyledi ol servere
- Ali duydu kâfirin bu sözünü
Gazabından kan bürüdü gözünü
- Sağ ayağın çıkardı üzengiden
Sol ayağı üstüne kalktı bu dem
- Hem çıkardı kınından Zülfıkâr'ı
Anı kaldırdı başından yukarı
- Kâfir anda kalkanın etti siper
Vurdu mahmuz atın ileri deper
- 2015 Ali anda öyle bir na'ra vurdu
Atını kâfirin üstüne sürdü
- O na'radan kamusu bi-huş oldu
Hepsi yıkıldı yere sanki öldü

Kahkaha'da düştü atından yere
Cehdi kıldılar ana aklın dere

Yüzüne gözüne güllab saçtılar
Her birisi bir telaşa düştüler

2020 Ali dedi geldi işte tam sıra
Zülfikâr'ı çaldı Tamruç kâfire

Atını kendisini iki biçdi
Kesti kılınç anları yere geçti

Çekti aldı Zülfikâr'ı eline
Kınına koydu takındı beline

Verdi kâfir tamuya anda canı
Toprak ile karışıp aktı kanı

Orda olan kamu anı gördiler
Korkularından kuruyu kaldılar

2025 Burda ravi böyle demiş kıssayı
Bize de çıkarmış andan hisseyi

Ali na'ra vurmuş idi anda çün
Geldi Medine'ye yetişti o ün

Gelip erişti resul'ün sem'ine
Sahabeler Resul'e dedi bu ne

Resul eytdi anlara bilin bunu
Bu gelen İmam-ı Ali'nin üni

Böyle darb ile kimi kılınçladı
Coşa geldi bunu böyle işledi

- 2030 Resul eyder edelim du'a ana
Ali'yi hıfz ede Hak işi ona
- Her biri eylediler du'a sena
Hak ana yardım ide önden sona
- Biz gelelim burdaki mes'eleye
Demeyiniz bu nasıl olur niye
- Seksen günlük yere bu ses gele mi
Ya bu söylediklerin hiç ola mı
- Evet akıl sarmıyor amma bunu
Dinle şimdi inandırayım seni
- 2035 Bakmıyon mı şimdiki fen işine
Neler icad etti kende başına
- Radıyo telsiz telgraf ve telefon
Bunlar alıp veriyor her yana ün
- Avrupa kıt'asında radyo söyler
Asıya'da oturan anı dinler
- Yine Amerika'da söyler biri
Anı dinler dünyanın her bir yeri
- Kimi uçak ile uçar havada
Sanki koşup gidiyor düz ovada
- 2040 Kimiler atomu icad ediyor
Kimiler uçuyor aya gidiyor
- Yapıyor insan iken bak bunları
Ya Hüda hiç yapamaz mı anları

Bahusus hem sevgili peygamberi
Anın içün halk ediptir anları

Hem Resul'ün damadı ola Ali
Hem kerâmet ehli hem dahi veli

Biri peygamber biri veli ola
Lâmuhal anlan ne ister ola

2045 Mu'cizedir demeyelim buna lâ
Bu hususda ne kara söyle ne ağ

Bizden ancak anlara du'a selâm
Başkaya aklımız irmez vesselâm

Bunda Resul'e salâvat virelim
Yine andan sözümüze dönelim

Kahkaha da gördi Tamraç öldüğün
Atı ile iki pare oldığın

Gitti aklı geldi yine başına
Hayret etti Ali'nin bu işine

2050 Ali'ye dedi ki behey nabekâr
Ciğerime koydun ateş ile nar

Sen o şahin oğlanı ettin helâk
Biz de onun kanını senden alak

Acaba ben seni sağ koyar mıyım
Kıl kadar hatırını sayar mıyım

Böyle deyip emr etti askerine
İstimalet eyledi her birine

Dedi her kim Ali'yi diri tuta
Ya anı öldürüben işi bite

2055 Bunu yapan olacak bana vezir
Herkese baş olup eyleye emir

Cehdi kıldı diri tutunuz anı
Ben elimle öldüreceğim bunu

Çünkü duydu bu sözü anda olan
Birbirine dediler gelin ulan

Şahımız emr eyledi tutak bunu
Kim tutarsa edecek vezir anı

Böyle deyip hepsi bir yürüdüler
Ali'nin her yanını bürüdüler

2060 Ali gördi çünkü kâfir halini
Her taraftan bağlamışlar yolunu

Heman Zülfıkâr'ını etti yalın
Sol böğrüne koyuverdi sağ elin

Sağ böğürgâhına kor sol elin
Na'ra vurdı eyledi heybetli ün

Öyle korkulu çıkardı bir avaz
Sanki gürledi hava eyyam-ı yaz

O ünden nice kâfir sersem oldu
Kimisi düştü yere öldü kaldı

2065 O sadanın arka sıra söyledi
Adını bildirdi izhar eyledi

Dedi beni bilmedinizse bilin
Gelin işte sırrıma agâh olun

Benim adım Şah-ı Merdan-ı Ali
Esedullah Ebu Talib ol veli

Geldim işte cümlenizi kırmağa
Kahkaha'nın dahi boynun vurmağa

Meğerki siz imana gelesiniz
Hak bir Resul'ü hak bilesiniz

2070 Hem cehennemden azad olasınız
Yarın uhrada cinan bulasınız

Yoksa kararım sizi sağ koymazam
Birinize yazık oldu demezem

Böyle deyip aldı ele Zülfikâr
Gen cihanı kâfire eyledi dar

Çalar Zülfikâr'ı sağa soluna
Gelmez idi hiç ağırlık koluna

Zülfikâr uzar idi Hak emriyle
Ne kadar uzadığın Allah bile

2075 Kiminin elin keser kimin kolun
Kiminin iki böler biçer belin

Kimisinin düşürür yere başın
Kiminin kütah eder uzun yaşın

Böylece bunları kırardı Ali
Kahkaha çün bakdı gördi bu hali

Emir verdi ne kadar er var ise
Topal çolak sakat veya kör ise

Hepsi gelip meydan içre cenk ide
Gen cihanı bu Ali'ye tenk ide

2080 O şehirde gelmedik hiç kalmadı
Amma ölecekti anı bilmedi

İki buçuk milyon oldu sayısı
Kimi orman kimi meşe ayısı

Hepsi birden Ali'ye yürüdüler
Meydanın her yanını bürüdüler

Kahkaha der tez olun şahbazlarım
Ha sizi göreyim iki gözlerim

Tez tutun bu eri eyleyin helak
Pehlivanın intikamını alak

2085 Çünkü Ali gördi kâfirden bunu
Yalvarır Mevlâ'sına döndü yönü

Dedi Ya Rab sen bana eyle medet
Bak çoğaldı kâfir oldu bi-adet

Senden olmazsa meded ben n'ideyim
Tek başıma yalnız ne ideyim

Düşmüşem deryaya sen ol dest-i gîr
Kâfir elinde beni itme hakîr

Ol Habib'in hürmet için Girdigâr
Himmetin eyle bana bu yerde yar

2090 Ali'nin du'ası oldu müstecab
Tek başına kâfire verdi cevab

Çekti Zülfikâr'ı girdi anlara
Girdi ac kurt gibi bu azgınlara

Yine kırdı kâfiri demet demet
Dedi Ya rab sen bana eyle medet

O kırar kâfir yine artar idi
Çoğalır her yanını dutar idi

Öyle çoğaldı hesabı bi-aded
Ancak anın sayısın bilir Ahad

2095 Yedi gün yedi gece cenk eyledi
Gen cihanı kâfire tenk eyledi

Yedi gün yedi gece İmam Ali
Yemedi bir lokma ekmek ol veli

Bir yudum olsun su dahi içmedi
Sa'im oldu orucunu açmadı

Ac ve susuz harb ederdi dün ü gün
Ha kırar kâfirleri eylerdi ün

Çalardı kâfire ol Zülfikâr'ı
Kâfirin artar idi ah ü zarı

2100 Ali bunda kâfiri böyle kıra
Geldi yine Halid'e bu kez sıra

Hani Ali Tamruc'u çalmış idi
O vakit heybetli ün kılmış idi

O sada geldi Halid kulağına
Hak Ta'alâ duyurur sesi ana

Dahi Tarik Zengi ile Muhsin'e
Gelmiş idi sada anlar sem'ine

Halid Muhsin evinde turur idi
Ali çün endişe kılur idi

2105 Anda Halid Ali ünün dinledi
Ah edüben zarı zarı ağladı

Dedi Munsin Halid'e ey namıdar
Niçün böyle eyledin ah ile zar

Halid eyder Muhsin'e dinle beni
Bu gelen sada İmam Ali üni

Baksanız ya heybet bağırır
Na'rasını bir bir üstüne vurur

Ben bilirsem darda kalmıştır Ali
Kim bilir belki zebun oldu hali

2110 İmdi tez hazır olunuz gidelim
Cenk içinde ana yardım idelim

Böyle deyip hepsi hazır oldılar
Cümlesi silahlarını aldılar

Bunlar aldı kızları dahi bile
Bindiler atlara girdiler yola

Tarik Zengi de görür hazırlığın
Yola girdi bile aldı azığın

Bilesince iki yüz bin namıdar
Ya'ni olalar idi Ali'ye yar

2115 Sürüp bunlar atlarını gittiler
Halid ile Muhsin'e çün yetdiler

Bakdılar ileride bir-iki er
Yolu ta'kib eyleyip onlar gider

Dediler ki bu gidenler kim ola
Birkaç adam böyle gidiyor yola

Meğer bunlar Halid'le Muhsin idi
Bunlar da zengileri gördi idi

Bakdılar ki bir bölük asker gelir
Dediler bunlar kim ola kim bilir

2120 Dost mudur düşman mıdır bir bilevüz
Ana göre tedariki kılavuz

Halid eytdi Muhsin'e ey şîr ü ner
Bu gelenler olmaya düşman meğer

Belki bunlar ideler bize ziyan
Görünür silahları işte ayan

Halid Muhsin durdular yol sağına
Düşmeyelim diye bunlar ağına

Bir de geldi yetti bunlara çeri
Önlerince gelir idi beyleri

2125 Beyleri bir hub düzenli namdar
Bilesince iki yüz bin çeri var

Bir anda Halid'e yakın geldiler
İki taraf birbirini bildiler

Sürdü atın geldi Tarık ileri
Halid'in yanına vardı din eri

Halid eytdi ana sen kim olursun
Ya bu çeri ile nere varırsın

Adını söyle çabuk dedi ana
Nerelisin aslını bildir bana

2130 Çünkü Tarık Zengi duydu bu sözü
Halid'in yüzüne bakdı kendüzi

Bakdı gördi Halid'i bir pehlivan
Görmemiş emsalini devr-i zaman

Halid eyder dinini söyle bana
Tarık Zengi der Halid'e bak bana

Evvelâ bir kerre sen söyle anı
İhtiyar eylersiniz hangi dini

Sonra bildir neresidir eliniz
Bu tarafa nere gider yolunuz

2135 Halid eyder Zengi'ye benim adım
Halid İbn-i Velid'dir sana dedim

Elimi sorar isen o Medine
Anı da sana dedim dinle yine

Dinim Muhammed dinidir ya ahi
Anı da söyledim işte bak dahi

Geldiğimin sebebini söyleyeyim
Dinleyiniz anı da şerh eyleyim

Var idi bir ulumuz adı Ali
Ga'ib ettik na-bedid oldu hali

2140 Anı aramak için girdim yola
Alıp geldim salığını bu ile

Anı bulmamı emir verdi resul
Enbiyanın hatemi ve şahı ol

Git Ali'yi bul getir dedi bana
Yarın cennette komşu olam sana

Anı alıp ileteceğim ana
O da komşu olacak yarın bana

Duruyorduk muhsinin evinde dün
Geldi kulağımıza heybetli ün

2145 Bildim anı dedim bu Ali sesi
Gayet darda kalmış o tanrı hası

Dedim Muhsin hazır olun gidelim
Vakit geçirmeyelim tez yetelim

Ali için olmuşuz yola revan
Bu arada size irdik pes heman

Gidişimiz doğru Kan Kal'ası'dır
Şimdi sen böyle gedersin neresidir

Duydu Tarik Zengi Halid'in sözün
Attı atından aşağı kendüzün

- 2150 Dedi Halid kurban olayım sana
Hakk'ı tanıyanların işi ona
- Demek gelişin Medine şehridir
Nur-ı İslâm menba'ının bahridir
- Yüzün gördün Muhammed Mustafa'nın
Mübarek cemalini da'im anın
- Hele kurban olayım gözlerine
Ayakını süreyim yüzlerine
- Ne iyi rast getirdi bizi Hüda
İkimizi buluşturdu buraya
- 2155 Ben Ali'nin hub cemalin görmüşüm
Anın önünde imana gelmişim
- O gideliden beri gül hayali
Gitmiyor gözüm önünden o âli
- Ben de anın na'rasını işittim
Ana erişmeğe azm-i rah ettim
- İşte ben de gidiyom o kal'aya
Zengi bitirdi sözün böyle diye
- Adını Halid'e söyler bildirir
Çabucak askerine emir verir
- 2160 Ya'ni gelip öpeler Halid elin
Hem göreler Halid'in hub cemalin
- Zengi'nin askerleri hep geldiler
Halid'i görüp elin bus kıldılar

Muhsin ile ayrıca görüştüler
Birbirinin hatrın soruştular

Eğlenip o yerde ârâm ettiler
O geceyi anda kalıp yatdılar

Yemek yiyip Hakk'a şükr eylediler
Her birisi Ali'yi söylediler

2165 Cümlesinin maksudu Ali idi
Hepsi ana erişelim der idi

Çünkü anda rahat ettiler o gün
Oldı sabah doğmaya başladı gün

Bindiler atlarına sert gittiler
Varıp anda Kan Suyu'na yettiler

Endişe ederler idi bu suyu
Acep anı nasıl geçevüz deyî

Böyle diyerek o suya vardılar
Bir de ne bakarsın anı gördiler

2170 Su üzerinde güzel bir köprü var
Orta halli idi ne geniş ne tar

Anda Hakk'a hamd ü sena kıldılar
Bu keramet Ali'dendir bildiler

Hepsi geçti köprüden sağ u âsân
Yola girdiler yine şad u handan

Gice gündüz turmadılar gittiler
Kan Kal'ası'na yakınca yetdiler

Bunlara göründü çün Kan Kal'ası
Ali'nin na'rası ve hay huy sesi

2175 Hepsi de işitti Ali'nin ünün
Dediler imdadına yetek anın

Halid anda sesi duydu ağladı
Irmak oldu gözü yaşı çağladı

Cuşa geldi vurdı bir na'ra katı
Dağı taşı tuttu na'ra heybeti

O sadadan yer ile gök titredi
Kayalar koptu yerinden depredi

Çünkü Ali na'rayı duydu o an
Ölmüş iken yine geldi taze kan

2180 Bildi kim o na'ra Halid'in sesi
Ali sevindi buna getti yası

Sanki gördi Resul'ün ay yüzünü
Ya'ni meclisinde dinler sözünü

O derece sevinir handan olur
Kendisine yeniden kuvvet gelir

Yine kâfir üzerine yürüdü
Çünkü kâfir gördi kanı kurudu

Kahkaha'da duydu Halid'in sesin
Eşidir o pehlivanın na'rasın

2185 Toplayıp vezirlerini danışır
Her biriyle ayrı ayrı konuşur

Gördünüz mi var imiş bak gerisi
Geldi yardımına yetti çerisi

Geldi çeri işte yaklaştı bakın
Tez olun kal'a kapıların yapın

Ali duydu Kahkaha'nın sözünü
Kapıdan tarafa atdı özünü

Önüne gelenleri kırdı Ali
Bir saatte kapıya erdi yolu

2190 Sedd-i İskerder gibi anda turur
Kahkaha bir dem bakar anı görür

Geldi Halid yetişir Muhsin ile
Tarık Zengi dahi askeri bile

Bakdılar Ali kırar kâfirleri
Kimse yakın gelemezdi ileri

Gördiler kapıyı bekleyü durur
Yanına gelenlere bir kez vurur

Kimse hergiz gelemezdi yanına
Kim gelirse boyanırdı kanına

2195 Geldi Halid ile Muhsin din eri
Askeriyle Zengi girdi içeri

Ali Gördi bunları na'ra vurur
Aşka geldi yine kâfire girdi

Yine kırdı kâfiri iki biçer
Depeler bir yanını öte geçer

Halid işbu kıssayı Peygambere
Söyledi Medine’de o Server’e

Dedi Halid dinle beni Ya Resul
Ali’yi ol kal’ada görseydin ol

2200 Bir eserek deveye dönmüş idi
Sanki kan deryasına talmış idi

Turmayup kırar idi kâfirleri
Başlarına eylemişti tar yeri

Anladır böylece ol Peygamber’e
Nakl eder bu kıssayı o Server’e

Amma yine gelelim kıssaya biz
Hem nihayete ire bunda bu söz

Girdi Halid kâfire yarenleri
Çektiler kılınçlarını hep varı

2205 Kendileri kâfir içre vurdular
Kim gelirse önlerine kırdılar

Geldiler hepsi Ali’nin yanına
Ali boyanmıştı kâfir kanına

Ali’nin elini bus eylediler
Gazanız mübarek olsun dediler

Bunları gördi Ali mesrur olur
Anda aklına bir iki söz gelir

Söyledi bu şi’ri Ali anlara
Halid ile Muhsin’e yaranlara

2210 Ben de şimdi arz idem anı size
Dinleyiniz veriniz kulak söze

ŞİİR

Merhaba ey can u canan merhaba hoş geldiniz
Merhaba ey şîr-i yezdan merhaba hoş geldiniz
Bun günümde eriştiniz eylediniz şad beni
Ruy-ı hub ey dil-i mürğan merhaba hoş geldiniz

Bir sa'at geç gelsenizdi gelmiş idi son günüm
Takatım tak oldu kaldım çıkmaz olmuştu ünüm
Bakın işte sardı düşman sağ u sol ardım önüm
Yaremin zahmına derman merhaba hoş geldiniz

Gel benim sadık refikim Halid İbn-i şîr ü ner
Ne var ne yok bizim ilde ver anı bana haber
Ne buyurdu benim için ol Resul-ı mu'teber
Merhaba hamil-i farman merhaba hoş geldiniz

Nicedir Hasan Hüseyin söyle evsafın bana
Ne söyledi benim için eşim Fatıma sana
Ol Muhammed Mustafa mı seni saldı bu yana
Ben anın yoluna kurban merhaba hoş geldiniz

Medine'den ayrılalı bilmem oldu nice mah
Çok meşakkat çektim amma yine ettim azm-i rah
Hasretiniz yaktı beni geçti günüm ah u vah
Merhaba ey seyf-i yezdan merhaba hoş geldiniz

Nice oldu Sa'di Ummad etti mi düğününü
Toplanınca siz oraya andınız mı hiç beni
Ölürsem de gam değil bundan geri gördim seni
Merhaba ey sevgili mihman merhaba hoş geldiniz

Merhaba hoş geldiniz Zengi Tarık Muhsin veli
Gelin bir kez görüşelim uzadın bana eli
Sizin için gele deyü gözlüyor idim yolu
Gözlerimin nuru yaran merhaba hoş geldiniz

AHMED'im oldı mu layık bu şiirin anlara
Söylediğin bu kelâmlar dokunur mu canlara
Sen bunu eyle hediye sevgili yaranlara
Okuyanlar dinleyenler merhaba hoş geldiniz

Ali çün bu şi'rini etti tamam
Dinlediler anı cümle has u am

Dedi ey yaranlarım hoş geldiniz
Bun günümde beni dardan aldınız

Eğer bir gün dahi gec gelseydiniz
Veyahut hiç gelmemiş olsaydınız

Öyle bilin gelmiş idi son günüm
Ne iyi vakte eriştiniz canım

2215 Böyle deyip sarılıp öpüştüler
Sonra hepsi bir yere deriştiler

Ebu'l-Muhsin Tarık Zengi askeri
Ali'nin elin bus etti her biri

Ali anlara eder du'a sena
Dedi Ya Rab çok şükür olsun sana

Dedi tekrar anlara yarenlerim
Dinleyiniz beni size ne derim

Bugün yigirmi sekiz gündür tamam
Hiç yemek yemedim eyledim sıyam

2220 Ta'amı yemeğe elim değmedi
Bağladı yolumu kâfir eğledi

Var ise sizde ta'am verin bana
Karnım açdır muntazırım ben ana

Çabucak Ali'ye yemek verdiler
Ne var ise anda hazır kıldılar

Yedi o yemeği doydu çün Ali
Rahat olup oturur bu kez veli

Var idi yarası sardılar anı
Çıkarıp yıkadılar ne var tonu

2225 Döldül'ün zahmını dahi sardılar
Ana dahi yem ile su verdiler

Kâfirin her biri bakar köşeden
Sanki çıkarmış başını meşeden

Hiç kimse ne gelemiz yanlarına
Hır birinin od düşer canlarına

İmam Ali bunlara verdi haber
Ne ki geçmiş başından hayır ve şer

Halid de verir Medine'den haber
Cümlesini dinledi o şîr ü ner

2230 Sad u hürrem kaldılar anlar anda
Bugün de kıssamız hatm oldı bunda

Geri kalanın yine arz eylerim
Hak emriyle hepinize söylerim

İlahi okuyanı eyle handan
Yarın uhrada hesab sorma andan

Dinleyenlerin işi da'im ola
Her dü âlem olalar makbul sana

Yazanın nefesine verme fırsatı
Görmeye uhrada hergiz zahmeti

2235 Dahi cümle mü'mini Ya Hüda
Dilerim eyleme kapından cüda

Senin kemter kulundur işte AHMED
Yokdur özge tanrı ancak sen Ahad

Seni birlemişim başka yok amel
Kaplamış her yanımı dolu emel

Rahmetinden katre ermezse bana
İrebilmem yok amel elde sana

Asi kulların içündür taknatu
Başkaca yok umudum ancak bir o

2240 Senden olmazsa inayet ben n'idem
Düşerim narına kan ağlar didem

On sekiz bin âlemin hâlıkı sen
Hep yaratılmışların sultanı sen

Yarın ola dest-i gir ruz-ı ceza
Ver salâvat ol Muhammed Mustafa

Tanrıdan yüz bin ü dile selâm
Mustafa'nın ruhuna her subh u şam

Olsun âline dahi ashabına
Tabi'in Ensar u ham ahabına

2245 Ümmetinden razı olsun ol mu'in
Rahmetullahi aleyhim ecmain

Fâ i lâ tün fâ i lâ tün fâ i lâ t
Ver Muhammed Mustafa'ya salâvat

BEŞİNCİ MECLİS

Gel beru ey âşık-ı dildar olan
Kendisini ma'suka âşık bilen

Bülbül isen gül için eyle fıgan
Gözlerinden gice gündüz ağla kan

Sen ki kulsun hem de kemter olasın
Ne revadır şad u handan olasın

2250 Ne için geldin cihana bil anı
Sana bir gün soracak bunu gani

Dinle kardaş vardurur bir ulu gün
Sorulacak yaptığın senden o gün

Şimdiden kendini yokla bir hele
Gidiyorsun sağa mı yoksa sola

Ger gidiyorsa yolun doğru sağa
Götürür o yol seni doğru bağa

Amma lâkin yol gidiyorsa sola
Ana giden doğru cahimi bula

2255 İşte vur kendini mizan-ı akla
Kangı yolda gidiyon anı yokla

Sonra olursun son ucı peşiman
Fayda itmez ağlar isen dahi kan

Diyecek gel ey benim AHMED kulum
Ne getirdin tutabildin mi yolum

Ol vakit ne diyeceksin tanrına
Bir de git cehennemden yana

Ol zaman nice olur benim halim
Dest-i girin kim olur tutar elim

2260 Rahmeti ırmez ise işyanıma
Ol vakit bar sen benim figanıma

Hem şefiü'l-müznibin görmez ise
Ümmetinden olduğum bilmez ise

Ol zaman olur işin ah ile zar
İşyan ehli olana kim ola yar

İşte budur şimdiceğin söz sana
Hak onara da'ima işin ona

Cümle mü'min kulunu ola râhim
Görmeye uhrada gösterme cahim

2265 Dahi valideynimi hem Ya İlâh
Olmaya uhrada işleri tebah

Dilerim anları eyleme hesab
Cinanından açagör anlara bab

Kim ki da'im hayr ile beni ana
Rabb'im ikram eyleye her dem ana

Bir dahi sizden dileğim var canım
Bakmayasız ayıbıma bunda benim

Bu eseri kılmışam haddimce ben
Anın için kalma kusurıma sen

2270 Ancak bu kadarı geldi elimden
Bu kadar cenk çıkabildi dilimden

Bendeki ilim buna kâfi değil
Bülbül olsa bilgisiz öter mi dil

Bu esere istiyor fazla lügat
Ol vakit hünerin olur iki kat

Ne ise bu sözü burda koyalım
Yine eski kıssamızı diyelim

Erdirelim biz anı nihayete
Sona ire kıssamız bi kez bite

2275 Ali bir iki gün eyledi ârâm
Yaranlarla yedi içdi subh u şam

Kahkaha çün bakdı anları görür
Dedi görün Ali'ye yardım gelir

Veremezdik bir iken cevab ana
Şimdi ne diyeceğiz bu kez buna

Baksanız ya benziyorlar arslana
Bunlar korku veriyor gayet bana

Ey vezirler söyleyiniz n'edelim
Bunlara biz nice tedbir idelim

2280 Söyledi vezirleri sen gam yeme
Devşür aklın başına öyle deme

Bunların hepsi de birkaç kişidir
Yine Ali hepisinin başıdır

Bir iki gün sonra hep aciz kalır
Kimi kırılır kimi esir olur

Yahut anları tutarız biz diri
Öldürürüz hepsini kalmaz biri

Böyle diye teskin ettiler anı
Sanki tazelendi mel'unun canı

2285 Emir verdi askerine bindiler
Doğru varıp ordugâha indiler

Yedi gün anda karar eylediler
Kendi kendilerini medh eylediler

Ali dahi yedi gün cenk itmedi
Yedi içti yerini terk etmedi

Yarenlerle ettiler zevk u safa
Hepsinin dilinde zikr-i Mustafa

Çünkü geldi sekizinci gün hemin
Görün n'etti Kahkaha mel'un la'in

2290 Verdi emir askerine bindiler
Doğru gelip meydan içre kondular

Ali'ye karşı alay bağladılar
Korkularından çoğu ağladılar

İmam Ali dahi düzdü askerin
Pehlivanlar aldılar yerli yerin

Yüce avaz ile tekbir verdiler
Kahkaha'ya karşı muhkem durdular

Bakdı gördi Kahkaha anda n'ider
Çağırır bir pehlivana emr eder

2295 Adına derler idi anın Menuç
Katı yavuz idi kâfir oğlu piç

Girdi kâfir meydana er diledi
Kendini öğdü katı laf eyledi

Bu taraftan girdi Halid pehlivan
Sürdü atın meydana olup revan

Gördi kâfir Halid'in geldiğini
Anladı hasmı budur bildi anı

Kâfir attı gürzünü tez Halid'e
Ya'ni vura yer ile bile ede

2300 Halid anın gürzünü men eyledi
Kâfiri gör kim bu def'a n'eyledi

Süngüsünü etti havale pelid
Men eder anı da pehlivan Halid

Geldi hamle sırası Halid'e çün
Na'ra vurdu eyledi bir katı ün

Dedi kâfir Müslüman ol tut sözüm
Kurtarasın tamudan yarın özün

Yoksa şimdi kesiyorum başını
Kütah eyliyorum uzun yaşını

2305 Kâfir anda başladı söz demeğe
Halid'e Ali'ye herze yemeğe

Halid eytdi göstereyim ben sana
Herze yemek nasıl imiş bak bana

Tekbir edip kılıncın aldı ele
Hem salâvat eyledi Peygamber'e

Kâfirin başına urdu bir kılınç
İki böldü kalmadı tutarı hiç

Canı gitti doğru cah-ı cahime
Dağ gibi düştü yere oldu lime

2310 Var idi o kâfirin bir kardaşı
Katı gürbüz idi o mel'un başı

Gördi kardaşının öyle olduğun
Halid'in kılıncla iki böldüğün

Yandı içi ihtiyarı kalmadı
Deli oldu n'ideceğin bilmedi

Bindi ata sürdü meydana pelid
Halid'in karşısına geldi o it

Halid'e söyledi dedi nabekâr
Kardaşımın sen gibi bin kulu var

2315 Sen ne cesaretle öldürdün anı
Tağ vurup yüreğime yaktın beni

Bak ki ben de nice öldürem seni
Kardaşımın sana kalmaya kanı

Böyle deyip çekti kılıcını hem
Halid'in üzerine sürdü bu dem

Halid Allah diye yerden sıçradı
Sundu elin kılıncını kavradı

Çekdi aldı pare pare eyledi
Kızdı kâfir bak ki bu kez n'eyledi

2320 Dedi sen misin kılıncımı alan
Hele sabreyle çabuk bulun belân

Böyle deyip gürzini aldı ele
Kaldırıp Halid'e etti havale

Halid anın gürzünü de n'eyledi
El uzatıp anın dahi kavradı

Çekti aldı gürzü elinden heman
Korktu kâfir kalmadı benzinde kan

Elinin derisi soyuldu bile
Bu def'a da süngüsün aldı ele

2325 Anı da men eyledi tezcek Halid
Gayet utandı hacil oldu o it

Değdi nöbet Halid'e gör n'eyledi
Evvelinde çok mülayım söyledi

Dedi yazık sana gel ol Müslüman
Hakk'ı bir bil sıdk ile getir iman

Hem Muhammed Hak nebidir bil bunu
Kabul eyle bunu öldürmem seni

Yoksa seni öldürem cefa ile
Seni gören kimseler ibret ala

2330 Kâfir anda başladı çün herzeve
Kim bilir ki Halid'e neler diye

Halid o dem gürzün aldı eline
Allah adın tesbih etti diline

Kâfirin başına vurdu kezini
Başladı bağırmağa hazin hazin

Kafası ezilip oldu tartağan
Gitti canı cehenneme armağan

Kıssayı uzatmayalım ya ahi
Geldi tez meydana bir kâfir dahi

2335 Anı da tepeledi Halid heman
Kim girerse eceli olur tamam

O gün tek başına Halid pehlivan
Yüz yirmi kâfiri öldürdü heman

Kahkaha çün gördi bu heybetleri
Atının başını çevirdi geri

Dedi bakın arkadaşlar bu işe
Bu belâ ne idi ki geldi başa

Bir kişi öldürdü bunca pehlivan
Kendi Halid duruyor sağ u esen

2340 Bir kılına zarar gelmedi anın
Bu ne iştir canı çatal mı bunun

Şayet bunun yerini alsa biri
Kırar hepimizi hiç kalmaz diri

Dedi vezirlerine biz n'edelim
Siz ne dersiniz ya ne tedbir edelim

Vezirleri eytdiler yürüyelim
Hücum edip her yeri bürüyelim

Öldürelim anları hep kıralım
Sağ kalanın elimizden sürelim

2345 Kahkaha da bu sözü ma'kul görür
Çağırıp ordusuna emir verir

Dedi tezcek atlara binip sürün
Şu bir iki kişinin boynun vurun

Bindi bunca askeri sürdü heman
At ayağı eyledi haki duman

Yürüdüler Müslümanlar üstüne
Onların hepsini tutmak kastına

Ali gördi kâfırın bu heybetin
Zülfıkar'ı kuşanıp çekti atın

2350 Bindi şahin gibi hemah Düldül'e
Halid'e emr eyledi var sağ kola

Der Ebü'l-Muhsin'e sen de sol kola
Tarık Zengi sen yürü benim ile

Askerinle ta'kib eyle tez beni
Göreyim sizi bugün erlik günü

Böylece hem yüce tekbir verdiler
Bir uğurdan kâfir içre girdiler

Her biri bir yandan ettiler savaş
Kimisi keser el ayak kimisi baş

2355 Kimi vurur kâfiri iki biçer
Kimi yıkar bir yanı öte geçer

Ali dahi saldı Zülfikar'ını
Döktü yere kâfirin hep varını

Her çalışta nice bir kâfir yıkar
Kılıncından kan revan oldu akar

Öyle cenk oldu ki o gün ey kibar
Her tarafta sel gibi kanlar akar

Yuvarlandı ayakaltında başlar
Kızıl kana boyandı kara taşlar

2360 İki gün iki gece cenk ettiler
Yeryüzünü kâfire tenk ettiler

Feleklerde melekler kaldı aciz
Bu cengin heybetinden oldu naciz

Kahkaha mel'un dahi aciz olur
Korkusundan yerinde dona kalır

Çar naçar tabl-i asayiş vurdurur
Bakdı n'etsin boşa asker kırdırır

İki taraf birbirinden ayrılır
Gelip herkes karargâhında durur

2365 Pehlivanlar sağ u salim geldiler
Kim ki gelmemişti anı bildiler

Saydılar askerleri edip hesab
Otuz gazi şehid olmuş idi hep

Defnedip anları kıldılar namaz
Ruhlar için ettiler du'a niyaz

Kahkaha da askerin hesab eder
Duyunca ölenleri aklı geder

Bildi yüz toksan bin kâfir öldüğün
Hepsi canın cehenneme saldıgın

2370 Bu işe oldu melul çok ağladı
Gözü yaşı ırmak oldu çağladı

Var idi Yemliha adlı bir kişi
İhtiyardı iki yüz kırktı yaşı

Kahkaha'nın veziri idi o har
İşi gücü da'ima fitne zarar

Şeytan anın varamazdı yanına
Dedi varsam şerri dokunur bana

Kahkaha kâfir de korkardı andan
Der idi bu yavuz olmalı benden

2375 O kâfir Kahkaha'ya dedi ey şah
Sana bir söz diyeceğim ol âgâh

Bunlara ister isen bulmak zafer
Kalmasın bir köşede bir tek nefer

Sonra askerini dörde bölesin
Her biri bir pehlivanı dilesin

Böylelikle ayırasın anları
Tek kalınca yana çabuk canları

Bir iki gün sonra anlar tutulur
Geri kalanı çabuk aciz olur

2380 Kahkaha beğendi kâfirin sözün
Sanki iş betti rahat etti özün

Çarçabuk askerini dörde böler
Ali gördi anları gayet güler

Kâfir ol dem her taraftan yürüdü
Gazileri her yanından bürüdü

Ali eytdi geliniz yarenlerim
Sözüme kulak vurun size derim

Bak bu kâfir dörde böldü askeri
Her taraftan hücum etti her biri

2385 Ya'ni bunun fikri ayırmak bizi
Ayrılmayın sakın göreyim sizi

Ne yapsalar dahi ayrılmayınız
Kâfirin hilesine kanmayınız

Böyle deyip sürdüler atlarını
Karşıladılar cahim itlerini

Dört bölüğe karşı hep bir durdular
Önlerine kim gelirse kırdılar

Dört dilâver yürüdüler bilece
Girdiler kâfiri hep bir öylece

- 2390 Kâfir askerleri çok gayret eder
Hepsinin de emeği boşa gider
- Ne yaptılarsa da olmadı çare
Bunları ayırmağa yokdu çare
- Bakdılar ki hiç ayrılmaz gaziler
Bu kez hep de hücum etti ne ki var
- Gaziler de anlara hücum eder
Gör ki bu kez Kâfire anlar n'eder
- Yine seller gibi kanlar çağladı
Yine kılınçlar boyunlar doğradı
- 2395 Yine kâfir kırılır bölük bölük
Kahkaha'nın ciğeri olur delik
- İmam Ali görür anda nağıhan
Kahkaha'nın alemdarını heman
- Çaldı ana Zülfıkar'ı bir kezini
Öldü kâfir çağırır hazin hazin
- Yine üç gün üç gece olur savaş
Kırıluben kâfir oldu hurdı haş
- Dördüncü gününde akşamı olur
Kahkaha'nın askeri aciz kalır
- 2400 Yine naçar tabl asayiş çaldırır
Askerini gazilerden böldürür
- Ali dahi savaştan fariğ oldu
Sürüp atın barıgâhına geldi

Gaziler de sağ u salim geldiler
Barıgâhda Ali'yi sağ buldular

Ali anda yokladı tez askerin
Saydı bir bir orduyu ne ki varın

Olmuş idi yüz elli gazi şehid
Dünyadan olmuşdı anlar na ümid

2405 Kılıp namazlarını defn ettiler
Du'a edip üzerlerin örttüler

Gel gelelim bu taraftan Kahkaha
Etti hesap askerini boş kafa

Yüz bin asker de onun ölmüş idi
Hepsinin yeri tamu olmuş idi

Gördi Kahkaha bunu aklı gider
Çok vakitler it gibi av av eder

Sabaha dek ağladı etti figan
Gözlerinden su yerine aktı kan

2410 Kâfırın vezirleri derildiler
Kahkaha'nın çevre yanın aldılar

Her birisi bir nasihat eyledi
Çoğu hoş a gidecek söz söyledi

Dediler ey şah-ı âlem ağlama
Ah u efgan ile ciğer dağlama

Bu işe çare olur tedbir ile
Amma bunun kolayını kim bile

Biri dedi sağı yokdur anların
Kimi öldü yaralı çoğı anın

2415 Bir dahi biz anlara yürüyelim
Her taraftan anları bürüyelim

Belki bu def'a tutarız anları
Yahut ölür yere akar kanları

Kahkaha mel'un sanar gerçek bunu
Dedi ben de baş vezir ettim seni

Yine bunlar dinlendi üç gün tamam
Hep hazırlık yaptılar aleddevam

Dördüncü gün sabahı oldu ayan
Hep de hazır oldılar atlı yayan

2420 Kahkaha emr eyledi asker biner
Ya'ni bu kez Ali'ye yapa hüner

Askerini eyledi saf saf hemin
Çünkü gördi bunu Ali şah-ı din

O da kâfirlere karşı düzdü saf
Kâfir öğünür atardı kuru laf

Ali pes düştü öne hamle eder
Kahkaha gördi anı akli geder

Gaziler de bir uğurdan girdiler
Her birisi nice kâfir kırdılar

2425 O gün bir gün bir gice savaş olur
Yine kâfir kırılır aciz kalır

Tamam yüz elli bin kâfir kırdılar
Kalanını yerlerinden sürdüler

Kahkaha gördi bu heybetleri çün
Kakıyıp askerine eyledi ün

Dedi sizin gibi adam olmasın
Kırılсын hepiniz kimse kalmasın

Birkaç adam kırdı bak işte sizi
Yediğiniz ekmek kör ide gözü

2430 Hiç mi yokdur sizde namus ile ar
Gen cihanı başınıza etti tar

Dahi böyle nice sözler söyledi
Askerini katı tahkir eyledi

Çünkü duydu askeri bu sözleri
Mahcub olup hem kızardı yüzleri

Hepsi birden gayrete geldi yine
Bakmaz oldılar bu kez başa cana

Kahkaha mel'un dahi hamle eder
Askerinden on adım önde geder

2435 Ali çün bunları böyle görür
Çabucak gazilere emir verir

Halid'e Muhsin'e Tarık Zengi'ye
Bütün erlere bu kez söyler yine

Dedi yarenler bugün erlik günü
Sizinle yüксеlecek İslâm şanı

Bugün bu kâfirleri kıracağız
Çoğunu bu beldeden süreceğiz

İnşaallah umudum vardır bugün
Kâfirin yüreğine vuram düğün

2440 Ya bugün bunlar kamu hep öleler
Ya imana gele aman bulalar

Ali böyle söyleyip na'ra vurur
Bindi ata asker önüne yürür

Halid Muhsin Tarik-i Zengi dahi
Girdiler kâfire üç server ahi

İmam Ali bu def'a Kahkaha'nın
Na'ra vurup sürdü üstüne anın

Okçular Ali'ye oka tuttular
Kahkaha'nın önüne set yaptılar

2445 Ali dinlemedi okların birin
Başladı terk etmeğe kâfir yerin

Sürdü Düldül'ünü vardı ileri
Korktu Kahkaha olur benzi sarı

Bakdı ki Ali geliyor kendiye
Kimin haddi Ali'ye bir şey diye

Çekdi at başını geri çevirir
Ras(t) gelen askeri vurur devirir

Başladı kaçmağa saraydan yana
Bunu görenler kamu kaldı tana

2450 Bakdı Ali Kahkaha durmaz kaçar
Bildi ki kâfir bu kez oldu naçar

Sürdü Düldül'ü anın ardısıra
Önüne gelenleri kıra kıra

Vardı yetişti heman ol kâfire
Dedi ey mel'un kaçıyorsun nere

Böyle kaçmak ile bu iş olur mı
Ya bu ettiğin yanına kalur mı

Bakdı kâfir Ali yetmiş kendiye
Kalmadı umudu kime ne diye

2455 Heman kılıncını çekdi Ali'ye
Ya'ni vurmak istedi ol veliye

Ali sıktı bileğini kâfirin
Düştü kılıncı elinden tez anın

Çekti kâfiri atından indirir
İki büktü tosbağaya döndürür

Sol eliyle kalkan eyledi anı
Az kala çıkaydı kâfirin canı

Dedi ey kâfir nice oldu halin
Haniya n'oldı senin bunda kulun

2460 Yeri göğü ben yarattım der idin
Hem buna benzer nice halt yer idin

Bak bu gün ne hale oldın giriftar
Hani göster göreyim elde nen var

Başın kurtarmağa kadir değilsin
Ey ahmak sen de herkes gibi kulsun

Amma sen gel eski sözden fariğ ol
Muhammed'e ümmet ol tanrıya kul

Cehennemden azad eyle canını
Yazık boşa geçirmişsin gününü

2465 Tanrı birdir yarattı bu âlemi
İns ü cinn ü vahşi tuyur ademi

Sen ana tap kurtarasın canını
Yok der isen akıtırım kanını

Dinlemedi kâfir Ali'nin sözün
Başladı bağırmağa hazin hazin

O arada kötü sözler söyledi
Şah-ı Merdan ana bu kez n'eyledi

Na'ra vurdu girdi kâfir içine
Kahkaha'yı çaldı orda kaçına

2470 Eder idi kendiye anı siper
Kâfir elinde bölük bölük kopar

Kendiye vurana uzadır anı
Aldı kâfir çok yara aktı kanı

Kâfir ol kadar yedi o gün yara
Parçalandı heman oldu yüz pare

Kaldı ancak elinde bir uyluğu
Bilmiyom ki sol mıydı yahut sağ

Heman attı uyluğu kâfirlere
Ya'ni beş on da bununla öldüre

2475 Tam yigirmi yedi kâfir yıkılır
Canı çıkar olduğı yerde kalır

En nihayet verdi canın tamuya
Olmadı iman müyesser bed huya

Çünkü şeytan onun kalbin bağlamış
Eğli koymuş doğru yoldan eğlemiş

Bir kulun bağlarsa şeytan kalbini
Fehm edemez iyi kötü yolunu

Ya ilahi sen koru mü'minleri
Değmeye anlara şeytanın şerri

2480 Da'ima rızan üzere olalar
Cennet içre cavidanı bulalar

Şimdilik koyalım bu sözü burda
Örtelim üstüne incili perde

Yine biz yürüyelim cenkten yana
Erdirelim hem bu kez anı sona

Gördi kâfir Kahkaha'nın öldüğün
Can-ı habisin tamuya saldığın

Gazilerden Halidi Munsin ahi
Cenge girdi Zengi askeri dahi

2485 Koptu kâfirler başına kıyamet
Nice bey kâfir kırıldı o sa'at

Görđi kâfırlar bu kez iş bu halı
Kamusu aklı gedip oldu deli

Her birisi bir kelâm söylediler
Ahırında şöyle fıkır eylediler

İçlerinde var idi bir hoş keşiş
Çok yaşamış hem dahi görmüş çok iş

Yaşı anın heman yüz kırk yaşında
Amma deli değil aklı başında

2490 Vardılar o rahibe danıştılar
Anın ile bir zaman konuştular

Rahib eytdi doğrusunu söyleyim
Size bir yahşi nasihat eyleyim

Siz gidin Ali'ye yakınca varın
Karşısında eliniz bağlan durun

Hep bir ağızdan aman dileyiniz
Ben ne dersem siz de öyle deyiniz

Böyle deyin Ya Muhammed el-aman
Ya Ali senden diliyoruz aman

2495 Bunu deyip kurtarınız canınız
Yoksa kırar yere döker kanınız

Çünkü bunlar bu sözü işittiler
Hepsi Ali'den tarafa gittiler

Açtılar başlarını bağıldılar
Bir ağızdan böylece çağıldılar

El-aman Ya Muhammed el-aman
Ya Ali senden diliyoruz aman

Kırma bizi gel aman ver sen bize
Ver kulağın söylediğimiz söze

2500 Lâkin Ali bu sadayı dinlemez
Kim ne söylerse birini anlamaz

Habire kâfirleri kırar idi
Anları bölük bölük böler idi

Bakdı kâfir olmadı hiç fa'ide
Dediler bu işe kim çare ide

Yine vardılar o rahib yanına
Bağlayıp el durdular divanına

Dediler bu er işitmez sözümüz
Demek ki yokmuş yanında yüzümüz

2505 Sen yine bizlere bir çare eyle
Ne yapmak lâzım ise sen anı söyle

Dedi rahib varınız yine ana
Yine hep bir bağının andan yana

Yalnız kendinden isteyin aman
Belki bu kez veriser size aman

Yine kâfirler başın açar varır
Hepsi birden Ya Ali der bağırır

El-aman el-aman Ya Ali
Sen bize kıyma bugün gel ya veli

- 2510 Ali yine bunu da dinlemedi
Kim ne derse sözünü anlamadı
- Yine bunlar vardılar çün rahibe
Dediler biz eyledik yüz bin tövbe
- Amma onun girmedi kulağına
Söyle bu kez ne diyeceğiz ana
- Her ne dersek sözümüz işitmez ol
Bu iş için yine göster bize yol
- Rahib eytdi yine bir dahi varın
Ali'nin önünde yüz yere sürün
- 2515 Bu kez tanrısından isteyin aman
Deyin Ya Rab yardım eyle bize sen
- Vardılar yine açıp başlarını
Ağladılar döktüler yaşlarını
- Gözlerin göğce dikip söylediler
Hep bir ağızdan nida eylediler
- Dediler ey yeri göğü yaradan
Kün demekle bu cihanı halk iden
- Ey dü âlem halkının sırrın bilen
Ey kamu düşmüşlere derman kılan
- 2520 El-aman el-aman Ya Rab aman
Sen bugün bizlere eylegil aman
- Böyle diye hepsi birden bağırır
Ali bu kez bunları bakar görür

Çaldı kesmedi bu def'a Zülfıkar
Dedi elbette ki bunda bir iş var

Sildi koydu Zülfıkar'ı kınına
Sürdü vardı doğru anlar yanına

Çünkü bildi aldı hak emri yerin
Dedi gazilere cenge son verin

2525 Böyle deyip indi Düldül'den Ali
Gelip öptüler kamu şahın eli

Cümlesi bir kezden oldu Müslüman
Küfrü koyup buldular taze iman

Hakk'ı bir Resül'ü de hak bildiler
Doğruca andan saraya geldiler

Kondular saraya rahat oldılar
Böylece bu şazılıkta kaldılar

Ulu beyler de bölük bölük gelir
Hepsi birden anda Müslüman olur

2530 Biz de burda şad u handan olalım
Mustafa'ya bir salavat verelim

Başlayalım yine biz sözümüze
Yine tekrar dönelim izimize

Ali aldı Kahkaha'nın yerini
Topladı bir araya beylerini

Öğretir anlara İslâm şartını
Guslü orucu namazın farzını

Tam itikad üzre İslâm oldılar
Yine hepsi bir araya geldiler

2535 Yıkıp kiliseyi mescid yaptılar
Kırdılar putları Hakk’a taptılar

Okuyup ezanı kıldılar namaz
Du’a edip ettiler Hakk’a niyaz

Ali yaranlarını aldı yürür
Doğru cennet dediği yere varır

Kahkaha’nın kızı o mahbub zaman
Geldi Ali’nin yanına tez heman

Elin öptü dedi ey Şah-ı İmam
Şimdi yaptın işini yerinde tam

2540 Gazân olsun mübarek ulu server
Tepeledin kâfiri oldu murdar

Bu sözü böyle dedi çün o nigâr
Dinledi hem ordakiler ne ki var

Oldılar kızın cemaline hayran
Dediler bu melek mi nasıl insan

Dediler Ali’ye ey tanrı hası
Bu melek mi huri mi neyin nesi

Ali dedi Kahkaha’nın kızıdır
Cennet içre huri serfirazıdır

2545 Ve hem görmüş düşünde Mustafa’yı
İki cihan güneşi müctebayı

Müslüman olmuş önünde bu hatun
Aklı ile cenneti almış satın

Resul bunu kendiye itmiş nikâh
Böylelikle dü cihan bulmuş felah

Çün yarenler işitince bu sözü
Heman yanlarına aldılar kızı

Örttüler kızın yüzüne tez nikâh
Sanki girdi buluda ol mahitab

2550 Cenneti hep gezdiler baştanbaşa
Gazilerin az kala aklı şaşaa

Ne kadar var ise huri-yi gılman
Geldiler Ali yanına hep o an

Ali elin hepsi bus kıldılar
Söyleyip tevhidi İslâm oldılar

Sonra geldiler cehennemden yana
Gördiler ol yeri kaldılar taha

Ali du'a etti ateş söyündü
Ordakiler gördi anı sevindi

2555 Hem zebaniler bölük bölük gelir
Ali'nin önünde Müslüman olur

Sonra andan geldiler hazineye
Ol yeri görmek için ive ive

Ol makamda bî-hisab mal buldular
Gördiler ol yeri hayran oldılar

Altuna gümüşe yokdu nihayet
Cevahir la'l ü mercan çok be-gayet

Hesabın kimse bilmez Allah bilir
Amma kim alsa anı zengin olur

2560 Dediler bu tükenecek mal değil
Bunu tüketmek bize kabil değil

Heman beş yüz deve yükü aldılar
Kalanını yine orda koydular

Ali Ebu'l Muhsin'i etti emir
Tarik Zengi'yi ana etti vezir

Kızın birin Muhsin'e etti nikâh
Zevce olup buldular anlar felah

Ali eyler anlara nasihatı
Hem dahi tembihatı eyler katı

2565 Sonra develerini yüklendiler
Revan olup yollarına gittiler

Ebu'l Muhsin ve Tarik Zengi bile
Ali girdiler anlar yola

Kan Suyu'naca beraber geldiler
Ali'ye izaz u ikrâm kıldılar

Dediler bizden selâm Muhammed'e
İki cihan serveri ol Ahmed'e

Âşık olduk görmeden ol rehberi
Enbiyanın hatemi peygamberi

2570 Bildiresin Müslüman olduğumuz
Hasret ateşiyle kül olduğumuz

De şefa'atten unutmasın bizi
Allah'a ısmarladık gayrı sizi

Sabah namazını kıldılar bile
Döndüler anlar Ali girdi yola

Ali döndü çün Medine'den yana
Dinle bu kez sonunu diyem sana

Bir nice gün yol yürüyüp gittiler
Nagihan Avk ukbasına yettiler

2575 Cariye dediği Zahibe Hatun
Gözler idi yolları ahdi bütün

Bakdı bir gün geldi arslanlar yine
Tez seğırtti geldi bunlar yanına

Ali Halid'e dedi ey din eri
Bak buna ki Müslümandır bu karı

Halid eytdi görmüş idim ben anı
Söyledi ahvalini sordum seni

Bana da getirdi bu kadın yemek
Bizim için çekti bu nice emek

2580 Sonra o pınar başına geldiler
Kondular atların ota saldılar

Çünkü gördi oba kavmi bunları
Geldiler beyin katına hep varı

Emreder beg bunlara hazır olun
Bu gelenler kim imiş haber alın

Çabucak hazırlanır iki yüz er
Kuşanır silâhların ata biner

Yine der bunlara pek çabuk varın
Her kim ise anları ordan sürün

2585 Ger inat ederse anlar vurunuz
Sağ komayın hepisini kırınız

Bindi anlar sürdüler atlarını
Kaltağa vura vura butlarını

Geldiler çün gazilerin yanına
Sanki susamıştı anlar kanına

Ali dedi Halid'e var şunlara
Maksadı ne sor bakalım bunlara

Halid vardı heman anlar yanına
Gördi kâfir korku düştü canına

2590 Dedi niçün bunları kovarsınız
Neden bu hayvanları döğersiniz

Dediler ki bey emir verdi bize
Çıkın gidin diyoruz biz de size

Yok dersiniz hepinizi kırarız
Döğе döğе sizi burdan süreriz

Dedi Halid anlara durun hele
Şimdi bakın kim ağlaya kim güle

Na'ra vurup aldı gürzin eline
Yine taktı kalkanını koluna

2595 İki yüz kâfire eyledi hücum
Size yeter yalnız benim gücüm

Kattı bunları önüne kovalar
Önüne geleni vurur yuvalar

Öldürür bir demde Halid on beşin
Geri kalan kaçtı kurtardı başın

İçlerinde var idi hem birisi
Onların başı idi hem irisi

Halid'e çün karşı geldi o la'in
Kılıncın havale kıldı pes hemin

2600 Gördi tezci bunu Halid Pehlivan
Sıktı kâfirin bileğini o an

Kâfirin kılıncı düştü çün yere
Diledi kâfir bu kez gürzün yere vura

Anı da men eyledi Halid yine
Tekrar kâfir yapıştı süngüsüne

Anı da savdı Halid gör neyleydi
Hazır ol vaktine uş vardım dedi

Na'ra vurdu kâfire uzattı el
Çekti attan aldı sanki kırdı dal

2605 Getirip Ali'nin önüne kodı
İşte bunların başı budur dedi

Ali emr eyledi başın vurdular
O mübarek defterini dürdüler

Çünkü oba kavmi gördi bu işi
İki yüz kâfiri kırdı bir kişi

Dediler bunun biri böyle ise
İkimiz bir olsa kökümüz kese

Kimbilir acab halimiz nic'olur
Yetmiyor gücümüz elden ne gelir

2610 Çün gelir Avk'ın da aklı başına
Ağladı vurdı başına döşüne

Heman sürdü geldi Ali yanına
El bağlayıp durdu tez divanına

Anı ana dedi bildin mi halin
Pervasız söyler idi hani dilin

Avk işitti çünkü Ali'nin sözün
Bus eder ayağını sürer yüzün

Dedi sen ne kişisin söyle bana
Seni gördüm oldı aklım bir yana

2615 Görmedim sencileyin hergiz adam
Bağışla gel cürmüm affeyle hatam

Ali dedi benim adım Ali'dir
Şah-ı Merdan tanrının has kuludur

Bilmedinse şimdi beni bilesin
Yok demeyip tez imana gelesin

Avk işitti Ali'den işbu sözü
Yine ayağına sürerdi yüzü

Dedi ey şah bizi ma'zur tutasın
Kanımızı bize geri satasın

2620 Bilmedik yolcu kıyas ettik sizi
Gel haraca kesiver bunda bizi

Ali dedi ne dilerse o ola
Malın mülkün hepsi de sana kala

Amma bize veresin Zahibe'yi
Ol nigârı bize eyle hibeyi

Anın hürmetine canın kurtula
Evlad ayal hepsi de sana kala

Dedi Avk kim razı oldım pehlivan
Feda olsun yoluna baş ile can

2625 Çabucacık Zahibe'yi getirir
Geldi öptü Ali elin oturur

Zahibe Ali'ye dedi Şah-ı din
Sizi gösterdi bana Rabbü'l emin

Çünkü kesti Avk'ı haraca Ali
Aldı biraz at deve koyun veli

Avk da bu kez Ali'yi da'vet eder
Aldı şahı doğru çadıra geder

Yiyip içip anda üç gün kaldılar
Dördüncü gün yola hazır oldılar

2630 Bir iki gün yine yol yürüdüler
Çobanın olduğu yere geldiler

Halid demişti çobanı Ali'ye
Hikâyetin söylemişti veliye

Bakdılar hem bir sürü koyun gelir
Yanı sıra bir çoban figan kılur

Hem der idi görem mi Muhammed'i
İki cihan güneşi ol Ahmed'i

Ah n'ola bir yüzünü görür müyüm
Yoksa hasreti ile ölür müyüm

2635 Böyle söyler ağlar idi o çoban
Gözlerinden akıdır yaş ile kan

Bakdılar o çobanın nalişine
Hayran oldılar bunun bu işine

Tez çobandan tarafa yürüdüler
Bir an içre ol çobana erdiler

Gördi çoban bildi Halid'i heman
Tez seğırtip düştü payına o an

Ali'yi gösterdi Halid çobana
Çoban düştü Ali'nin ayağına

2640 Ali öper çobanın gözlerini
Okşadı sildi yüzü tozlarını

Halid eytdi bunun adıdır Ömer
Müslümandır bu yüzü bedr-i kamer

Zahibe'yi buna idelim nikâh
Böylelikle bulalar anlar felah

Ali der meskeni nere Kaytan'ın
Bize göster çadırını sen anın

Sürdü çoban koyunları o yana
Bir dem içre vardı erdiler ana

2645 Ol la'ın konmuş idi bir ovaya
Karışmış at koyun inek deveye

Var idi askeri hem dört bin kadar
Hepsi uyur uyanık yok bir nefer

Ali dedi çobana çabuk sana
Kaytan'ın çadırını göster bana

Çoban eytdi işte şu kızıl çadır
Yatdı uyur belki şimdi andadır

Ya Ali gayet yavuz mel'undurur
Kim eline geçse ise öldürür

2650 Ali girdi çadırına kaytan'ın
Yalnızca vardı yanına anın

Bakdı mel'un yatağında uyuyor
Horluyor sesini herkes duyuyor

Heman sıkdı kâfirin boğazını
Bir eliyle hem kapadı ağzını

Aldı Halid'in yanına getirir
Çaldı kâfiri bu kez yere vurur

Mel'un açdı gözini gör kim n'eder
Gördi bildi Ali'yi aklı geder

2655 Ali anı dine davet eyledi
Kâfir Ali'ye fena söz söyledi

Kesti Ali tezce mel'unun başın
Çaldı yere kafasın kırdı dışın

Sonra anda na'ra vurur bağırır
Ne yatarsız uyanın der çağırır

Kâfir uykudan belinler uyanır
Kimi kılıç kimi gürze dayanır

Girdiler birbirine çok kırdılar
En sonunda yok yabancı bildiler

2660 Kalmış idi ancak iki yüz kişi
Geri kalanın yere düşmüş başı

Sağ kalanlar cümle oldu Müslüman
Rahat olup kaldılar sağ u esen

Ali bu kez öğretir şart-ı İslâm
Namazı orucu ne var ise hem

İçlerinde var idi hem bir ulu
Anlara baş eyledi anı Ali

Ne var ise teslim ettiler ana
Yine döndüler Medine'den yana

2665 Çoban ile aldılar koyunları
Yola girdi şadıman cümle varı

Geldiler Medine'ye yakın yere
Kondular bir otlu sulu çayıra

Ali dedi Halid'e ya pehlivan
Geldik işte ilimize sağ esen

Şimdi sen git müjdele Peygamber'i
Bizi duya sevine ol din eri

Sürdü Halid doğru mescide gelir
Bakdı Resulullah anda oturur

2670 Tez seğırtip öptü Resul'ün elin
Söyledi Peygamber'e bir bir halin

Dedi sana müjde olsun Ya Resul
Ali geldi şehre pek yakındır ol

Resulullah öptü Halid'in gözün
Dinledi bir bir ne dediyse sözün

Hem du'a eyledi Peygamber ana
Dedi Halid muştuluk olsun sana

Cennet içre bana komşu olasın
İlelebet benim ile kalasın

2675 Çünkü Halid duydu Resul sözünü
Yine sürdü ayağına yüzünü

Çok şükür muradıma erdim dedi
Hem mübarek yüzünü gördim dedi

Sonra Fatıma'ya müjde eyledi
Hasan Hüseyin'e dahi söyledi

Hem bütün ashabı da müjdeledi
Muştuluk olsun Ali geldi dedi

Resulullah cümle ashabı ile
Karşı vardılar Ali'ye hep bile

2680 Ali gördi ashabı Peygamberi
İndi Döldül'den yere etdi zarı

Tez koşup bus etti Peygamber elin
Sarılur boynuna kucaklar belin

Hem Resul bastı Ali'yi bağrına
Dedi Ali muntazır idim sana

Birbiriyle hal hatır soruştular
Toplanıp bir araya konuştular

Hasan Hüseyin de anda geldiler
Babaları elini bus kıldılar

2685 Ali de anları bağrına basar
Dedi Allah vermesin size nazar

Dahi Fatma ile görüştü Ali
Anın da hatırını sorar veli

O gün anda oldı kıyamet günü
Göklere dek irdi şazılık ünü

Kahkaha'nın kızı ı mahbub nigâr
Ağladı kan eyledi ah ile zar

O dem düştü Resul'ün ayağına
Gözyaşı çağladı gül yanağına

2690 Ali takdim eyledi o âşıkı
Dedi Peygamber'e sensin ma'sukı

Anı Peygamber'e eyledi nikâh
Birbiriyle zevc olup buldu felah

Kalkıp andan geldiler Medine'ye
Ali Sa'id'i alıp geldi eve

O gelen beş yüz yük cevahiri
Virdi Sa'id'e koymadı birin geri

Çün eli boş geldi evine Ali
Yine fakır oldu kalmadı malı

2695 Sonra Sa'id İbn-i Ubbad n'eyledi
Heman evde beş yükünü eğledi

Taksim etti gerisin fakırlara
Dervişe yetime hem miskinlere

Hem Resulullah duyar bu haberi
Dedi Allah mes'ud ide sen eri

Sonra peygamber du'a eder ana
Dedi tanrı çok ömür vere sana

Böylelikle şad u handan oldılar
Şad olup hem şazılıkta kaldılar

2700 Bu hikâye oldu bu yerde tamam
En nihayet sona erdi bu kelâm

Ya ilahi rahmet eyle sen ana
Bu kitabı okuyan ihvanıma

Dinleyenler da'ima ola aziz
Her dü âlem olalar makbul temiz

Yazanı etme kıyamette zelil
Yarın ola Habib'in ana delil

Dahi cümle mü'mineyni mü'minat
Anları hem müslimeyni müslimat

2705 Dü cihanda şad idesin anları
Rahat ola sevine hem canları

Dilerim anlar amanında ola
Bî-hisab anlar cinanını bula

Cennet içre göreler didarını
Diledim görmeye tamu narını

Dilerseniz cehennemden amanı
Salavat vir Resul'e her zamanı

Hem bu kıssa burada irdi sona
Dinle birkaç söz diyeceğim sana

2710 Kitabın intihısından idem mevzun ile va'az
Size hiç yok bahasından diyem birkaç kelâm elfaz

Bakın bu devr-i âleme nice düzmüş dezen anı
Döner da'im karar itmez bilinmez bu nice endaz

Bu insanoğlunun akli erebilmez ana her giz
Onu ancak yapan bilir ne bilsin anın akli az

Kimi yer dağ kimi yer düz kimi yer su kimi yer buz
Kimi bahar kimi yer güz kimi yer kış kimi yer yaz

Kimi yer bağ kimi meşe kimi kuytu kimi köşe
Kimi yeri geder hoş a kimi yerde hava pek az

2715 Kimi yer dağ kimi yokuş kimi yer düz kimi iniş
Kimi yerden çıkar gümüş kimi yerde biter hep saz

Kimi yer hep olur gündüz kimi yeri gece yok ruz
Kimi yeri kaplamış buz kimi yeri geçer hep yaz

Bu insanoğlunu ben de bu yire nisbet eyledim
Dilim döndüğünce size beyan idem açıp ağız

Kimi yiğit kimi koca kimi uzun boylu yüce
Kimi kısa olmuş cüce kimi olmuş daha dıraz

Kimi cahil kimi âlim kimi mazlum kimi zalim
Kimi hasta kimi salim kimi dertli kimi emraz

2720 Kimi elli kimi elsiz kimi yollu kimi yolsuz
Kimi dilli kimi dilsiz kimisi konuşur pek az

Kimi vali kimi paşa kimi şahtır geçer başa
Kimisi çok geder hoş a kimi bir işe yaramaz

Kimi abid kimi taki kimi iç er kimi saki
Kimi sa'id kimi şaki kimisi terk-i beynamaz

Kimi coş ar kimi kaynar kimi söyler kimi dinler
Kimi çalar kimi oynar kimi ister sedefli saz

Kimi gelir kimi geder kimi sürer kimi yeder
Kimi dünyayı terk eder kimine dünya gelir az

2725 Kimi fakir kimi ağyan kimi rakib kimi yayan
Kimi melbus kimi üryan kimisi don da bulamaz

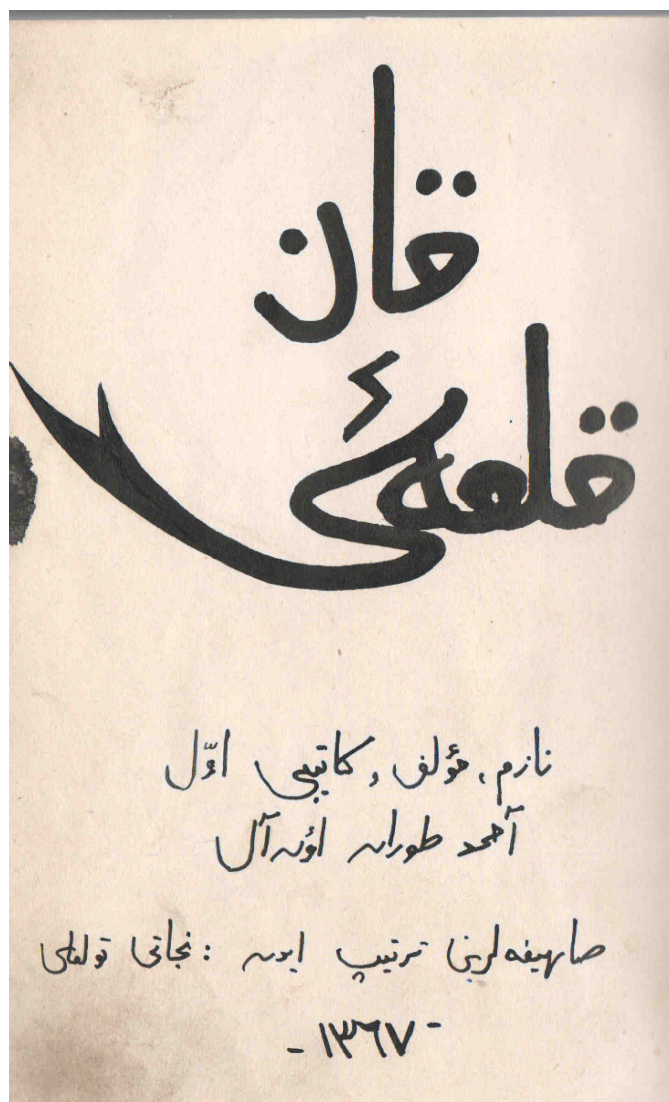
Kimiler yer kana kana kimi hasret kalır nana
Kimileri âkil dâna kimi ahmak sanasın kaz

Bakın bu dev-i âleme böyle gelmiş böyle geder
Buna hiçbir akıl ermez döner devran eder kış yaz

2728 Bunu yazan Ahmet Turan
Eğer olur ise soran

25 Şubat 1891 Savcun köyünde doğma Hacı Halil oğlu Ahmet
Turan ÜNAL

Mezarı kazılacak bir gün kazanın
Belki suyuyla yunur yapıcısı kazanın
Kendi ölse de ölmez güzel eser yazanın
Dilden dile dolaşır söylediği ozanın

Kan Kalesi Yazma nüshasının ilk yaprağı

Kan Kalasi hikâyesinin başlangıcı

سوردی اوج کون اوج کچه چیقدی ^{داغه} نظر ایلد یون بقدی آشا غه
 کوردیکیم بیر او و اچا بیر چیمنلر اوتربول بول قوقار کولی ریخانلر
 خوش موزین دورلی دوزن ور یامیش بیر بو جاقده ایکی چادیر قورولوش
 خیملر قارشو قارشو یا قورولوش قیریل سیاه آطلد ساره نک ^{رایمش} وه
 قیریل آطلد س چادیریک اولونده بیر صمغ ایلر لو آت وار آنده
 بوتون جنک آلتی موهیا آنده وه اول آتیک دخی هم یاقیننده
 قرق وه یا اللی عده ت آت واری ایمام علی باقوب آنلری کوردی
 شکره دوپ الله هم حمد شأ همان سوردی دولدولون اول ^{یک}
 وه اول صحراره بیر ابر مق آقاردی ایرما غیک یانیندا بیر آغاچ واردی
 علی کلدی آغاچیک کولک سینر دولدولونو چا ایراهالادی ییمر
 کنزیسی باندی هم راحت ایلدی قالقوب آندان صوگر اکور کیم نیلدی
 علی دولدولونوک اوستون بیندی کلدی سیاه چادیر یانینده اندی
 دولدولو آغاچه باغلادی علی چادیریک قیوسون کلدی وه لی
 آچوبن بایینی ایچینه بقدی ییلیدی ایچینی نه وار نه یوقدی
 کوردی چادیر ایچی دولوبون وروی کیم آلتون کیمسی کوموشد وروی ^{اورنشد}

دی جابوق قیل او بجه سن حمله کا بن قبلدر سم هج نوبت ده مکن سگا
 علی دیدی آکا ای ملهون کیلیر سوبله بوا و کوئنده کاریل ندیر .
 کوستر اربلیکی نك وار کوره یم بریسینه قارشئ بن اون ویره یم
 اولهین اشدیدی چون بوسوزلری غضبدان فان بورودی کوزلرین
 کافر آنده کورزنی آلدی آله آئی ایلدی علی به حواله
 اکر آئی ورایدی برطافه طاع کجری یره صان بتدی یاغه
 علی طوتدی کورزه قارشئ آینی چکدی کورزی سیلکی وه ردی قولونی
 آلدی کورزی جوتکی آلی اوزولدی آلینل ده رسی بیله بوزولدی
 آلوب آئی آندی یبانه علی کیتدی عقلی کافرین اولدی ده لی
 آلدی آینه بود قعه قلینجی آکا آندان غیرینک یتمز کوچی
 اوقلنج غایت اوفاق و محوق کبار بوزونون آئی اون قارش قدم وار
 غیرت ایندی علی به ورایدی یاشینی ایلکی به آیرا یدی
 علی کوردی کافرین بو حالینی طوتدی آلی ابله صیقدی قولونی
 دوشدی قلینجی آینه ن چون بره کافر اوطاندی دیار یره کیره
 عتیا ایتدی غیره تی آنده ینه بوده فعهه یاشیدی سوتکوسونه